

HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 430

Klasa: 605-01/09-01/01

Urbroj: 65-09-02

Zagreb, 6. kolovoza 2009.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 137. i 153. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 3. kolovoza 2009. godine uz prijedlog da se sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Radovana Fuchsa, ministra znanosti, obrazovanja i športa, prof dr. sc. Dražena Vikića Topića i Želimira Janjića, državne tajnike Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, te Saru Sanelu Butorac i Vitu Turšića, ravnatelje u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa.

PREDSJEDNIK

Luka Bebić

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 605-01/09-01/01

Urbroj: 5030104-09-1

Zagreb, 3. kolovoza 2009.

P.Z.E. br. 430

REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 06-08-2009		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
605-01/09-01/01	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-09-09	1	1

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Radovana Fuchsa, ministra znanosti, obrazovanja i športa, prof. dr. sc. Dražena Vikića Topića i Želimira Janjića, državne tajnike u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa, te Saru Sanelu Butorac i Vitu Turšića, ravnatelje u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa.

**PRIJEDLOG ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA
I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: Zakon) sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI NJEGOVI DONOŠENJEM

Ocjena stanja

Slijedom stupanja na snagu *Direktive 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija* i screening sastanaka za poglavlje 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, održanih u studenome i prosincu 2005. godine, utvrđeno je da Republika Hrvatska nema adekvatan pravni okvir niti administrativnu strukturu za priznavanje stručnih kvalifikacija u svrhu pristupanja tržištu rada za regulirane profesije te da će biti potrebno poduzeti određene mjere i radnje koje će omogućiti pripremu administrativne strukture koja će provoditi odredbe zakonodavstva Republike Hrvatske o međusobnom priznavanju stručnih kvalifikacija.

Stoga je bilo potrebno pristupiti izradi zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija kojim će se regulirati pitanje priznavanja stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Navedenom Direktivom ugrađena su rješenja iz Ugovora o osnivanju Europske zajednice o ukidanju prepreka slobodnome kretanju osoba i usluga između država članica što za državljane država članica uključuje posebice pravo na obavljanje određene regulirane profesije u svojstvu osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koja obavlja samostalnu djelatnost u državi članici različitoj od one u kojoj su stekle svoje stručne kvalifikacije.

Direktivom 2005/36/EZ jamči se osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i ista prava prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici kao i državljanima te države članice. Cilj je Direktive poboljšanje pravila važećih sustava priznavanja kvalifikacija u svjetlu iskustava te istovremeno održanje načela i jamstva slobode poslovnog nastana koja su ugrađena u te sustave.

Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin nositelju kvalifikacije omogućava pristup reguliranoj profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod uvjetima koji vrijede za njezine državljane.

Pri tome se pod reguliranom profesijom podrazumijeva profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

Pitanja koja se uređuju ovim zakonom

Ovim zakonom uređuju se minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinaru i arhitekata, kao i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno *Direktivi 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija*, uključujući sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, sloboda pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Vezano uz priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi koje je regulirano glavom II. ovog zakonskog prijedloga, dakle kada nije riječ o obavljanju trajne gospodarske aktivnosti, potrebno je napomenuti da osoba koja će htjeti na takvoj osnovi pružati usluge u Republici Hrvatskoj neće osnivati poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, već će isti imati osnovan u državi članici Europskog ekonomskog prostora (EEP), a u Republiku Hrvatsku će, pod uvjetima utvrđenima ovim zakonom, privremeno i povremeno dolaziti pružati usluge. U tu svrhu, takva osoba koja bi u Republici Hrvatskoj po prvi puta željela pružati usluge na navedenoj osnovi, bit će dužna o tome izvijestiti nadležno tijelo i istom dostaviti propisanu dokumentaciju. Dakako, ista će podlijevati posebnim propisima iz djelokruga nadležnih tijela kojima se uređuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija i odredbama koje vrijede za stručnjake koji se bave istom profesijom u Republici Hrvatskoj.

Nadalje, ovim zakonom se, glavom III., uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, a primjenjivat će se na osobe koje žele u Republici Hrvatskoj osnovati poslovni nastan i obavljati reguliranu profesiju, te se u tu svrhu utvrđuju opća načela i postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija – opći sustav priznavanja kvalifikacija. U okviru iste glave zakona uređuje se i priznavanje stručnih kvalifikacija kod određenih profesionalnih djelatnosti na temelju stečenog stručnog iskustva koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti.

Zakonom se uređuju stručne kvalifikacije za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, veterinare, arhitekate i primalje (tzv. sektorske profesije), za koje, sukladno Direktivi 2005/36/EZ, vrijedi načelo automatskog priznavanja kvalifikacija. Za navedene profesije ovim zakonskim prijedlogom uređuje se priznavanje stručnih kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja te stečena prava vezana uz iste koja se priznaju na području Europske unije, a u slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice Europske unije potvrdu da kandidat ispunjava navedene minimalne uvjete.

Nadalje, odredbe ovog zakona neće se primjenjivati na pomorce čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima. Naime, priznavanje stručnih kvalifikacija za pomorce regulirano je Direktivom 2001/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. godine o minimalnoj razini izobrazbe pomoraca i Direktivom 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o uzajamnom priznavanju svjedodžbi pomoraca koje su izdale države članice i kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 2001/25/EZ te se stoga isti izuzimaju od primjene Direktive 2005/36/EZ. Isto tako, odredbe ovog Zakona neće se primjenjivati na kvalifikacije osoba koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima.

Potrebno je posebno napomenuti da će se ovaj zakon primjenjivati isključivo na osobe koje u Republici Hrvatskoj žele obavljati reguliranu profesiju, dok će se na osobe koje žele obavljati određenu nereguliranu profesiju i dalje primjenjivati Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, br. 158/2003 i 138/2006), sukladno kojem se danas u Republici Hrvatskoj provodi postupak stručnog priznavanja u svrhu zapošljavanja.

U svrhu provedbe ovog zakona, Vlada Republike Hrvatske donijet će popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj te popise koji sadržajno odgovaraju prilogima Direktivi 2005/36/EZ, a sama primjena odredbi vezanih uz postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, uključujući i primjenu odredbi o stručnim kvalifikacijama za obavljanje sektorski reguliranih profesija (prema načelu automatskog priznavanja) te odredbi o korištenju profesionalnih naziva i naziva nakon završetka visokog obrazovanja u slučaju obavljanja reguliranih profesija na temelju priznatih stručnih kvalifikacija, započet će od trenutka pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji do kada će se uspostaviti i potrebni administrativni kapaciteti za provedbu zakona.

Posljedice koje će proisteći donošenjem ovoga zakona

Donošenjem ovog zakona po prvi puta će se u Republici Hrvatskoj urediti minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinar i arhitekata, sukladno Direktivi 2005/36/EZ, kao i sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, sloboda pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te sam postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Naime, danas se u Republici Hrvatskoj za stručno priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija (u svrhu zapošljavanja) primjenjuje Zakon o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija. Međutim, navedenim Zakonom samo se formalno potvrđuje vrijednost inozemne obrazovne kvalifikacije koju je izdalo nadležno tijelo u svrhu pristupa zapošljavanju, a sama inozemna obrazovna kvalifikacija podrazumijeva formalni naziv za određenu razinu odnosno stupanj stečenih znanja, vještina i kompetencija koji se dokazuje inozemnom školskom svjedodžbom, diplomom i drugom javnom ispravom koje izdaje nadležna ustanova.

Dakle, bit priznavanja po navedenom Zakonu je isključivo priznavanje dokaza o završetku formalnog obrazovanja, dok se profesionalna osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo) u sklopu postupka ne razmatra. Nakon što se kandidatu prizna određena obrazovna kvalifikacija prema navedenom Zakonu isti mora dodatno, ako je riječ o reguliranoj profesiji, od nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije ishoditi i odobrenje za samostalno obavljanje regulirane profesije. U tom smislu ovaj zakon predstavlja novinu u Republici Hrvatskoj budući da će se sukladno istom, a u svrhu priznavanja stručne kvalifikacije radi obavljanja određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, u postupku priznavanja razmatrati u jednom objedinjenom postupku i dokazi o završetku formalnog obrazovanja i profesionalna osposobljenost kandidata (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo), a ako se ocijeni da kandidat ispunjava propisane uvjete, istom će se priznati stručna kvalifikacija radi obavljanja određene profesije u Republici Hrvatskoj i time omogućiti pristup i obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Nacionalni ENIC/NARIC ured djeluje u okviru Agencije za znanost i visoko obrazovanje i između ostalog obavlja poslove vezano za stručno priznavanje visokoškolskih kvalifikacija, a sredstva su osigurana u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2009. godinu (Razdjel 080 - Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, Glava 08070 - Agencija za znanost i visoko obrazovanje).

Za uspostavu potrebne baze podataka osigurana su sredstva putem predpristupnog projekta Nizozemske vlade MATRA MPAP pod nazivom "Osnaživanje uloge Nacionalnog ENIC/NARIC ureda" koji se provodio u razdoblju od 2006. godine do 2008. godine.

Za 2010. i 2011. godinu nije potrebno osigurati dodatna sredstva iz državnog proračuna.

Do trenutka pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, bit će potrebno osigurati dodatna sredstva u Glavi 08070 - Agenciji za znanost i visoko obrazovanje za izdavanje vodiča o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj i to u iznosu od 70.000,00 kn, a sve u skladu s člankom 69. ovog zakona kojim se Nacionalni ENIC/NARIC ured obvezuje da će, u suradnji s nadležnim tijelima, izdati navedeni vodič u pisanom i elektronskom obliku na hrvatskom i engleskom jeziku, najkasnije do trenutka pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, sukladno kojem se zakoni koji se usklađuju s propisima Europske unije, ako to zatraži predlagatelj, donose po hitnom postupku.

Predlaže se da se ovaj zakonski prijedlog raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje, a s obzirom da donošenje ovog zakona predstavlja usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, te s obzirom da je donošenje ovog zakona mjerilo za zatvaranje poglavlja 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuju se minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinaru i arhitekata, kao i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno Direktivi iz članka 3. podstavka 16. ovog Zakona, uključujući sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, slobodu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, bilo da je riječ o općem sustavu priznavanja kvalifikacija ili priznavanju stručnog iskustva iz glave III. ovog Zakona ili automatskom priznavanju kvalifikacija iz glave IV. ovog Zakona, primjenjuju se, na odgovarajući način, članci 15., 16., 17., 18., 19. i 20. ovog Zakona, a podredno odredbe propisa koji uređuju opći upravni postupak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno.

(3) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju njega, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 2.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na državljane, odnosno državljanke država ugovornica Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru (u daljnjem tekstu: država ugovornica EEP-a), koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, a koji u Republici Hrvatskoj, kao osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost, žele obavljati određenu reguliranu profesiju (u daljnjem tekstu: kandidat).

(2) Ovaj Zakon primjenjuje se i na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, osim odredbi članaka 25. i 40. ovog Zakona.

(3) Odredbe ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na priznavanje stručnih kvalifikacija državljanima, odnosno državljkankama država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a, osim odredbi glave III. članaka 21., 22., 23., 24. te odredbi glave IV. članaka 25. i 40. ovog Zakona.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovog članka, dokazi o formalnoj osposobljenosti za obavljanje reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, stečeni izvan države ugovornice EEP-a, moraju udovoljavati minimalnim uvjetima osposobljavanja propisanim glavom IV. ovog Zakona.

(5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na pomorce, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima.

(6) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na kvalifikacije osoba koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima.

Članak 3.

U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

- *državljanin odnosno državljanka treće države* je svaka osoba koja nije državljanin države ugovornice EEP-a (obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island).

- *regulirana profesija* – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.

- *regulirana profesija prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva* - jedna ili više reguliranih profesija država članica Europske unije (u daljnjem tekstu: država članica EU) navedenih u Prilogu V. Direktive.

- *profesionalni naziv* je naziv koji daje svojem nositelju pravo na obavljanje određene regulirane profesije, a može biti različit od naziva koji se stječu završetkom formalnog obrazovanja sukladno propisima iz područja srednjeg i visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj

- *stručni i akademski naziv i akademski stupanj* – nazivi i stupanj koji se u Republici Hrvatskoj stječu završetkom visokog obrazovanja

- *stručna kvalifikacija* – u smislu ovog Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i profesionalnu osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo stečeno pri obavljanju regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a), na temelju čega je kandidat stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a.

- *stručno usavršavanje i osposobljavanje* – svako usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.

- *stručno iskustvo* – stvarno obavljanje profesije u državi ugovornici EEP-a u skladu s primjenjivim propisima

- *osposobljavanje* – u smislu ovog Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i, tamo gdje je to primjereno, stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja.

- *dokaz o formalnoj osposobljenosti* – diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, a kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje koje je stečeno u državi ugovornici EEP-a; obuhvaća i diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo treće države nositelju takvih isprava koji ima tri godine stručnog iskustva na području države ugovornice EEP-a, a koje su potvrđene od strane te države ugovornice EEP-a i daju pravo njihovom nositelju da obavlja određenu profesiju unutar granica države ugovornice EEP-a prema njenim važećim propisima.

- *razdoblje prilagodbe* – obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod nadzorom osposobljenog stručnjaka, koje može biti popraćeno stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju. Osposobljenim stručnjakom smatra se osoba koja je kvalificirani predstavnik struke s odgovarajućim stručnim iskustvom. Detaljna pravila kojima se uređuje razdoblje prilagodbe i njegovo ocjenjivanje te status kandidata za vrijeme razdoblja prilagodbe utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.

- *provjera osposobljenosti* – provjera stručnog znanja kandidata koju provode nadležna tijela Republike Hrvatske radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije. Za potrebe provjere osposobljenosti, nadležno tijelo utvrđuje predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i stručnog usavršavanja i osposobljavanja koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijeva u Republici Hrvatskoj i onog koje se zahtijeva u državi ugovornici EEP-a.

Detaljna pravila kojima se uređuje provjera osposobljenosti u profesiji te status kandidata za vrijeme pripreme za provjeru osposobljenosti u profesiji utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.

- *osoba koja obavlja samostalnu djelatnost* – osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije te koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena.

- *nadležno tijelo* – je tijelo nadležno za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji sukladno ovom Zakonu, a to su: nadležne strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su posebnim propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: ovlaštena tijela), odnosno ministarstva u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo).

- *automatsko priznavanje* - priznavanje inozemne stručne kvalifikacije koje se odnosi isključivo na državljane država članica EU sa dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u državi članici EU, kojim Republika Hrvatska priznaje tim dokazima jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.

- *Direktiva* - Direktiva 2005/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija od 7. rujna 2005. godine, kako je izmijenjena i dopunjena (u daljnjem tekstu: Direktiva).

II. PRUŽANJE USLUGA NA PRIVREMENOJ I POVREMENOJ OSNOVI NA TEMELJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Članak 4.

(1) Fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj želi pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije, bilo kao osoba zaposlena kod određenog poslodavca ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost može pružati takve usluge obavljanjem regulirane profesije ako:

- a) je stekla stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a ili u trećoj državi,
- b) je poslovno nastanjena u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje istom reguliranom profesijom u toj državi, te
- c) je u državi poslovnog nastana obavljala istu reguliranu profesiju najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina koje je prethodilo pružanju usluga, u slučaju da niti ta profesija niti usavršavanje niti osposobljavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi poslovnog nastana.

(2) Sukladno odredbama ove glave Zakona, nadležno tijelo ne smije niti iz jednog razloga vezanog uz stručne kvalifikacije ograničavati kandidata iz stavka 1. ovog članka u pružanju usluga u Republici Hrvatskoj:

- a) ako je kandidat poslovno nastanjen u državi ugovornici EEP-a u svrhu obavljanja određene profesije prema propisima za bavljenje istom profesijom u toj državi (u daljnjem tekstu: država članica poslovnog nastana),
- b) ako se kandidat u državi članici poslovnog nastana bavio određenom profesijom najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina, u slučaju da ta profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana.

(3) Kandidat iz stavka 1. ovog članka podliježe posebnim propisima iz djelokruga nadležnih tijela kojima se uređuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija, primjerice s definicijom regulirane profesije, uporabom profesionalnog naziva i s grubom profesionalnom nepažnjom koji su izravno i posebno povezani sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u Republici Hrvatskoj za stručnjake koji se bave istom profesijom u Republici Hrvatskoj.

Članak 5.

(1) Kandidata iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, nadležno tijelo oslobodit će zahtjeva koje moraju ispunjavati osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, i to:

- odobrenja strukovne organizacije, registracije kod strukovne organizacije, odnosno članstva u njima,
- registracije pri državnom tijelu nadležnom za socijalno osiguranje u svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba.

(2) Strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju, pod uvjetom da registracija ili članstvo u njima ni na koji način ne odgađaju ili čine težim pružanje usluga te nemaju za posljedicu nikakve dodatne troškove za kandidata.

(3) U svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba, kandidat šalje obavijest unaprijed ili, u slučaju žurnosti, naknadno tijelu iz stavka 1. podstavka 2. ovog članka.

Članak 6.

(1) Kandidat koji po prvi puta želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo izjavom u pisanom obliku.

(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:

- a) podnosi se prije početka prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj,
- b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost,
- c) podnosi se za svaku godinu u kojoj kandidat namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj.

(3) Prije početka prvog pružanja usluga, nadležno tijelo zahtijevat će od kandidata da uz izjavu priloži sljedeće dokumente:

- dokaz o državljanstvu kandidata,
- potvrdu kojom se potvrđuje da je kandidat poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom,
- dokaz o stručnim kvalifikacijama,
- za slučajeve iz članka 4. stavka 2. podstavka b. ovoga Zakona, bilo koji dokaz da je kandidat obavljao profesiju o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja,
- dokaz o nekažnjavanju, za profesije iz sigurnosnog sektora, kad to Republika Hrvatska traži za svoje državljane.

(4) Ako dođe do bitnih promjena okolnosti potvrđenih dokumentima, kandidat je dužan nadležnom tijelu podnijeti samo one dokumente iz prethodnoga stavka ovoga članka, koji su odlučni za ocjenu te bitne promjene.

Članak 7.

(1) Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima države članice poslovnog nastana, ako takav naziv postoji u toj državi članici za profesiju o kojoj je riječ.

(2) Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika u državi članici poslovnog nastana na način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.

(3) U slučaju da u državi članici poslovnog nastana ne postoji profesionalni naziv, kandidat je dužan navesti naziv koji je stekao nakon završetka formalnog obrazovanja na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države ugovornice EEP.

(4) U slučajevima obavljanja reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.

Članak 8.

(1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, a ne radi se o obavljanju djelatnosti navedenih u Prilogu IV. Direktive kad kandidat ispunjava uvjete iz članaka 21., 22., 23. i 24. ovog Zakona, niti o profesijama iz članka 25. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije kandidata prije prvog pružanja usluga.

(2) Prethodna provjera iz stavka 1. ovog članka moguća je samo kad je svrha provjere opravdana i u onoj mjeri u kojoj osigurava da ne dođe do ozbiljnog narušavanja zdravlja ili sigurnosti primatelja usluga zbog neodgovarajućih stručnih kvalifikacija kandidata i kada ta provjera ne prekoračuje svrhu pružanja usluga.

(3) Nadležno tijelo će u roku od mjesec dana od primitka izjave i dokumenata iz članka 6. ovoga Zakona donijeti rješenje i obavijestiti kandidata o ishodu provjere. Nadležno tijelo može odlučiti da ne provodi provjeru kvalifikacija, o čemu će donijeti rješenje i kandidata obavijestiti u roku od 15 dana od primitka izjave i dokumenata.

(4) Iznimno, ako postoje poteškoće zbog kojih nije moguće donijeti rješenje i kandidata obavijestiti o ishodu provjere u roku iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo je tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti kandidata da će odgoditi donošenje rješenja te zatražiti dodatne informacije ili dopunu dokumentacije od kandidata uz navođenje razloga odgode i vremenskog roka u kojem će donijeti rješenje.

(5) U slučaju odgode iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo donosi rješenje u roku od dva mjeseca od primitka nadopunjene dokumentacije.

(6) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, nadležno tijelo koje, u postupku provjere iz stavka 1. ovoga članka, utvrdi da postoji značajna razlika između kandidatovih stručnih kvalifikacija koje su preduvjet za pristup i obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj i da je ta značajna razlika takva da je štetna za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, dužno je omogućiti kandidatu da pokaže da je stekao kompetencije koje nedostaju.

(7) Nadležno tijelo koje kandidatu pruži mogućnost iz stavka 6. ovoga članka, dužno je pružiti tu mogućnost u roku od mjesec dana od donošenja rješenja iz stavka 3. i 5. ovoga članka.

(8) U slučaju da nadležno tijelo ne postupi sukladno rokovima iz stavaka 3., 5. i 7. ovoga članka kandidat može pružati uslugu u Republici Hrvatskoj.

(9) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(10) U slučaju kad nadležno tijelo prizna stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije koja može imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, kandidat pruža uslugu pod profesionalnim nazivom koji se koristi u Republici Hrvatskoj.

Članak 9.

Kandidat gubi mogućnost pružanja usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, sukladno ovoj glavi Zakona, te nema pravo ostati privremeno registriran ako:

- a) uspostavi poslovni nastan za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, ili
- b) ako mu je sukladno odluci nadležnog tijela u državi članici poslovnog nastana ukinuto pravo poslovnog nastana u toj državi ili mu je makar privremeno zabranjeno obavljanje te profesije u toj državi.

Članak 10.

U slučaju kad se usluga u Republici Hrvatskoj pruža pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, odnosno pod formalnim kvalifikacijama kandidata, nadležno tijelo može zatražiti da kandidat primatelju usluga podastre bilo koji ili sve sljedeće podatke:

- a) ako je kandidat registriran u sudskom registru ili drugom javnom registru, naziv registra u kojem je registriran, njegov matični broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru,
- b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela,
- c) naziv bilo koje strukovne organizacije, drugog nadležnog tijela ili organizacije kod koje je kandidat registriran,
- d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalne kvalifikacije kandidata i državu ugovornicu EEP-a u kojoj ih je stekao,
- e) ukoliko kandidat obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj sukladno posebnom propisu,
- f) pojedinosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na profesionalnu odgovornost.

III. PRIZNAVANJE INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA U SVRHU OSTVARIVANJA PRAVA NA POSLOVNI NASTAN

Opći sustav priznavanja stručnih kvalifikacija

Članak 11.

Stručne kvalifikacije dijele se na sljedeće razine:

- a) potvrda kompetencije koju izdaje nadležno tijelo države ugovornice EEP-a na temelju ili:
  - 1. tečaja osposobljavanja koji ne čini sastavni dio svjedodžbe ili diplome u smislu podstavka (b), (c), (d) i (e) ovog stavka, ili na temelju posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja, ili na temelju bavljenja profesijom na puno radno vrijeme u drugoj državi ugovornici EEP-a tri godine zaredom ili u istom trajanju na pola radnog vremena u proteklih 10 godina, ili

2. općeg osnovnog ili srednjeg obrazovanja, potvrđujući da je nositelj stekao opća znanja;
- b) svjedodžba koja potvrđuje uspješan završetak srednjeg obrazovanja:
1. općeg sadržaja, dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja različitog od onog iz podstavka (c) i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program, ili
  2. tehničkog ili stručnog sadržaja, kada je potrebno dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja kako je utvrđeno pod 1., i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program;
- c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak:
1. programa osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, različitog od onog iz podstavka (d) i (e), u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, a za koji je jedan od uvjeta upisa, kao opće pravilo, uspješno završen program srednjeg obrazovanja koji omogućuje upis programa visokog obrazovanja ili završen istovjetan program srednjeg obrazovanja, kao i profesionalno osposobljavanje koje može biti uvjet uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, ili
  2. programa osposobljavanja s posebnom strukturom osposobljavanja, istovjetno razini osposobljenosti pod 1., koja pruža usporedive stručne standarde i koja polaznika priprema za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija;
- d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje tri i najviše četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje;
- e) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje.

Članak 12.

(1) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti ako je takav dokaz:

- a) izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a,
- b) onaj kojim se potvrđuje formalna osposobljenost kandidata na području EEP-a,
- c) ta država ugovornica EEP-a priznala kao istovjetnu razinu
- d) onaj kojim se dodjeljuju ista prava pristupa profesiji ili bavljenju profesijom ili je priprema za bavljenje određenom profesijom.

(2) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti na način kako je određeno u stavku 1. ovoga članka u slučaju da stručna kvalifikacija ne ispunjava uvjete sadržane u propisima koji su na snazi u državi članici podrijetla vezano uz bavljenje i mogućnost bavljenja profesijom, ali jamči nositelju prava stečena temeljem tih propisa.

(3) Stavak 2. ovoga članka primjenjuje se, osobito, u slučaju kada država članica podrijetla poviši razinu potrebnu za pristup profesiji i bavljenje tom profesijom te ako se kandidat koristi stečenim pravima nakon završetka osposobljavanja koje ne udovoljava uvjetima nove razine, temeljem propisa koji su na snazi u državi članici podrijetla.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo će priznati prethodno osposobljavanje kao da odgovara razini novog osposobljavanja.

Članak 13.

(1) Ako su pristup reguliranoj profesiji ili bavljenje tom profesijom u Republici Hrvatskoj uvjetovani određenim stručnim kvalifikacijama, nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup toj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a i posjeduje potvrdu o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji traži država ugovornica EEP-a za obavljanje regulirane profesije, ili
- b) je obavljao tu profesiju u punom radnom vremenu najmanje dvije godine u zadnjih deset godina u državi ugovornici EEP-a u kojoj ta profesija nije regulirana, pod uvjetom da kandidat posjeduje jednu ili više potvrda o kompetencijama ili dokaza o formalnoj osposobljenosti.

(2) Nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj državi, te
- b) ima tri godine stručnog iskustva u određenoj profesiji na području države ugovornice EEP-a koja je priznala formalnu osposobljenost stečenu u trećoj državi time što je dopustila kandidatu da obavlja tu profesiju unutar njenih granica i prema važećim propisima i ako je potvrđena od strane te države.

(3) Potvrde o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- a) moraju ih izdati nadležna tijela države ugovornice EEP-a,
- b) moraju potvrđivati minimalno onu razinu stručne kvalifikacije koja neposredno prethodi razini kvalifikacije koja se zahtijeva u Republici Hrvatskoj i
- c) u slučajevima iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka, moraju potvrđivati da je kandidat bio osposobljen za bavljenje određenom profesijom.

(4) Nadležno tijelo ne smije zahtijevati dvogodišnje stručno iskustvo iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koji kandidat posjeduje potvrđuje profesionalnu osposobljenost i ako je potvrđena profesionalna osposobljenost na razini stručnih kvalifikacija iz članka 11. podstavaka b), c), d) ili e) ovoga Zakona.

(5) Iznimno, nadležno tijelo je dužno odobriti obavljanje i mogućnost obavljanja regulirane profesije u slučajevima kada je mogućnost obavljanja te profesije u Republici Hrvatskoj uvjetovana kvalifikacijom koja potvrđuje uspješan završetak visokog obrazovanja (na sveučilištu, veleučilištu ili visokoj školi) u trajanju od četiri godine, u slučaju da kandidat posjeduje kvalifikaciju iz članka 11. podstavka c) ovoga Zakona.

Članak 14.

(1) Opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija propisan ovom glavom Zakona odnosi se na sve profesije koje nisu obuhvaćene člancima 21., 22., 23. i 24. ovog Zakona niti glavom IV ovog Zakona, te u sljedećim slučajevima kada kandidat zbog posebnih i izvanrednih okolnosti ne ispunjava uvjete utvrđene člancima 21., 22., 23. i 24. i glavom IV ovog Zakona:

- a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV Direktive kad kandidat ne ispunjava uvjete navedene u člancima 22., 23. i 24. ovog Zakona,
- b) na doktore medicine sa završenim medicinskim fakultetom, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekte, kad kandidat ne ispunjava uvjete stvarnog i zakonitog stručnog iskustva navedene u člancima 49., 52., 53., 55., 56., 57, 58., 59., 60., 61. i 62. ovog Zakona,
- c) na arhitekte kad kandidat posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti koji nije naveden u Prilogu V, točki 5.7. Direktive,
- d) ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 1. i članke 49., 52. i 53. ovog Zakona, na doktore medicine, na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekte koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista koji mora proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenih u Prilogu V, točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2, 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja odgovarajuće specijalizacije,
- e) na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i medicinske sestre specijaliste koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalist određene grane koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V, točki 5.2.2., kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici EU u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavlja medicinska sestra specijalist bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege,
- f) na medicinske sestre specijaliste bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, medicinske sestre specijalisti bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege ili medicinske sestre specijalisti koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti kao specijalist koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V, točki 5.2.2.,
- g) na kandidate koji ispunjavaju uvjete navedene u članku 13. stavku 2. ovog Zakona.

(2) Postupak sukladno ovom Zakonu provode tijela nadležna na temelju posebnih propisa.

(3) Uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i detaljnija pravila za slobodno pružanje usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, propisuju se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(4) Stavak 3. ovog članka ne odnosi se na regulirane profesije iz glave IV. ovog Zakona za koje se stručne kvalifikacije priznaju prema načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(5) Dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, mogu se regulirati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava iz članka 3. podstavka 14. ovoga Zakona, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(6) U okviru provođenja postupka iz stavka 2. ovoga članka, nadležna tijela:

- zaprimaju zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija, vode postupak i izdaju rješenja,
- utvrđuju osobu zaduženu za popunjavanje baze podataka iz članka 67. ovoga Zakona podacima iz svog djelokruga,
- obavještavaju zainteresirane osobe o uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,
- dostavljaju jednom godišnje Agenciji za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) i osobi iz članka 65. ovoga Zakona izvješće o provedbi ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,
- obavljaju i druge zadaće utvrđene posebnim propisima.

Članak 15.

(1) Postupak se pokreće zahtjevom kandidata kojeg isti podnosi nadležnom tijelu (u daljnjem tekstu: zahtjev).

(2) Nadležno tijelo, u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, o tome pisanim putem obavještava kandidata kojega, u slučaju primitka nepotpune dokumentacije, poziva da istu u roku od 90 dana dopuni. Ukoliko podnositelj zahtjeva tome pozivu ne udovolji, nadležno tijelo će zahtjev odbaciti kao nepotpun, osim ako kandidat opravda razloge propuštanja roka.

(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati:

- dokaz o državljanstvu kandidata i
- dokaz o ispunjavanju uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (potvrda o kompetencijama, dokaz o formalnoj osposobljenosti te stručnom iskustvu gdje je to primjereno).

(4) Uz dokaze iz stavka 3. ovog članka nadležno tijelo može zatražiti od kandidata da dostavi i druge dokaze sukladno Prilogu VII. Direktive.

(5) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države ugovornice EEP-a potvrdu o autentičnosti dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, izdanih u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(6) U slučaju opravdane sumnje, kada je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdalo nadležno tijelo jedne države ugovornice EEP-a, a uključuje osposobljavanje primljeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države ugovornice EEP-a, nadležno tijelo ima pravo od nadležnog tijela države ugovornice EEP-a, koja je izdala dokaz, potvrditi njegovo porijeklo na način da utvrdi:

- a) je li program osposobljavanja u nadležnoj organizaciji koja je izvela osposobljavanje formalno potvrdilo ovlašteno tijelo organizirano u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- b) je li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednak onome koji bi bio izdan da je obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u cijelosti izvedeno u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na teritoriju države ugovornice EEP-a koja je izdala dokaz.

(7) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i dokazi iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podnose se u ovjerenj preslici i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik. Ostali dokazi iz stavka 4. ovoga članka podnose se u običnoj preslici i neovjerenom prijevodu.

(8) U slučaju reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, dokaz iz stavka 3. podstavka 2. ovog članka podnosi se u ovjerenj preslici i u neovjerenom prijevodu. Ukoliko kandidat nije u mogućnosti podnijeti ovjerenu presliku dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovog članka, nadležno tijelo provjerit će sadržaj i autentičnost dokaza sukladno glavi VI. ovog Zakona.

Članak 16.

(1) Nadležno tijelo dužno je donijeti rješenje o zahtjevu i dostaviti ga kandidatu najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana zaprimanja potpunog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti najviše za 1 mjesec, ako je to predviđeno posebnim propisima koji uređuju uvjete za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(3) U slučaju da postupak provodi nadležno ministarstvo, isto je dužno u postupku priznavanja zatražiti mišljenje nadležne strukovne organizacije, ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, koje su dužne svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja takvog zahtjeva. U protivnom, nadležno ministarstvo može izdati rješenje bez takvog mišljenja. Nadležno ministarstvo može u postupku zatražiti mišljenje nadležne obrazovne ustanove.

(4) Za izdavanje mišljenja iz stavka 3. ovoga članka nadležna strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija ne može tražiti plaćanje pristojbe ili naknadu drugih troškova.

(5) Mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije iz stavka 3. ovoga članka za nadležno ministarstvo nije obvezujuće.

(6) Ako nadležno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev kandidata, ne donese rješenje o zahtjevu i ne dostavi ga kandidatu u roku iz stavka 1. ovog članka, odnosno u slučaju produljenja u roku iz stavka 2. ovog članka, smatrat će se da je zahtjev kandidata usvojen. U tom slučaju kandidat ima pravo tražiti od nadležnog tijela donošenje rješenje kojim se utvrđuje da je zahtjev kandidata usvojen, a koje je nadležno tijelo obvezno izdati u roku od osam dana od dana traženja kandidata.

Članak 17.

(1) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijevaju u Republici Hrvatskoj, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sljedećih dopunskih mjera:

- da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili
- da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojeg stručnog iskustva u državi članici EEP-a ili trećoj državi takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4. ovog članka.

(3) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

- a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili
- b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili
- c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

(4) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj čije poznavanje je bitno za bavljenje profesijom i u odnosu na koje osposobljavanje koje je prošao kandidat pokazuje značajne razlike u pogledu njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koje se traži u Republici Hrvatskoj.

(5) Na temelju izbora kandidata iz stavka 1. ovoga članka, dopunska mjera unosi se u privremeno rješenje.

(6) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.

(7) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, ako postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske i koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.

(8) Kandidat nema pravo izbora između obavljanja razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti u profesiji u slučaju kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć vezano uz poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni sadržaj obavljanja regulirane profesije.

(9) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka dopunsku mjeru odredit će privremenim rješenjem nadležno tijelo.

(10) Protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv privremenog rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 18.

(1) Nadležno tijelo izdaje rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj:

- a) ukoliko na temelju zahtjeva ocijeni da stručne kvalifikacije kandidata odgovaraju stručnim kvalifikacijama koje za obavljanje određene regulirane profesije traže propisi Republike Hrvatske,
- b) kada kandidat nadležnom tijelu podnese dokaz o uspješno obavljenom razdoblju prilagodbe ili provjere osposobljenosti u profesiji na temelju privremenog rješenja iz članka 17. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o priznavanju stručne kvalifikacije kandidatu se u Republici Hrvatskoj omogućava obavljanje regulirane profesije za koju je osposobljen u državi ugovornici EEP-a, pod jednakim uvjetima koji vrijede za državljane Republike Hrvatske.

(3) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 19.

Nadležno tijelo dužno je kandidatu u svim fazama postupka davati potrebne informacije i omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju.

Članak 20.

(1) Za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu plaća se pristojba sukladno propisima koji uređuju upravne pristojbe, a plaća ju kandidat kod podnošenja podneska.

(2) Visinu naknade za troškove obavljanja razdoblja prilagodbe pod vodstvom osposobljenoga stručnjaka, odnosno visinu naknade za troškove za eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe te za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata, kao i način plaćanja te raspodjelu naknade, propisuje nadležni ministar, a plaća je kandidat prije početka obavljanja razdoblja prilagodbe, eventualnog dodatnog obrazovanja ili stručnog usavršavanja i osposobljavanja, odnosno provjere osposobljenosti.

(3) Naknade troškova iz stavka 2. ovoga članka ne smiju biti više od naknada koje su za istu namjenu obavljanja profesije utvrđene za državljane i državljanke Republike Hrvatske te ne smiju prelaziti stvarne troškove postupka.

Priznavanje stručnog iskustva

Članak 21.

(1) U slučaju kad je kod određenih djelatnosti za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti.

(2) U slučaju djelatnosti iz Priloga IV. Direktive kada kandidat ne ispunjava uvjete iz članka 22., 23. i 24. ovog Zakona, njegove stručne kvalifikacije podliježu postupku priznavanja iz ove glave Zakona (opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija).

Članak 22.

(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu I. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:

a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili

b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat dokazuje da je prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), kad kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili

e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.

(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.

(3) Stavak 1. točka (e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.

Članak 23.

(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu II. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:

a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao samozaposleni trgovac-pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili

b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili

e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.

(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.

Članak 24.

(1) U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti za obavljanje takve djelatnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:

a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili

b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili

d) tijekom tri uzastopne godine, na osnovi zaposlenja, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.

(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i c) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.

IV. STRUČNE KVALIFIKACIJE ZA OBAVLJANJE REGULIRANIH PROFESIJA PREMA DIREKTIVI 2005/36/EZ

Zajedničke odredbe

Članak 25.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekte koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, temeljem dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovog članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovog Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovog Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovog članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovog Zakona.

(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članaka 54. ovog Zakona.

(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica, a koji ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 40. i 41. istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinarara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).

(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovog članka, Republika Hrvatska omogućuje pravovremeno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.

(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.

Minimalni uvjeti osposobljavanja za regulirane profesije prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva

Doktori medicine

Članak 26.

(1) Pristup osposobljavanju doktora medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućuje pristup na sveučilišni studij medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje doktora medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija medicine u trajanju od šest godina ili 5500 sati teorijskog i praktičnog obrazovanja na sveučilištu ili pod nadzorom sveučilišta.

Članak 27.

Osposobljavanje doktora medicine daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka,
- b) dostatno razumijevanje građe, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja,
- c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka koje daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta prevencije, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju, i
- d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolničkim zdravstvenim ustanovama pod primjerenim nadzorom.

Članak 28.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:

- posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona, i
- ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 76. stavka 3. ovog Zakona.

Članak 29.

(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:

- posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovog Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovog članka potvrđuje sljedeće:

- a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine,
- b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,
- c) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.

Članak 30.

Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:

- s punom satnicom,
- pod nadzorom nadležnih tijela države članice EU,
- većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita,
- osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju,
- u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine.

Doktori dentalne medicine

Članak 31.

(1) Pristup osposobljavanju doktora dentalne medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij dentalne medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija stomatologije (teorijskog i praktičnog dijela), u trajanju od pet godina, koji najmanje obuhvaća program iz članka 32. ovog Zakona te koji se izvodi na sveučilištu, odnosno na drugoj ustanovi visokog obrazovanja pod nadzorom sveučilišta koja osigurava obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.

(3) Doktoru stomatologije sa završenim sveučilišnim studijem stomatologije u Republici Hrvatskoj nadležno sveučilište izdat će potvrdu o izjednačenosti naziva doktor stomatologije s nazivom doktor/doktorica dentalne medicine.

Članak 32.

(1) Sveučilišni studijski program za doktore dentalne medicine sadrži najmanje sljedeće predmete:

- a) Osnovne predmete: kemija, fizika, biologija.
- b) Medicinsko-biološke predmete i opće medicinske predmete: anatomija, embriologija, histologija uključujući citologiju, fiziologija, biokemija (ili fiziološka kemija), patološka anatomija, opća patologija, farmakologija, mikrobiologija, higijena, preventivna medicina i epidemiologija, radiologija, fizioterapija, opća kirurgija, opća medicina uključujući pedijatriju, otorinolaringologija, dermatovenerologija, opća psihologija-psihopatologija-neuropatologija, anesteziologija.
- c) Predmete izravno povezane s dentalnom medicinom: protetika, dentalni materijali i oprema, konzervativna dentalna medicina, preventivna dentalna medicina, anesteziologija i sedacija, specijalna kirurgija, specijalna patologija, klinička praksa, pedodoncija, ortodoncija, parodontologija, radiologija u dentalnoj medicini, dentalna okluzija i funkcija čeljusti, strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo, socijalni aspekti prakse u dentalnoj medicini.

(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovog članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.

(3) Osposobljavanjem doktora dentalne medicine osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka,
- b) odgovarajuće poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka u mjeri u kojoj ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu
- c) dostatno razumijevanje građe, funkcija zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, kako zdravih tako i bolesnih i njihovog odnosa s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta,
- d) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daje doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini,
- e) odgovarajuće iskustvo pod primjerenim nadzorom.

Doktor dentalne medicine kvalificiran je za djelatnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine i povezanih tkiva.

Članak 33.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine uvjetovano je:

- posjedovanjem dokaza o prizatom sveučilišnom studiju za doktora dentalne medicine iz članka 25. ili 31. ovog Zakona, i
- ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora dentalne medicine propisuje pravilnikom ministar nadležan za zdravstvo.

Magistri farmacije

Članak 34.

(1) Pristup osposobljavanju magistara farmacije podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij farmacije u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje magistara farmacije obuhvaća završetak sveučilišnog studija farmacije u trajanju od pet godina, od čega minimalno četiri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja priznatog istovjetnog stupnja ili ustanovi koja je pod nadzorom sveučilišta i šest mjeseci stručnog osposobljavanja u javnoj ljekarni ili u bolničkoj ljekarni.

Članak 35.

(1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primjenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.

(2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovog članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.

(3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,
- b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,
- c) dostatno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,
- d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,
- e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost.

(4) Magistar farmacije može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti:

- a) priprema farmaceutskog oblika lijeka,
- b) izrada i testiranje lijeka,
- c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,
- d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,
- e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,
- f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,
- g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.

Članak 36.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz nadležnog tijela države članice EU da je ta osoba zaposlena na poslovima farmaceuta tijekom razdoblja potrebnog za stručno iskustvo neophodnog za pristup profesiji magistra farmacije.

(2) Dokaz iz stavka 1. ovog članka popraćen je s dokazom o formalnom osposobljavanju za magistre farmacije iz članka 34. ovog Zakona.

Članak 37.

Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 25. i 34. ovoga Zakona priznaje se samo u svrhu obavljanja profesije magistra farmacije.

Medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege

Članak 38.

(1) Pristup osposobljavanju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina općeg obrazovanja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege obuhvaća najmanje tri godine obrazovanja ili 4600 sati teorijskog i kliničkog osposobljavanja u punoj satnici.

(3) Trajanje teorijskog osposobljavanja iz stavka 2. ovog članka predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja i uključuje najmanje program iz članka 39. ovog Zakona.

(4) Teorijsko osposobljavanje obavlja se u strukovnim školama za medicinske sestre ili na visokim učilištima, a kliničko osposobljavanje obavlja se u bolničkim i drugim zdravstvenim ustanovama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene/sestrinske njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć.

(5) Strukovne škole za medicinske sestre i visoka učilišta koja obrazuju medicinske sestre odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 39.

(1) Obrazovni program za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sadrži najmanje sljedeće:

a) Teorijsko obrazovanje koje se sastoji od:

1. Zdravstvena skrb: priroda i etika struke, opća načela zdravlja i njege, načela njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu, opću i specijalističku kirurgiju, skrb za djecu i pedijatriju, skrb za rodilje, mentalno zdravlje i psihijatriju, skrb za starije i gerijatriju.

2. Osnovni predmeti anatomija i fiziologija, patologija, bakteriologija, virologija i parazitologija; biofizika, biokemija i radiologija, dijetetika, higijena (preventivna medicina, zdravstveno obrazovanje), farmakologija.
3. Društveni predmeti: sociologija, psihologija, načela administracije, načela poučavanja, socijalno i zdravstveno zakonodavstvo, pravni aspekti skrbi.

- b) Kliničko obrazovanje koje se sastoji od zdravstvene njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu; opću i specijalističku kirurgiju; skrb za djecu i pedijatriju; skrb za roditelje; mentalno zdravlje i psihijatriju; skrb za starije i gerijatriju; njegu u kući.

(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovog članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima. Teorijsko obrazovanje vrednuje se i koordinira s kliničkim obrazovanjem tako da se znanja i vještine navedene u programu iz stavka 1. ovog članka mogu usvojiti na odgovarajući način.

(3) Osposobljavanjem medicinske sestre osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji sestrinstvo, uključujući i dostatno razumijevanje građe, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i socijalnog okruženja,
- b) odgovarajuće poznavanje prirode i etike profesije te općih načela zdravlja i sestrinstva,
- c) odgovarajuće kliničko iskustvo stjecano u bolničkim zdravstvenim ustanovama, u drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod nadzorom nastavnika zdravstvene/sestrinske njege u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, gdje je broj kvalificiranih zdravstvenih radnika odgovarajući sestrinskoj njezi pacijenata,
- d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom obrazovanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s njim,
- e) iskustvo u radu s članovima ostalih zanimanja u zdravstvenoj djelatnosti.

Primalje

Članak 40.

(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.

(2) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalje, izdan u državi članici EU, naveden u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, automatski se priznaje ukoliko ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

- a) trogodišnje obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici te:
  - posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge ustanove visokog obrazovanja ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja,
  - kojoj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 3. ovog članka,

- b) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici, u trajanju od najmanje dvije godine ili 3600 sati i posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru, navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive,
- c) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3000 sati uz posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, sukladno stavku 3. ovoga članka.

(3) Za primjenu načela automatskog priznavanja kvalifikacija iz stavka 2. ovog članka u Republici Hrvatskoj, država članica EU (država porijekla) izdaje potvrdu kojom se dokazuje da je kandidat, nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, na zadovoljavajući način obavio sve stručne djelatnosti u okviru profesije primalja tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili drugoj ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

Članak 41.

(1) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovog Zakona.

(2) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 42.

(1) Program osposobljavanja za primalju obuhvaća najmanje sljedeće predmete za obje vrste osposobljavanja:

a) Teorijska i tehnička nastava:

1. Opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe, osnovna sociologija i socio-medicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta.
  2. Predmeti specifični za djelatnosti primalje: anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta; psihološki i socijalni čimbenici.
- b) Praktično i kliničko obrazovanje (mora se provoditi pod odgovarajućim nadzorom):
- savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 predporodajnih pregleda,
  - nadzor i njega najmanje 40 trudnica,

- student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja roditelja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda,
- aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak; ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji,
- izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana - uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije - može se obaviti u simuliranoj situaciji,
- nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem,
- nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi,
- promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonošćad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna,
- zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetricije,
- uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije - uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

(2) Teorijska i tehnička nastava moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem na takav način da se stečena znanja i iskustva mogu usvojiti na odgovarajući način (dio a) i b) programa obrazovanja).

(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti doprinose njihovom obrazovanju te ih se poučava o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

(4) Osposobljavanjem primalje osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi primalje,
- b) odgovarajuće poznavanje etike profesije i zakonodavstva,
- c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije, opstetricije i neonatologije, odnosa stanja između zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja,
- d) odgovarajuće kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoba osposobljenih za opstetriciju,
- e) odgovarajuće razumijevanje obrazovanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu s njima.

(5) Osposobljavanje primalje omogućava provođenje sljedećih djelatnosti:

- a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji,
- b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće,
- c) savjetovanje ili upućivanje pregleda potrebnog za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća,
- d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani,

- e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenja stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima,
- f) vođenje spontanih poroda uključujući po potrebi epiziotemiju i u hitnim slučajevima porode na zadak,
- g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na doktora medicine specijalista, poduzimanje hitnih mjera u odsutnosti doktora medicine specijalista, posebno ručno odstranjenje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice,
- h) pregled i njega novorođenčeta uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja,
- i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta radi omogućavanja optimalnog napretka djeteta,
- j) obavljanje liječenja koje propiše doktor medicine specijalist ginekologije i opstetricije,
- k) priprema potrebnih pisanih izvješća.

Članak 43.

(1) Odredbe članaka 26-42. koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva na odgovarajući način će se uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija.

(2) U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.

Minimalni uvjeti osposobljavanja veterinara

Osposobljavanje veterinara

Članak 44.

(1) Osposobljavanje veterinara obuhvaća ukupno najmanje pet godina teoretskog i praktičnog sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili pod nadzorom sveučilišta, sadržavajući minimalno sveučilišni program studija kako je propisano u točki 5.4.1. Priloga V. Direktive.

(2) Pristup osposobljavanju veterinara podliježe posjedovanju isprave (diplome ili potvrde) koja omogućuje upis na odgovarajuće studije na sveučilište ili ustanove visokog obrazovanja kojima se priznaje istovjetni stupanj u svrhu takvog studija u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(3) Osposobljavanje veterinara daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji veterinarska djelatnost,

b) primjereno poznavanje strukture organizma i životnih funkcija zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove hranidbe, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane za životinje koja odgovara njihovim potrebama,

c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja,

d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez obzira da li se smatraju pojedinačnima ili grupnima, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude,

e) primjereno poznavanje preventivne medicine,

f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi,

g) primjereno poznavanje zakona, propisa i drugih akata koje se odnose na područja navedena u podstavcima a), b), c), d), e) i f),

h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

Članak 45.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinare iz točke 5.4.2. Priloga V. Direktive koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 44. ovog Zakona u svrhu pristupa profesiji veterinara i njena obavljanja, istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji su izdani u Republici Hrvatskoj.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovog članka moraju biti izdani od nadležnih tijela država članica EU i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.4.2. Priloga V. Direktive.

Minimalni uvjeti osposobljavanja arhitekata

Osposobljavanje arhitekata

Članak 46.

(1) Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici ili šest godina sveučilišnog studija od kojih su najmanje tri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja. Osposobljavanje mora biti takvo da omogućiti uspješno polaganje završnog ispita sveučilišnog stupnja.

(2) Osposobljavanje iz stavka 1. ovoga članka mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora imati arhitekturu kao osnovu komponentu, te mora uravnoteženo uključiti teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osiguravati sjecanje slijedećih znanja i vještina:

- sposobnost da se izrade arhitektonski projekti koji ispunjavaju estetske i tehničke zahtjevi,
- primjereno poznavanje povijesti i teorije arhitekture te pripadnih umjetnosti, tehnologija i humanističkih znanosti,
- poznavanje lijepih umjetnosti koje su od utjecaja na kvalitetu arhitektonskih projekata,
- primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještina koje su uključene u proces planiranja,
- razumijevanje odnosa između ljudi i zgrada te između zgrada i njihovog okoliša, kao i potrebe prilagodbe zgrada njihovih međuprostora ljudskim potrebama i mjerama,
- razumijevanje arhitekture kao profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno pri pripremi idejnih rješenja koja uvažavaju društvene čimbenike,
- razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnih rješenja za projekte,
- razumijevanje konstrukcijskih i inženjerskih problema povezanih s projektima zgrada,
- primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala ugodnost i zaštitu od klimatskih utjecaja,
- potrebne vještine izrade projekata kojima se omogućuje ispunjavanje zahtjeva korisnika zgrada u okviru granica određenih troškovima i građevinskim propisima,
- primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u prenošenje projektnih ideja u zgrade odnosno uključivanje planova u prostorno uređenje.

(3) Znanja i vještine iz stavka 2. ovoga članka mogu biti izmijenjena u skladu s namjerom njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

(4) Izmjene iz stavka 3. ovoga članka ne smiju imati za posljedicu promjenu načela postojećih propisa koji se odnose na osposobljavanje i uvjete pristupa obavljanju poslova fizičkih osoba.

Odstupanje od uvjeta za osposobljavanje arhitekata

Članak 47.

Iznimno od odredaba članka 46. ovoga Zakona, smatra se da su ispunjene odredbe članka 25. ovoga Zakona i u sljedećim slučajevima:

- osposobljavanje koje je postojalo od 5. kolovoza 1985. koju je pružao "Fachhochschulen" u Saveznoj Republici Njemačkoj tijekom razdoblja od tri godine i koje osposobljavanje je ispunjavalo zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona i pružalo pristup aktivnostima iz članka 48. ovog Zakona u Saveznoj Republici Njemačkoj pod profesionalnim nazivom "arhitekt", pod uvjetom da je osposobljavanje slijedilo četverogodišnje razdoblje rada u struci u Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom izdanom od strukovne organizacije u koju je upisan arhitekt na koga se odnosi ova odredba Zakona; strukovna organizacija prije izdavanja potvrde mora utvrditi da je rad arhitekta za kojeg izdaje potvrdu predstavljao uvjerljivu primjenu svih znanja i vještina iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona u području arhitekture; potvrda će se izdati u skladu s postupcima koji se primjenjuju na upis u strukovnu organizaciju,

- osposobljavanje kao dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednih sveučilišnih studija koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona, što se potvrđuje ispitom iz arhitekture kojeg položi osoba koja je sedam ili više godina radila u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog projektnog ureda; taj ispit mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora odgovarati završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona.

Obavljanje poslova arhitekata

Članak 48.

(1) U smislu ovoga Zakona, poslovi arhitekata su poslovi koji se redovito rade na temelju profesionalnog naziva "arhitekt".

(2) Državljeni države članice EU, koji su ovlašteni da mogu rabiti naziv "arhitekt" u skladu sa zakonom koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svoga rada u području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje poslova arhitekata pod profesionalnim nazivom "arhitekt"; smatra se da potvrda koju tim osobama izda matična država članica potvrđuje arhitektonsku vrstu poslova tih osoba.

Stečena prava

Opće odredbe

Članak 49.

(1) Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, koje posjeduju državljani država članica EU, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovog Zakona, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice EU kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije referentnog datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. Direktive, te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je ista izdana stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njenog izdavanja.

(2) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, izdane na području bivše Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovog Zakona, ako ti dokazi potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije:

3. listopada 1990. godine za doktore medicine, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, i

b) 3. travnja 1992. godine za doktore medicine specijaliste.

(3) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 2. podstavka a) ovog članka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V. Direktive, koje su izdale nadležne njemačke vlasti.

(4) Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka koji se odnose na doktore dentalne medicine, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte, koje je državljanima država članica EU izdala bivša Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku započelo prije 1. siječnja 1993. godine, kada vlasti jedne od spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(5) Odredba stavka 4. ovog članka primjenjuje se na arhitekte, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive. Odredba stavka 4. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, veterinare, primalje i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.

(6) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 4. i 5. ovog članka kandidat je dužan priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Češke Republike odnosno Slovačke u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

(7) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte, koje je državljanima država članica EU izdao bivši Sovjetski Savez, a koje potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo:

a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991. godine,

b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991. godine,

c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990. godine,

kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(8) Odredba stavka 7. primjenjuje se na arhitekte, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive.

(9) Odredba stavka 7. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.

(10) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 7., 8. i 9. ovog članka kandidat je dužan javnoj ispravi kojom dokazuje svoju formalnu osposobljenost priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Estonije, Latvije, odnosno Litve, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

(11) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao bivši Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje započelo, u Estoniji, prije 20. kolovoza 1991. godine, uz potvrdu iz stavka 10. ovog članka, potrebno je priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njenom području najmanje pet godina uzastopno, unutar sedam godina prije datuma njenog izdavanja.

(12) Ako u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare koji su državljani država članica EU, profesionalni nazivi ne odgovaraju profesionalnim nazivima navedenima za predmetnu državu članicu u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz, javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost, koje su izdale te države članice ako je uz njih priložena potvrda koju su izdale nadležne vlasti ili tijela države članice o istovrijednosti profesionalnog naziva u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost.

(13) U potvrdi iz stavka 12. ovog članka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješan završetak osposobljenosti u skladu s člankom 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovog Zakona, te država članica EU koja ga je izdala postupa s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su profesionalni nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive.

(14) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta koje je državljanima država članica EU izdala bivša Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, u Republici Sloveniji, prije 25. lipnja 1991. godine, kada nadležne vlasti navedenih država potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive, radi pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare, magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.

(15) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 14. ovog članka treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.

Članak 50.

Kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher), stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine, ne podliježu postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sukladno ovom Zakonu, ako nositelji takvih kvalifikacija profesiju za koju je izdana takva kvalifikacija obavljaju sukladno bugarskom nacionalnom sustavu zdravstvene zaštite na dan 1. siječnja 2000. godine i ako je Bugarska izdala potvrdu kojom nositelja takve kvalifikacije ovlašćuje za nastavak obavljanja profesije, iako dijelovi njihove aktivnosti podliježu primjeni odredaba Direktive koje se odnose na doktore medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege.

Članak 51.

(1) Diplome, svjedodžbe i druge javne isprave kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje, a koje je izdalo nadležno tijelo na području bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine, izjednačene su po pravnoj snazi s diplomama, svjedodžbama i drugim javnim ispravama izdanim od nadležnih tijela Republike Hrvatske te ne podliježu provjeri u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Nadležno ministarstvo izdaje potvrde o valjanosti javnih isprava o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovog članka koje su hrvatski ili strani državljani stekli u republikama bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine.

Stečena prava za doktore medicine

Članak 52.

Republika Hrvatska može od doktora medicine specijalista, čije je specijalističko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima u državi članici EU koji su na snazi od 20. lipnja 1975. godine, a koji su započeli specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983. godine, zahtijevati da uz dokaz o formalnoj osposobljenosti prilože i potvrdu da su stvarno i zakonito obavljali odgovarajuću specijalističku djelatnost na području države članice EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina prije njenog izdavanja.

Članak 53.

Republika Hrvatska priznaje dokaz o završenoj specijalizaciji doktora medicine specijalista koji je u Kraljevini Španjolskoj dodijeljen doktorima medicine koji su završili specijalizaciju prije 1. siječnja 1995. godine kad i ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja, ako je uz taj dokaz priložena svjedodžba izdana od nadležne španjolske vlasti koja potvrđuje da je osoba položila posebno specijalističko usavršavanje obavljeno u skladu s izvanrednim

mjerama o priznavanju utvrđenim u Kraljevskom ukazu 1497/99, kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama doktora medicine specijalista, koji je za Kraljevinu Španjolsku utvrđen u točki 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V Direktive.

Članak 54.

Republika Hrvatska priznaje potvrdu iz članka 29. ovog Zakona koja je izdana od nadležnog tijela države članice EU državljaninu države članice EU. Ministarstvo nadležno za zdravstvo Republike Hrvatske izdat će potvrdu u skladu s člankom 29. ovog Zakona hrvatskim državljanima radi obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u Republici Hrvatskoj.

Stečena prava specifična za doktore dentalne medicine

Članak 55.

(1) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja poslova doktora dentalne medicine, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.3.2. Priloga V. Direktive za doktora dentalne medicine izdane u Talijanskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Saveznoj Republici Austriji, Češkoj Republici, Slovačkoj i Rumunjskoj doktorima dentalne medicine koji su završili studij prije datuma navedenog u Prilogu V. Direktive, ukoliko je takvim dokazima priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:

- a) da je osoba stvarno i zakonito zaposlena na poslovima doktora dentalne medicine u toj državi članici najmanje tri godine tijekom pet godina koje prethode izdavanju potvrde,
- b) da je osoba kvalificirana za obavljanje poslova pod istim uvjetima kao i osobe sa kvalifikacijom navedenom u točki 5.3.2 Priloga V. Direktive.

(3) Iznimno, stavak 2. ovoga članka ne odnosi se na doktore dentalne medicine koji su završili trogodišnji studij, koji ovjerava nadležno tijelo u državi članici kao istovrijedno uvjetima iz članka 31. ovoga Zakona.

(4) Dokazima o formalnoj osposobljenosti izdanima u bivšoj Čehoslovačkoj, pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka priznaju se iste razine osposobljenosti kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti.

Članak 56.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine koji je izdan u Talijanskoj Republici osobama koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 28. siječnja 1980. godine i najkasnije 31. prosinca 1984. godine uz potvrdu koju su izdale nadležne talijanske vlasti.

(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:

- a) da je kandidat položio odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju izvode nadležna talijanska tijela s ciljem da se utvrdi da imaju razinu znanja i vještina

usporedive s osobama koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti navedenim za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive,

- b) da su zaposlene stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine najmanje tri uzastopne godine u Talijanskoj Republici tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde,
- c) da je kandidat ovlašten da se zaposli stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine kao i osoba koja ima dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive.

(3) Osobe koje su završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo kao istovjetno obrazovanje iz članka 31. ovoga Zakona, izuzimaju se iz trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz stavka 2. podstavka a) ovoga članka.

(4) Odredbe stavaka 1.-3. ovoga članka odnose se i na osobe koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 31. prosinca 1984. godine uz uvjet da je gore navedeni trogodišnji studij započeo prije 31. prosinca 1994. godine.

Stečena prava specifična za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege

Članak 57.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, navedene u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, a koje na dan naveden u toj točki ostvaruju to pravo na temelju odredaba koje su primjenjive na sestrinsku profesiju te koje na taj dan imaju poslovni nastan na njezinom području, u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona, te moraju uključivati punu odgovornost za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene/sestrinske njege koja se pruža pacijentu.

(2) Kandidat koji ostvaruje stečena prava na temelju stavka 1. ovog članka prilaže potvrdu nadležne države članice EU da ima prava na obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu na području države članice EU bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.2.2. Priloga V. Direktive.

(3) Republika Hrvatska priznaje potvrde iz stavka 2. ovoga članka koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje je ona sama izdala.

(4) Za dokaze o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu, koji je dodijeljen u Poljskoj, primjenjuju se sljedeće odredbe o stečenim pravima:

- u slučaju državljana iz država članica EU čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu izdani u Poljskoj, odnosno čije je obrazovanje započelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 38. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege potvrdu o tome da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću njegu u Poljskoj u određenom razdoblju:

- a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na diplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,
- b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završetak programa osposobljavanja nakon završetka srednjeg obrazovanja koje je stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

(5) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege koji su u Poljskoj izdani medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. godine završile osposobljavanje, a nisu ispunjavale minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 38. ovoga Zakona, a koji su potvrđeni ispravom „*baccalaureus*“ dobivenom na temelju posebnog dopunskog programa iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu srednje škole (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola u kojima se podučavaju profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), a kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, definirane u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive.

Članak 58.

U slučaju državljana država članica EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečeni u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU ili čije je osposobljavanje započelo u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU, Republika Hrvatska priznaje njihove dokaze o osposobljenosti koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 38. ovog Zakona kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege (*Certificat de competence profesionale de asistent medical generalist*) sa završenim programom osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja stečenim na *coală postliceală*, ako uz taj dokaz nositelj kvalifikacije priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave. Navedene aktivnosti morale su uključivati potpunu odgovornost za planiranje, organizaciju i provođenje njege pacijenta.

Stečena prava specifična za primalje

Članak 59.

(1) Kandidatima iz države članice Europske unije, koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koja ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. ovog Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti javne isprave izdane od te države članice prije dana navedenog u točki 5.5.2., Priloga V. Direktive uz potvrdu o tome da je kandidat stvarno i zakonito zaposlen na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije

izdavanja potvrde, iako u skladu s člankom 40. stavkom 1. i člankom 41. ovog Zakona takvi dokazi nisu priznati ako uz njih nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovoga članka primjenjuju se na kandidate iz država članica EU čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuju završeno osposobljavanje na području bivše Demokratske Republike Njemačke, koja zadovoljava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. stavku 1. i članku 41. ovog Zakona, ali gdje se dokaz o formalnoj kvalifikaciji u smislu članka 40. stavka 1. i članka 41. ovog Zakona ne priznaje ako uz njega nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2., gdje on potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990. godine.

(3) Ako kandidat ima poljske javne isprave kojima dokazuje formalnu osposobljenost za primalju, Republika Hrvatska priznaje stečena prava u sljedećim slučajevima:

- kada je kandidat državljanin države članice EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju izdani u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. ili kada je kandidat započeo osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a za slučaj kada kandidat ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti kako su određeni u članku 40. stavku 1. ovoga Zakona, ako je priložena potvrda da je kandidat zaposlen stvarno i zakonito na poslovima tijekom navedenog razdoblja:
  - a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na diplomskom stupnju (*dyplom licencjata położnictwa*); najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde
  - b) javna isprava o formalnoj osposobljenosti za primalju kojom se dokazuje završetak obrazovanja nakon srednjeg obrazovanja na medicinskoj strukovnoj školi (*dyplom położnej*): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

(4) Republika Hrvatska priznaje javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost primalje izdana u Poljskoj, kandidatu koji je završio obrazovanje prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 40. ovoga Zakona, a što je potvrđeno ispravom „*baccalureus*“, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama zakona koji se odnosi na zvanje medicinskih sestara i primalje, medicinske i neke druge pravne akte (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92., pos. 885) i Uredbe Ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima izvođenja studija za medicinske sestre i primalje koje imaju svjedodžbu srednje škole, (završni ispit – matura) i imaju diplomu medicinskog liceja i medicinskih strukovnih škola za zvanje medicinska sestra i primalja (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), u cilju provjere da je razina znanja i vještina takve osobe usporediva s onom koju imaju primalje s kvalifikacijom, koje su u slučaju Poljske, utvrđene u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive.

Članak 60.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje izdani državljanima država članica EU u Rumunjskoj (asistent medical obstetrică-ginecologie/obstetrics-gynecology nurse), prije datuma pristupanja Rumunjske u EU, koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 40. ovog Zakona, priznaju se kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije primalje, ako uz taj dokaz kandidat priloži ispravu da je stvarno i

zakonito obavljao profesiju primalje u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave.

Stečena prava specifična za veterinare

Članak 61.

Ne dovodeći u pitanje članak 49. stavak 4. i 5. ovog Zakona, u vezi s državljanima država članica EU, čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004. godine, priznaju se dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinaru, ukoliko su popraćeni potvrdom o tome da su takve osobe stvarno i zakonito zaposlene na poslovima veterinaru u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.

Stečena prava specifična za arhitekte

Članak 62.

(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekte naveden u točki 6. Prilogu VI. Direktive izdan od druge države članice EU, a koji dokaz potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava uvjete iz članka 46. ovoga Zakona, priznaje se u svrhu pristupa obavljanju poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanih od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske.

(2) Dokazom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i potvrda izdana od strane nadležnog tijela Savezne Republike Njemačke kojom se potvrđuje formalna osposobljenost izdana nakon 8. svibnja 1945. godine od nadležnog tijela Njemačke Demokratske Republike.

(3) Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka, sljedeći dokazi o formalnoj osposobljenosti priznaju se, u svrhu pristupa obavljanja poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanim od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske, i to potvrde izdane državljanima drugih država članica EU koje izdaju te države članice, a koje su usvojile pravila koja uređuju pristup obavljanju poslova i obavljanje poslova arhitekata na sljedeće datume:

- 1. siječnja 1995. godine za Austriju, Finsku i Švedsku,
- 1. svibnja 2004. godine za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku,
- 5. kolovoza 1987. godine za sve ostale države članice EU.

(4) Potvrde iz stavka 3. ovoga članka potvrđuju da je nositelj te potvrde bio ovlašten, ne kasnije od navedenog datuma, pravo rabiti profesionalni naziv "arhitekt", te da je u okviru tih pravila stvarno obavljao poslove arhitekata najmanje tri uzastopne godine u razdoblju od pet godina koje su prethodile izdavanju potvrde.

V. KORIŠTENJE PROFESIONALNIH NAZIVA I NAZIVA STEČENIH NAKON ZAVRŠETKA VISOKOG OBRAZOVANJA

Članak 63.

(1) Ako je u Republici Hrvatskoj propisano korištenje profesionalnih naziva za neku od reguliranih profesija, kandidati koji su ovlašteni za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznanja stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu, koriste profesionalne nazive koji se za tu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj kao i odgovarajuće kratice.

(2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, kandidat može koristiti profesionalni naziv koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajuću kraticu, ako podnese dokaz da je član tog tijela odnosno organizacije.

Članak 64.

(1) Neovisno o članku 7., članku 8. stavku 10. i članku 63. ovoga Zakona, kandidat ima pravo koristiti stručni i akademski naziv odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu, koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku države članice podrijetla.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo od kandidata može u rješenju iz članka 18. ovoga Zakona zahtijevati da iza naziva iz stavka 1. ovoga članka slijedi naziv i adresa ustanove koja je naziv dodijelila.

(3) U slučaju kada postoji mogućnost da se naziv iz stavka 1. ovoga članka zamijeni za naziv za koji je u Republici Hrvatskoj potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, nadležno tijelo može zahtijevati od kandidata da koristi naziv države članice podrijetla na odgovarajući način koji utvrdi nadležno tijelo rješenjem iz članka 18. ovoga Zakona.

VI. INFORMIRANJE I SURADNJA

Članak 65.

(1) Ministarstvo nadležno za rad određuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka:

- prikuplja sve informacije koje su relevantne za primjenu ovoga Zakona, kao što su informacije o uvjetima pristupa određenoj reguliranoj profesiji,
- brine za jedinstvenu primjenu propisa koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,
- dostavlja Europskoj komisiji svake dvije godine izvješće koje sadržava podatke o primjeni ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,
- zastupa Republiku Hrvatsku u koordinacijskoj skupini pri Europskoj komisiji,
- imenuje, saziva i vodi, radi obavljanja svojih zadaća, međuresornu koordinaciju koju sačinjava po jedan predstavnik svakog nadležnog tijela.

(3) Za prikupljanje informacija iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, osoba iz stavka 1. ovoga članka može zatražiti pomoć kontakt točke iz članka 66. ovoga Zakona.

Članak 66.

(1) Kontakt točka koja je građanima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a dužna pružati potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija sukladno ovome Zakonu, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju regulirane profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo te po potrebi etička pravila, je Nacionalni ENIC/NARIC ured (u daljnjem tekstu: kontakt točka).

(2) Kontakt točka dužna je, u suradnji s nadležnim tijelima Republike Hrvatske te nadležnim tijelima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a, pružati pomoć zainteresiranim osobama da ostvare prava koja proizlaze iz ovoga Zakona te pribaviti informacije o reguliranim profesijama i pristupu tim profesijama u drugim državama ugovornicama EEP-a kao i o razini stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje određene regulirane profesije u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(3) Na zahtjev Europske komisije, kontakt točka dužna je dostaviti obavijest Europskoj komisiji o rezultatima pružene pomoći iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 2 mjeseca od dana obraćanja zainteresiranih osoba kontakt točki.

Članak 67.

(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona vodi bazu podataka koja sadržava:

- popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj s naznakom razine stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje regulirane profesije i nadležnim tijelom za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije,
- podatke o rješenjima u postupku priznavanja,
- podatke o pokrenutim žalbenim postupcima i o upravnim sporovima pokrenutima protiv privremenog rješenja o utvrđivanju dopunske mjere ili rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i o aktima Upravnog suda Republike Hrvatske povodom pokrenutih sporova,
- popis osoba nadležnih tijela zaduženih za davanje potrebnih podataka te popunjavanje baze podataka podacima iz djelokruga nadležnog tijela,
- popis nadležnih strukovnih organizacija ili drugih nadležnih tijela ili organizacija iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) U okviru popisa reguliranih profesija iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, posebno se navode profesije koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, profesije kod kojih kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera iz članka 7. ovoga Zakona te profesije koje, sukladno Popisu 2. iz članka 72. ovog Zakona, imaju posebni program osposobljavanja iz članka 11. podstavka c) točke 2. ovoga Zakona.

(3) Baza podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u elektronskom obliku. Detaljni sadržaj baze podataka utvrđuje kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona.

(4) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 66. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz stavka 1. točaka 2.-5. ovoga članka podacima iz djelokruga nadležnog tijela, na način i u postupku koji utvrdi kontakt točka.

(5) Popis iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka je javan.

Članak 68.

Podaci o kandidatu, dobiveni tijekom postupka provedenog sukladno ovome Zakonu smiju se upotrijebiti samo sukladno propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

Članak 69.

Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona će u suradnji s nadležnim tijelima izdati vodič o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj, u pisanom i elektronskom obliku na hrvatskom i engleskom jeziku, najkasnije do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 70.

Nadležna tijela savjetuju kandidate koji dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih stručnih kvalifikacija, te pružaju informacije i o drugim uvjetima koje kandidat mora ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene profesije u Republici Hrvatskoj.

Članak 71.

(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona i nadležna tijela surađuju s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.

(2) Suradnja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva razmjenu podataka o mjerama poduzetim protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

Članak 72.

(1) U svrhu provedbe ovog Zakona, Vlada Republike Hrvatske donosi popis reguliranih profesija.

(2) U svrhu provedbe ovog Zakona i Priloga Direktive, Vlada Republike Hrvatske donosi i sljedeće popise:

Popis 1. - popis strukovnih udruga ili organizacija čiji članovi u Republici Hrvatskoj obavljaju reguliranu profesiju

Popis 2. - popis posebnih programa osposobljavanja za određene regulirane profesije pristup kojima je u Republici Hrvatskoj uvjetovan posebnim stručnim kvalifikacijama

Popis 3. - popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja nakon kojeg se dobiva odgovarajuća javna isprava u Republici Hrvatskoj (članak 13. stavak 2. podstavak 3. Direktive)

Popis 4. - popis djelatnosti za koje se pristup određenoj profesiji može odobriti na temelju stručnog iskustva

Popis 5. – popis odredbi kojima se regulira priznavanje kvalifikacija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja za regulirane profesije po načelu automatskog priznavanja (sadrži popis dokaza o formalnoj osposobljenosti i nazive programa osposobljavanja)

Popis 6. – popis odredbi kojima se reguliraju stečena prava koja se odnose na profesije obavljanje kojih se priznaje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja za arhitekte (sadrži popis dokaza o formalnoj osposobljenosti i nazive programa osposobljavanja)

Popis 7. - popis dokumenata i isprava koje nadležna tijela mogu tražiti od kandidata prilikom provođenja postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(3) Nadležna ministarstva dužna su, sukladno svojem djelokrugu, predložiti izmjenu ili dopunu popisa iz stavka 1. i 2. ovog članka u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom Zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 73.

(1) Visinu naknade troškova i način plaćanja i raspodjele naknade iz članka 20. stavka 2. ovoga Zakona nadležni ministri propisat će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 66. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz članka 67. stavka 1. podstavka 2.-5. ovoga Zakona, u roku od 8 dana od dana stupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(3) Detaljni sadržaj baze podataka te način i postupak popunjavanja baze podataka iz članka 67. ovoga Zakona kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona dužna je propisati svojim općim aktom u roku od 8 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Bazu podataka iz članka 67. ovoga Zakona, sa sadržajem iz podstavka 1. i 5. istog članka, kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona dužna je uspostaviti u roku od 10 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Vlada Republike Hrvatske donijet će popise iz članka 72. ovog Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja ovog Zakona na snagu.

(6) Ministar nadležan za zdravstvo donijet će Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine iz članaka 28. stavka 2. i članka 33. stavka 2. ovog Zakona, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(7) Rektorski zbor uskladit će popis akademskih naziva i akademskih stupnjeva i njihovih kratica, u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije s ovim Zakonom, a visoka učilišta koja izvođe studij stomatologije uskladit će svoje opće akte u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije s ovim Zakonom, u roku od 2 mjeseca od dana stupanja ovog Zakona na snagu.

Članak 74.

(1) Postupci priznavanja stručnih kvalifikacija osobama iz članka 2. stavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona započet će se provoditi od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, na osobe iz članka 2. ovoga Zakona, a koje u Republici Hrvatskoj žele obavljati određenu reguliranu profesiju sukladno bazi podataka iz članka 67. ovoga Zakona, prestaju se primjenjivati odredbe Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03 i 138/06) koje se odnose na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

Članak 75.

(1) Ukoliko je postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj, a radi obavljanja određene regulirane profesije sukladno bazi podataka iz članka 67. ovoga Zakona, pokrenut prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, zahtjev kandidata za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije ustupit će se na postupanje nadležnom tijelu iz članka 3. podstavka 14. ovoga Zakona i o tome obavijestiti kandidata, a postupak će se završiti prema odredbama ovoga Zakona.

(2) U slučaju ustupanja zahtjeva kandidata sukladno stavku 1. ovoga članka, kandidat ima pravo na povrat naknade troškova postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sukladno Zakonu o upravnim pristojbama.

(3) Postupci izdavanja odobrenja za samostalno obavljanje reguliranih profesija započeti prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, završit će se prema odredbama posebnih propisa temeljem kojih su započeti.

Članak 76.

(1) U Zakonu o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“, br. 152/08), u članku 65. stavku 1. i 2., riječi: „u skladu s ovim Zakonom“ zamjenjuju se riječima: „u skladu s posebnim zakonom“.

(2). Članak 68. briše se.

(3) U članku 69. stavku 1. alineji 1. riječi: „u skladu s ovim Zakonom“ zamjenjuju se riječima: „u skladu s posebnim zakonom“.

(4) U članku 79. stavci 3., 4. i 5. brišu se.

(5) U članku 106. riječi: “rješenjem Ministarstva o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje poslova projektiranja i/ili stručnog nadzora građenja u svojstvu odgovorne osobe” zamjenjuju se riječima: „rješenjem komore o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje poslova projektiranja i/ili stručnog nadzora građenja u svojstvu odgovorne osobe u skladu s posebnim zakonom“.

(6) U članku 163. broj: „68.“ briše se.“

Članak 77.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbi glave II., članaka 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., članka 20. stavka 1., članaka 21., 22., 23. i 24., te odredbi glave IV. i V. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

I. Opće odredbe

Članci 1.-3. propisuju predmet reguliranja Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, primjenu odredbi o postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, bilo da je riječ o općem sustavu priznavanja kvalifikacija ili priznavanju stručnog iskustva iz glave III. ovog Zakona ili automatskom priznavanju kvalifikacija iz glave IV. ovog Zakona, supsidijarnu primjenu propisa o općem upravnom postupku, izuzeće od primjene ovoga zakona na pomorce i osobe koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, a čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima.

Nadalje, uređuju primjenu Zakona na državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, zatim na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, uz isključenje odredbi koje reguliraju automatsko priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (u slučaju tzv. sektorskih profesija), zatim na državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a i trećih država koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a, uz isključenje primjene odredbi o priznavanju stručnog iskustva za pojedine skupine profesionalnih djelatnosti i odredbi koje reguliraju automatsko priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (u slučaju tzv. sektorskih profesija), te značenje pojedinih pojmova koji su u uporabi u ovome Zakonu.

II. Pružanje usluga na privremenoj i povremenoj osnovi na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija

Članci 4.-10. propisuju priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi, u smislu *Direktive 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija*.

Ovim odredbama uređuje se priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi za kandidate koji su poslovno nastanjeni u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje određenom reguliranom profesijom u toj državi, a koji dolaze u Republiku Hrvatsku kako bi pružali usluge putem obavljanja iste regulirane profesije na privremenoj i povremenoj osnovi.

Propisuje se način postupanja nadležnih tijela prema kandidatu koji želi obavljati usluge na privremenoj i povremenoj osnovi, primjena posebnih propisa iz djelokruga nadležnih tijela na navedene kandidate, kao i oslobođenje od primjene pojedinih uvjeta koji se zahtijevaju za osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i mogućnost privremene registracije kod strukovnih organizacija.

Nadalje, propisuje se način obavješćavanja nadležnog tijela od strane kandidata kada isti želi pružati usluge u Republici Hrvatskoj na privremenoj i povremenoj osnovi te odgovarajuća dokumentacija koja se podnosi nadležnom tijelu.

Propisuje se i uporaba profesionalnog naziva stečenog u državi članici poslovnog nastana pod kojim se usluga obavlja, te uporaba naziva nakon završetka formalnog obrazovanja u državi ugovornici EEP-a.

Propisuje se način postupanja nadležnog tijela u slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, odnosno mogućnost provjere stručnih kvalifikacija kandidata od strane nadležnog tijela prije prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj, slučajevi u kojima se prethodna provjera može provesti, obavješćavanje kandidata o ishodu provjere, pružanje

moгуćnosti kandidatu da dokaže stečeno znanje i kompetencije, te pružanje usluga takvog kandidata pod profesionalnim nazivom u Republici Hrvatskoj. Propisuju se slućajevi kad kandidat gubi mogućnost pružanja usluge i privremene registracije te podatke koje je kandidat dužan dostaviti primatelju usluge na zahtjev nadležnog tijela.

III. Priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan

Ćlanci 11.-13. propisuju razine stručnih kvalifikacija, sukladno *Direktivi 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija*, postupanje s dokazom o formalnoj osposobljenosti od strane nadležnog tijela (jednaki tretman kvalifikacija) te opće uvjete za pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom u svrhu uspostavljanja poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

Ćlanci 14.-20. propisuju postupovne odredbe o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj: način pokretanja postupka priznavanja (zahtjevom kandidata), zadaće tijela nadležnih za postupak priznavanja, dokumentaciju koja se prilaže uz zahtjev za priznavanje (dokaze), mogućnost provjere autentićnosti dokaza koji se prilažu uz zahtjev za priznavanje te provjere podrijetla dokaza, donošenje rješenja o priznavanju, rokove u postupku priznavanja, prethodno mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije u slućaju kad postupak provodi nadležno ministarstvo, slućajeve kad nadležno tijelo donosi privremeno rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije, pravo izbora kandidata između dvije od dopunskih mjera koje mora obaviti radi konaćnog odlućivanja o njegovu zahtjevu za priznavanje (izbor između razdoblja prilagodbe ili provjere osposobljenosti u profesiji), slućajeve kad kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera koju u tom slućaju utvrđuje nadležno tijelo u privremenom rješenju, pravne lijekove u postupku priznavanja inozemne stručne kvalifikacije, plaćanje pristojbe u postupku priznavanja, način određivanja i plaćanja naknade te određivanja visine troškova postupka priznavanja.

Nadalje, propisano je da se uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i detaljnija pravila za slobodno pružanje usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija propisuju posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja, osim u slućaju automatskog priznavanja kvalifikacija za pojedine profesije navedene u glavi IV. Prijedloga zakona za koje se kvalifikacije priznaju na temelju minimalnih uvjeta osposobljavanja ujednaćenih na području Europske unije. Propisana je mogućnost da se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja, propišu dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a.

Ćlanci 21.-24. Propisuju uvjete za priznavanje stručnih kvalifikacija kod određenih profesionalnih djelatnosti kod kojih je dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti. Uvjeti priznavanja kvalifikacija preneseni su iz Direktive 2005/36/EZ i odnosit će se na djelatnosti koje su sadržane u Prilogu IV. Direktivi. Sukladno prijelaznoj odredbi ovog zakona, Vlada Republike Hrvatske donijet će popis tih djelatnosti za koje vrijede navedenih uvjeti.

IV. Stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija prema Direktivi 2005/36/EZ

Članak 25.

Sukladno *Direktivi 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. godine o priznavanju stručnih kvalifikacija*, člankom 25. Prijedloga zakona propisuje se da su dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekte koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive istovrijedni dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj. Ujedno, dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka članka 25. stavaka 1. 6. i 7. istovrijedni su ako su ih izdala tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u Prilogu V. Direktive.

Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Prijedloga zakona, temeljem naprijed navedenih dokaza o formalnoj osposobljenosti (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovog Zakona kojima se reguliraju postupovne odredbe za priznavanje stručnih kvalifikacija.

U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo u Republici Hrvatskoj može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovog Zakona.

Članci 26.-30. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za doktore medicine sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

Članci 31.-33. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za doktore dentalne medicine sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

Članci 34.-37. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za magistre farmacije sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

Članci 38.-39. minimalne uvjete osposobljavanja za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

Članci 40.-42. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za primalje i uvjete za priznavanje stručnih kvalifikacija primalja.

Članak 43. propisuje da će se odredbe koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva (članci 26.-42.) na odgovarajući način uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija (glava III. zakona). U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.

Članci 44.-45. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja veterinaru sukladno Direktivi 2005/36/EZ i uvjete priznavanja kvalifikacija za navedenu profesiju.

Članci 46.-48. propisuju minimalne uvjete osposobljavanja arhitekata sukladno Direktivi 2005/36/EZ.

Članci 49.-50. sadrže opće odredbe o stečenim pravima za obavljanje pojedinih reguliranih profesija na području Europske unije. Ovim odredbama u cijelosti se prenose odredbe Direktive 2005/36/EZ o stečenim pravima koje države članice Europske unije priznaju na svojem području.

Članak 51. predstavlja odredbu o stečenim pravima na području bivše SFRJ te propisuje da su diplome, svjedodžbe i druge javne isprave kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje, a koje je izdalo nadležno tijelo na području bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine, izjednačene po pravnoj snazi s diplomama, svjedodžbama i drugim javnim ispravama izdanima od nadležnih tijela Republike Hrvatske te ne podliježu provjeri u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

Nadležno ministarstvo izdaje potvrde o valjanosti javnih isprava o formalnoj osposobljenosti koje su hrvatski ili strani državljanjani stekli u republikama bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine.

Članci 52.-54. propisuju stečena prava specifična za doktore medicine.

Članci 55.-56. propisuju stečena prava specifična za doktore dentalne medicine.

Članci 57.-58. propisuju stečena prava specifična za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege.

Članci 59.-60. propisuju stečena prava specifična za primalje.

Članak 61. propisuje stečena prava specifična za veterinare.

Članak 62. propisuje stečena prava specifična za arhitekte.

V. Korištenje profesionalnih naziva i naziva stečenih nakon završetka visokog obrazovanja

Članci 63.-64. propisuju korištenje profesionalnih naziva i odgovarajućih kratica koji se za određenu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj od strane kandidata koji su ovlašteni za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznavanja stručnih kvalifikacija, te mogućnost korištenja profesionalnog naziva i odgovarajućih kratica koje dodjeljuje strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija u slučaju kad je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom takve organizacija ili tijela.

Također, propisuje se pravo kandidata da koristi stručni i akademski naziv odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku države članice podrijetla, osim u slučaju kad postoji mogućnost da se takav naziv zamijeni s nekim od naziva u Republici Hrvatskoj za koji je potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, a u kojem slučaju će nadležno tijelo rješenjem utvrditi na koji način će kandidat koristiti naziv stečen u državi članici podrijetla.

VI. Informiranje i suradnja

Članci 65.-66. propisuju da ministarstvo nadležno za rad imenuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, njegove zadaće, odredbu o tijelu koje će obavljati poslove kontakt točke (ENIC/NARIC ured) i zadaćama kontakt točke.

Članci 67.-68. sadrže odredbe o bazi podataka koju vodi kontakt točka, sadržaju i načinu vođenja baze podataka, o dužnosti nadležnih tijela da odrede osobu koja će kontakt točki davati potrebne informacije i popunjavati bazu podataka podacima iz djelokruga nadležnih tijela te o načinu postupanja s podacima kandidata dobivenih tijekom postupka priznavanja.

Članci 69.-71. sadrže odredbe o načinu informiranja zainteresiranih osoba o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj i o obavljanju reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, te o suradnji kontakt točke i nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.

Članak 72. propisuje da Vlada Republike Hrvatske donosi popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj te ostale popise potrebne za provedbu ovog zakona i priloga Direktive 2005/36/EZ, uz obvezu nadležnih ministarstava da, sukladno svojem djelokrugu, predlože izmjenu ili dopunu navedenih popisa u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa.

VII. Prijelazne i završne odredbe

Člankom 73. utvrđuju se rokovi za propisivanje visine naknade troškova za obavljanje razdoblja prilagodbe, eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe, troškova za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata te način plaćanja i raspodjele naknade troškova za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu. Nadalje, navedenom odredbom utvrđuje se rok u kojem su nadležna tijela dužna odrediti osobu čija zadaća je davanje potrebnih informacija kontakt točki i popunjavanje baze podataka, rok za uspostavljanje baze podataka i donošenje akta kojim će se odrediti detaljan sadržaj i način popunjavanja baze podataka.

Propisuje se rok u kojem će Vlada Republike Hrvatske donijeti popis reguliranih profesija i ostale popise potrebne za provedbu zakona i priloga Direktive, kao i rok u kojem će ministar nadležan za zdravstvo donijeti Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine. Također, propisuje se i rok u kojem će Rectorski zbor uskladiti popis akademskih naziva i akademskih stupnjeva i njihovih kratica, u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije s ovim Zakonom te rok za usklađivanje općih akata visokih učilišta (u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije) s ovim zakonom.

Člankom 74. utvrđeno je da će se postupci priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu započeti provoditi od trenutka pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, te trenutak od kada se prestaju primjenjivati odredbe Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 158/03 i 138/06) koje se odnose na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

Člankom 75. predviđeno je ustupanje zahtjeva kandidata za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije nadležnom tijelu i završetak postupka prema odredbama ovoga zakona ukoliko

je postupak za priznavanje pokrenut prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te pravo kandidata na povrat naknade troškova postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sukladno odredbama zakona kojim se reguliraju upravne pristojbe. Također, navedenom odredbom utvrđeno je da će se postupci izdavanja odobrenja za samostalno obavljanje reguliranih profesija započeti prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji završiti prema odredbama posebnih propisa temeljem kojih su započeti.

Članak 76. propisuje izmjene i brisanje pojedinih odredbi Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“, br. 152/08) koje su potrebne radi usklađivanja navedenog Zakona s ovim Prijedlogom zakona.

Članak 77. propisuje stupanje na snagu zakona, osim odredbi koje se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, zatim većine odredbi kojima se regulira priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu poslovnog nastana, odredbi koje se odnose na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, odredbi o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija na temelju stručnog iskustva, odredbi glave IV. zakona (odredbi o minimalnim uvjetima osposobljavanja za obavljanje tzv. sektorskih profesija prema Direktivi i priznavanju kvalifikacija za sektorske profesije – sustav automatskog priznavanja kvalifikacija) te odredbi o korištenju profesionalnih naziva i naziva stečenih nakon završetka visokog obrazovanja u slučaju obavljanja reguliranih profesija na temelju priznatih stručnih kvalifikacija. Stupanjem ovog zakona na snagu, na snazi će biti odredbe o uspostavljanju potrebnih administrativnih kapaciteta za provedbu zakona.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI (NACRTA) PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM
STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE I PRAVNIM AKTIMA VIJEĆA EUROPE**

- 1. Tijelo državne uprave – stručni nositelj izrade (nacrt) prijedloga propisa**
Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa

Prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija s
Konačnim prijedlogom zakona

*Proposal of the Act on Regulated Professions and the Recognition of Foreign Professional
Qualifications with the Final Proposal of the Act*

- 3. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i
pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike
Hrvatske**

**a) odredba Sporazuma koja se odnosi na normativni sadržaj (nacrt) prijedloga
propisa**

Glava V. Kretanje radnika, poslovni nastan, pružanje usluga

b) prijelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma

Šest godina od stupanja Sporazuma na snagu

**c) u kojoj se mjeri (nacrtom) prijedloga propisa ispunjavanju obveze koje
proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma**

u potpunosti

**d) razlozi za djelomično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obveza koje
proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma**

**e) veza s Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj
uniji**

3.3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, 3.3.4. Uzajamno
priznavanje stručnih kvalifikacija – (rok: IV. kvartal 2008. godine)

- 4. Usklađenost (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i
pravnim aktima Vijeća Europe**

a) odredbe primarnih izvora prava EU

UEZ, Glava III. Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Poglavlje 3. Usluge

b) odredbe sekundarnih izvora prava EU

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju
stručnih kvalifikacija

Directive 2005/36/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September
2005 on the recognition of professional qualifications

32005L0036

Usklađeno

c) ostali izvori prava EU

---

d) pravni akti Vijeća Europe

---

e) razlozi za djelomičnu usklađenost odnosno neusklađenost

---

f) rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti (nacrt) prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe

5. Jesu li gore navedeni izvori prava EU, odnosno pravni akti Vijeća Europe, prevedeni na hrvatski jezik?

DA

6. Je li (nacrt) prijedloga propisa preveden na neki službeni jezik EU?

DA (engleski)

7. Sudjelovanje konzultanata u izradi (nacrt) prijedloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

NE

8. Prijedlog za izradu pročišćenog teksta propisa

Potpis koordinatora za Europsku uniju tijela državne uprave stručnog nositelja, datum i pečat

Radovan Fuchs

U Zgb, 9. 7. 2009.

Potpis državnog tajnika za europske integracije Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, datum i pečat

U Zgb, 24. 07. 09.

Državni tajnik

dr.sc. Davor Božinović

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EU / PRAVNOG AKTA VIJEĆA EUROPE S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

1. Naziv propisa EU / pravnog akta VE te predmet i cilj njegova uređivanja

Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

Directive 2005/36/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on the recognition of professional qualifications (Text with EEA relevance)

(OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

32005L0036

Cilj Direktive je omogućiti osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i istim pravima prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici, kao i državljanima te države članice. Navedeno ne dovodi u pitanje obvezu stručnjaka migranta da zadovolji sve nediskrimirajuće uvjete obavljanja te profesije koje je utvrdila ta država članica, ukoliko su oni objektivno opravdani i razmjerni.

2. Naziv (nacrt) prijedloga propisa te predmet i cilj njegova uređivanja

Konačni prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija

Cilj uređivanja Zakona su stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija sukladno Direktivi 2005/36/EZ, minimalne uvjete osposobljavanja za sektorske profesije, sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, sloboda pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj ne temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

3. Usklađenost s primarnim izvorom prava EU

UEZ, Glava III. Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Poglavlje 3. Usluge

Usklađeno

4. Usklađenost Konačnog prijedloga zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija

a)	b)	c)	d)	e)
Odredbe i zahtjevi propisa EU (članak, stavak, točka) / pravnog akta VE	Odredbe (nacrt) prijedloga propisa (glava, odjeljak, članak, stavak, točka itd.)	Usklađenost odredbe (nacrt) prijedloga propisa s odredbom propisa EU / pravnog akta VE (usklađeno, djelomično usklađeno, neusklađeno)	Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	Predviđeni datum za postizanje potpune usklađenosti

Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija	Zakon o postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija			
<p>Čl. 1. Direktive</p> <p>- uređuje se cilj Direktive</p>	<p>Čl.1. st. 1. Zakona glasi:</p> <p>- uređuje se cilj zakona kako slijedi:</p> <p>(1) Ovim Zakonom uređuju se minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinaru i arhitekata, kao i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno Direktivi iz članka 3. podstavka 16. ovog Zakona, uključujući sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, slobodu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 2. st. 1. i 2. Direktive</p> <p>- uređuje se opseg primjene Direktive</p> <p>- Direktiva se primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati uređenu profesiju u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu zaposlene ili samostalno zaposlene osobe, uključujući i slobodne profesije.</p> <p>- Država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnoj osposobljenosti stečen u državi koja nije članica Zajednice obavljaju uređenu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinome teritoriju u skladu s pravilima koja sama utvrdi. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III. poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti izobrazbe utvrđeni u tome poglavlju.</p>	<p>Čl. 2. st. 1.-4. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na državljane, odnosno državljanke država ugovornica Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru (u daljnjem tekstu: država ugovornica EEP-a), koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, a koji u Republici Hrvatskoj, kao osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost, žele obavljati određenu reguliranu profesiju (u daljnjem tekstu: kandidat).</p> <p>(2) Ovaj Zakon primjenjuje se i na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, osim odredbi članaka 25. i 40. ovog Zakona.</p> <p>(3) Odredbe ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na priznavanje stručnih kvalifikacija državljanima, odnosno državljkankama država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a, osim odredbi glave III. članaka 21., 22., 23., 24. te odredbi glave IV. članaka 25. i 40. ovog Zakona.</p> <p>(4) U slučaju iz stavka 3. ovog članka, dokazi o formalnoj osposobljenosti za obavljanje reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, stečeni izvan države ugovornice EEP-a, moraju udovoljavati minimalnim uvjetima osposobljavanja propisanim glavom IV. ovog Zakona.</p> <p>Čl. 14. st. 5. Zakona glasi:</p> <p>(5) Dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, mogu se regulirati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava iz članka 3. podstavka 14. ovoga Zakona, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	--	-------------------	--	--

<p>Čl. 2. st. 3. Direktive -utvrđuje da se odredbe Direktive ne primjenjuju na profesije za koje su posebnim instrumentom prava Zajednice predviđena zasebna rješenja</p>	<p>Čl. 2. st. 5. i 6. Zakona koji glase: (5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na pomorce, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima. (6) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na kvalifikacije osoba koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 3. st. 1. a., b., c., d., e., f., g. i h. Direktive, st. 2. i st. 3. - definira pojmove: uređena profesija, stručne kvalifikacije, dokaz o formalnoj osposobljenosti, nadležna vlast, stručno usavršavanje i osposobljavanje, stručno iskustvo, razdoblje prilagodbe, provjera sposobnosti, kvalifikacije izdane u trećim državama.</p>	<p>Članak 3. alineje 1., 2., 6.-14. Zakona glasi: U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:</p> <p>- <i>državljanin odnosno državljanka treće države</i> je svaka osoba koja nije državljanin države ugovornice EEP-a (obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island).</p> <p>- <i>regulirana profesija</i> – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom.</p> <p>- <i>stručna kvalifikacija</i> – u smislu ovog Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i profesionalnu osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo stečeno pri obavljanju regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a), na temelju čega je kandidat stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a.</p> <p>- <i>stručno usavršavanje i osposobljavanje</i> – svako usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog</p>	Usklađeno.		

	<p>obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p> <p>- <i>stručno iskustvo</i> – stvarno obavljanje profesije u državi ugovornici EEP-a u skladu s primjenjivim propisima</p> <p>- <i>osposobljavanje</i> – u smislu ovog Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i, tamo gdje je to primjereno, stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja.</p> <p>- <i>dokaz o formalnoj osposobljenosti</i> – diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, a kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje koje je stečeno u državi ugovornici EEP-a; obuhvaća i diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo treće države nositelju takvih isprava koji ima tri godine stručnog iskustva na području države ugovornice EEP-a, a koje su potvrđene od strane te države ugovornice EEP-a i daju pravo njihovom nositelju da obavlja određenu profesiju unutar granica države ugovornice EEP-a prema njenim važećim propisima.</p> <p>- <i>razdoblje prilagodbe</i> – obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod nadzorom osposobljenog stručnjaka, koje može biti popraćeno stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju. Osposobljenim stručnjakom smatra se osoba koja je kvalificirani predstavnik struke s odgovarajućim stručnim iskustvom. Detaljna pravila kojima se uređuje razdoblje prilagodbe i njegovo ocjenjivanje te status kandidata za vrijeme razdoblja prilagodbe utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.</p> <p>- <i>provjera osposobljenosti</i> – provjera stručnog znanja kandidata koju provode nadležna tijela Republike Hrvatske radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije.</p> <p>Za potrebe provjere osposobljenosti, nadležno tijelo utvrđuje</p>			
--	--	--	--	--

	<p>predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i stručnog usavršavanja i osposobljavanja koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijeva u Republici Hrvatskoj i onog koje se zahtijeva u državi ugovornici EEP-a. Detaljna pravila kojima se uređuje provjera osposobljenosti u profesiji te status kandidata za vrijeme pripreme za provjeru osposobljenosti u profesiji utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a.</p> <p>- <i>osoba koja obavlja samostalnu djelatnost</i> – osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije te koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena.</p> <p>- <i>nadležno tijelo</i> – je tijelo nadležno za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji sukladno ovom Zakonu, a to su: nadležne strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su posebnim propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: ovlaštena tijela), odnosno ministarstva u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo).</p> <p>Članak 14. st. 2. i 5. Zakona koji glase:</p> <p>(2) Postupak sukladno ovom Zakonu provode tijela nadležna na temelju posebnih propisa.</p> <p>(5) Dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, mogu se regulirati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava iz članka 3. podstavka 14. ovoga</p>			
--	--	--	--	--

	<p>Zakona, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.</p> <p>Članak 17. st. 1., 2., 3., 6. i 7. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijevaju u Republici Hrvatskoj, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sljedećih dopunskih mjera:</p> <p style="padding-left: 40px;">da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojeg stručnog iskustva u državi članici EEP-a ili trećoj državi takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4. ovog članka.</p> <p>(3) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u 			
--	--	--	--	--

	<p>kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.</p> <p>(6) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.</p> <p>(7) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, ako postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske i koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.</p>			
<p>Čl. 3. st. 1. i.</p> <p>- definira pojam direktor poduzeća</p>	<p>Čl. 21., 22., 23. i 24. koji glase:</p> <p>Članak 21.</p> <p>(1) U slučaju kad je kod određenih djelatnosti za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti.</p> <p>(2) U slučaju djelatnosti iz Priloga IV. Direktive kada kandidat ne ispunjava uvjete iz članka 22., 23. i 24. ovog Zakona, njegove stručne kvalifikacije podliježu postupku priznavanja iz ove glave Zakona (opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija).</p>	Usklađeno.		

	<p>Članak 22.</p> <p>(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu I. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:</p> <p>a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili</p> <p>b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat dokazuje da je prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), kad kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili</p> <p>e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava)</p>			
--	--	--	--	--

	<p>koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p> <p>(3) Stavak 1. točka (e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.</p> <p>Članak 23.</p> <p>(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu II. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:</p> <p>a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao samozaposleni trgovac-pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili</p> <p>b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da</p>			
--	--	--	--	--

	<p>se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili</p> <p>e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p> <p>Članak 24.</p> <p>(1) U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti za obavljanje takve djelatnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:</p> <p>a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili</p> <p>b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p>			
--	--	--	--	--

	<p>c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine, na osnovi zaposlenja, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i c) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p>			
<p>Čl. 3. stavak 2. Direktive</p> <p>- regulira obavljanje profesije članova udruga i organizacija</p>	<p>Čl. 63. st. 2. Zakona glasi:</p> <p>(2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, kandidat može koristiti profesionalni naziv koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajuću kraticu, ako podnese dokaz da je član tog tijela odnosno organizacije.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 3. stavak 3. Direktive</p> <p>- definira koje se kvalifikacije koje je izdala treća zemlja smatraju dokazom formalne osposobljenosti</p>	<p>Čl. 13. st. 2. Zakona glasi:</p> <p>(2) Nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj državi, te b) ima tri godine stručnog iskustva u određenoj profesiji na području države ugovornice EEP-a koja je priznala formalnu osposobljenost stečenu u trećoj državi time što je dopustila kandidatu da obavlja tu profesiju unutar njenih granica i prema važećim propisima i ako je potvrđena od strane te države. 	Usklađeno.		
<p>Čl. 4. Direktive</p> <p>- regulira učinke priznavanja stručnih kvalifikacija</p>	<p>Čl. 18. st. 2. Zakona glasi:</p> <p>(2) Rješenjem o priznavanju stručne kvalifikacije kandidatu se u Republici Hrvatskoj omogućava obavljanje regulirane profesije za koju je osposobljen u državi ugovornici EEP-a, pod jednakim uvjetima koji vrijede za državljane Republike Hrvatske.</p>	Usklađeno.		
<p>čl. 5. Direktive</p> <p>- definira načela pružanja usluga</p>	<p>Čl. 4. Zakona glasi:</p> <p>(1) Fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj želi pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije, bilo kao osoba zaposlena kod određenog poslodavca ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost može pružati takve usluge obavljanjem regulirane profesije ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) je stekla stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a ili u trećoj državi, b) je poslovno nastanjena u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje istom reguliranom profesijom u toj državi, te c) je u državi poslovnog nastana obavljala istu reguliranu profesiju najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina koje je prethodilo pružanju usluga, u slučaju da niti ta profesija niti usavršavanje niti osposobljavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi poslovnog 	Usklađeno.		

	<p>nastana.</p> <p>(2) Sukladno odredbama ove glave Zakona, nadležno tijelo ne smije niti iz jednog razloga vezanog uz stručne kvalifikacije ograničavati kandidata iz stavka 1. ovog članka u pružanju usluga u Republici Hrvatskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ako je kandidat poslovno nastanjen u državi ugovornici EEP-a u svrhu obavljanja određene profesije prema propisima za bavljenje istom profesijom u toj državi (u daljnjem tekstu: država članica poslovnog nastana), b) ako se kandidat u državi članici poslovnog nastana bavio određenom profesijom najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina, u slučaju da ta profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana. <p>(3) Kandidat iz stavka 1. ovog članka podliježe posebnim propisima iz djelokruga nadležnih tijela kojima se uređuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija, primjerice s definicijom regulirane profesije, uporabom profesionalnog naziva i s grubom profesionalnom nepažnjom koji su izravno i posebno povezani sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u Republici Hrvatskoj za stručnjake koji se bave istom profesijom u Republici Hrvatskoj.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 6. Direktive</p> <p>- slučaj kada nije potrebno podnositi zahtjev te obavješćavanje nadležnog tijela o namjeri privremenog ili povremenog pružanja usluga</p>	<p>Članak 5. Zakona glasi:</p> <p>(1) Kandidata iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, nadležno tijelo oslobodit će zahtjeva koje moraju ispunjavati osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, i to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odobrenja strukovne organizacije, registracije kod strukovne organizacije, odnosno članstva u njima, - registracije pri državnom tijelu nadležnom za socijalno osiguranje u svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba. <p>(2) Strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju, pod uvjetom da registracija ili članstvo u njima ni na koji način ne odgađaju ili čine težim pružanje usluga te nemaju za posljedicu nikakve dodatne troškove za kandidata.</p> <p>(3) U svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba, kandidat šalje obavijest unaprijed ili, u slučaju žurnosti, naknadno tijelu iz stavka 1. podstavka 2. ovog članka.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 7. Direktive</p> <p>- definira izjavu koja se daje unaprijed ako se davatelj usluga seli</p>	<p>Čl. 6. Zakona glasi:</p> <p>(1) Kandidat koji po prvi puta želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo izjavom u pisanom obliku.</p> <p>(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) podnosi se prije početka prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj, b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost, c) podnosi se za svaku godinu u kojoj kandidat namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj. <p>(3) Prije početka prvog pružanja usluga, nadležno tijelo zahtijevat će od kandidata da uz izjavu priloži sljedeće dokumente:</p>	Usklađeno.		

	<ul style="list-style-type: none"> - dokaz o državljanstvu kandidata, - potvrdu kojom se potvrđuje da je kandidat poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom, - dokaz o stručnim kvalifikacijama, - za slučajeve iz članka 4. stavka 2. podstavka b. ovoga Zakona, bilo koji dokaz da je kandidat obavljao profesiju o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja, - dokaz o nekažnjavanju, za profesije iz sigurnosnog sektora, kad to Republika Hrvatska traži za svoje državljane. <p>(4) Ako dođe do bitnih promjena okolnosti potvrđenih dokumentima, kandidat je dužan nadležnom tijelu podnijeti samo one dokumente iz prethodnoga stavka ovoga članka, koji su odlučni za ocjenu te bitne promjene.</p> <p>Čl. 7. Zakona glasi:</p> <p>(1) Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima države članice poslovnog nastana, ako takav naziv postoji u toj državi članici za profesiju o kojoj je riječ.</p> <p>(2) Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika u državi članici poslovnog nastana na način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.</p> <p>(3) U slučaju da u državi članici poslovnog nastana ne postoji profesionalni naziv, kandidat je dužan navesti naziv koji je stekao nakon završetka formalnog obrazovanja na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države ugovornice EEP.</p> <p>(4) U slučajevima obavljanja reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>Čl. 8. st. 1.-8. i st. 10. Zakona koji glase:</p> <p>(1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, a ne radi se o obavljanju djelatnosti navedenih u Prilogu IV. Direktive kad kandidat ispunjava uvjete iz članaka 21., 22., 23. i 24. ovog Zakona, niti o profesijama iz članka 25. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije kandidata prije prvog pružanja usluga.</p> <p>(2) Prethodna provjera iz stavka 1. ovog članka moguća je samo kad je svrha provjere opravdana i u onoj mjeri u kojoj osigurava da ne dođe do ozbiljnog narušavanja zdravlja ili sigurnosti primatelja usluga zbog neodgovarajućih stručnih kvalifikacija kandidata i kada ta provjera ne prekoračuje svrhu pružanja usluga.</p> <p>(3) Nadležno tijelo će u roku od mjesec dana od primitka izjave i dokumenata iz članka 6. ovoga Zakona donijeti rješenje i obavijestiti kandidata o ishodu provjere. Nadležno tijelo može odlučiti da ne provodi provjeru kvalifikacija, o čemu će donijeti rješenje i kandidata obavijestiti u roku od 15 dana od primitka izjave i dokumenata.</p> <p>(4) Iznimno, ako postoje poteškoće zbog kojih nije moguće donijeti rješenje i kandidata obavijestiti o ishodu provjere u roku iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo je tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti kandidata da će odgoditi donošenje rješenja te zatražiti dodatne informacije ili dopunu dokumentacije od kandidata uz navođenje razloga odgode i vremenskog roka u kojem će donijeti rješenje.</p> <p>(5) U slučaju odgode iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo donosi rješenje u roku od dva mjeseca od primitka nadopunjene dokumentacije.</p> <p>(6) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, nadležno tijelo koje, u postupku provjere iz stavka 1. ovoga članka, utvrdi da postoji značajna razlika između kandidatovih stručnih kvalifikacija koje su preduvjet za pristup i obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj i da je ta značajna razlika takva da je štetna za</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, dužno je omogućiti kandidatu da pokaže da je stekao kompetencije koje nedostaju.</p> <p>(7) Nadležno tijelo koje kandidatu pruži mogućnost iz stavka 6. ovoga članka, dužno je pružiti tu mogućnost u roku od mjesec dana od donošenja rješenja iz stavka 3. i 5. ovoga članka.</p> <p>(8) U slučaju da nadležno tijelo ne postupi sukladno rokovima iz stavaka 3., 5. i 7. ovoga članka kandidat može pružati uslugu u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(10) U slučaju kad nadležno tijelo prizna stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije koja može imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, kandidat pruža uslugu pod profesionalnim nazivom koji se koristi u Republici Hrvatskoj.</p>			
<p>Čl. 8. Direktive</p> <p>- regulira administrativnu suradnju između države članice domaćina i nadležnih tijela države članice osnivanja</p>	<p>Čl. 71. Zakona glasi:</p> <p>(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona i nadležna tijela surađuju s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.</p> <p>(2) Suradnja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva razmjenu podataka o mjerama poduzetim protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 9. Direktive - propisuje podatke koji se daju primateljima usluga.</p>	<p>Čl. 10. Zakona glasi: U slučaju kad se usluga u Republici Hrvatskoj pruža pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, odnosno pod formalnim kvalifikacijama kandidata, nadležno tijelo može zatražiti da kandidat primatelju usluga podastre bilo koji ili sve sljedeće podatke:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ako je kandidat registriran u sudskom registru ili drugom javnom registru, naziv registra u kojem je registriran, njegov matični broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru, b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela, c) naziv bilo koje strukovne organizacije, drugog nadležnog tijela ili organizacije kod koje je kandidat registriran, d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalne kvalifikacije kandidata i državu ugovornicu EEP-a u kojoj ih je stekao, e) ukoliko kandidat obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj sukladno posebnom propisu, f) pojedinosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na profesionalnu odgovornost. 	Usklađeno		
<p>Čl. 10. Direktive - regulira područje primjene odredbi Poglavlja I. Glave III. Sloboda poslovnog nastana.</p>	<p>Čl. 14. st. 1. Zakona koji glasi: (1) Opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija propisan ovom glavom Zakona odnosi se na sve profesije koje nisu obuhvaćene člancima 21., 22., 23. i 24. ovog Zakona niti glavom IV ovog Zakona, te u sljedećim slučajevima kada kandidat zbog posebnih i izvanrednih okolnosti ne ispunjava uvjete utvrđene člancima 21., 22., 23. i 24. i glavom IV ovog Zakona:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV Direktive kad kandidat ne ispunjava uvjete navedene u člancima 22., 23. i 24. ovog Zakona, b) na doktore medicine sa završenim medicinskim fakultetom, doktore medicine 	Usklađeno.		

	<p>specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekte, kad kandidat ne ispunjava uvjete stvarnog i zakonitog stručnog iskustva navedene u člancima 49., 52., 53., 55., 56., 57, 58., 59., 60., 61. i 62. ovog Zakona,</p> <p>c) na arhitekte kad kandidat posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti koji nije naveden u Prilogu V, točki 5.7. Direktive,</p> <p>d) ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 1. i članke 49., 52. i 53. ovog Zakona, na doktore medicine, na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekte koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista koji mora proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenih u Prilogu V, točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2, 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja odgovarajuće specijalizacije,</p> <p>e) na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i medicinske sestre specijaliste koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalist određene grane koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V, točki 5.2.2., kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici EU u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavlja medicinska sestra specijalist bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege,</p> <p>f) na medicinske sestre specijaliste bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, medicinske sestre specijalisti bez osposobljenosti za djelatnost</p>			
--	---	--	--	--

	<p>opće zdravstvene njege ili medicinske sestre specijalisti koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti kao specijalist koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V, točki 5.2.2.,</p> <p>g) na kandidate koji ispunjavaju uvjete navedene u članku 13. stavku 2. ovog Zakona.</p>			
<p>Čl. 11. Direktive - regulira razine inozemnih stručnih kvalifikacija</p>	<p>Čl. 11. Zakona glasi: Stručne kvalifikacije dijele se na sljedeće razine:</p> <p>a) potvrda kompetencije koju izdaje nadležno tijelo države ugovornice EEP-a na temelju ili:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. tečaja osposobljavanja koji ne čini sastavni dio svjedodžbe ili diplome u smislu podstavka (b), (c), (d) i (e) ovog stavka, ili na temelju posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja, ili na temelju bavljenja profesijom na puno radno vrijeme u drugoj državi ugovornici EEP-a tri godine zaredom ili u istom trajanju na pola radnog vremena u proteklih 10 godina, ili 2. općeg osnovnog ili srednjeg obrazovanja, potvrđujući da je nositelj stekao opća znanja; <p>b) svjedodžba koja potvrđuje uspješan završetak srednjeg obrazovanja:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. općeg sadržaja, dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja različitog od onog iz podstavka (c) i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program, ili 2. tehničkog ili stručnog sadržaja, kada je potrebno dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja kako je utvrđeno pod 1., i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obavezna uz taj program; <p>c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. programa osposobljavanja na razini nakon 	Usklađeno.		

	<p>završetka srednjeg obrazovanja, različitog od onog iz podstavka (d) i (e), u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, a za koji je jedan od uvjeta upisa, kao opće pravilo, uspješno završen program srednjeg obrazovanja koji omogućuje upis programa visokog obrazovanja ili završen istovjetan program srednjeg obrazovanja, kao i profesionalno osposobljavanje koje može biti uvjet uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, ili</p> <p>2. programa osposobljavanja s posebnom strukturom osposobljavanja, istovjetno razini osposobljenosti pod 1., koja pruža usporedive stručne standarde i koja polaznika priprema za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija;</p> <p>d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje tri i najviše četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje;</p> <p>e) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 12. Direktive -uređuje jednaki tretman kvalifikacija</p>	<p>Čl. 12. Zakona glasi: (1) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti ako je takav dokaz:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, b) onaj kojim se potvrđuje formalna osposobljenost kandidata na području EEP-a, c) ta država ugovornica EEP-a priznala kao istovjetnu razinu d) onaj kojim se dodjeljuju ista prava pristupa profesiji ili bavljenju profesijom ili je priprema za bavljenje određenom profesijom. <p>(2) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti na način kako je određeno u stavku 1. ovoga članka u slučaju da stručna kvalifikacija ne ispunjava uvjete sadržane u propisima koji su na snazi u državi članici podrijetla vezano uz bavljenje i mogućnost bavljenja profesijom, ali jamči nositelju prava stečena temeljem tih propisa.</p> <p>(3) Stavak 2. ovoga članka primjenjuje se, osobito, u slučaju kada država članica podrijetla poviši razinu potrebnu za pristup profesiji i bavljenje tom profesijom te ako se kandidat koristi stečenim pravima nakon završetka osposobljavanja koje ne udovoljava uvjetima nove razine, temeljem propisa koji su na snazi u državi članici podrijetla.</p> <p>(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo će priznati prethodno osposobljavanje kao da odgovara razini novog osposobljavanja.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 13. Direktive - regulira uvjete priznavanja</p>	<p>Čl. 13. st. 1. i st. 3. – 5. Zakona koji glase: (1) Ako su pristup reguliranoj profesiji ili bavljenje tom profesijom u Republici Hrvatskoj uvjetovani određenim stručnim kvalifikacijama, nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup toj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:</p>	Usklađeno.		

	<p>a) je stekao stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a i posjeduje potvrdu o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji traži država ugovornica EEP-a za obavljanje regulirane profesije, ili</p> <p>b) je obavljao tu profesiju u punom radnom vremenu najmanje dvije godine u zadnjih deset godina u državi ugovornici EEP-a u kojoj ta profesija nije regulirana, pod uvjetom da kandidat posjeduje jednu ili više potvrda o kompetencijama ili dokaza o formalnoj osposobljenosti.</p> <p>(3) Potvrde o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p> <p>a. moraju ih izdati nadležna tijela države ugovornice EEP-a,</p> <p>b. moraju potvrđivati minimalno onu razinu stručne kvalifikacije koja neposredno prethodi razini kvalifikacije koja se zahtijeva u Republici Hrvatskoj i</p> <p>c. u slučajevima iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka, moraju potvrđivati da je kandidat bio osposobljen za bavljenje određenom profesijom.</p> <p>(4) Nadležno tijelo ne smije zahtijevati dvogodišnje stručno iskustvo iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koji kandidat posjeduje potvrđuje profesionalnu osposobljenost i ako je potvrđena profesionalna osposobljenost na razini stručnih kvalifikacija iz članka 11. podstavaka b), c), d) ili e) ovoga Zakona.</p> <p>(5) Iznimno, nadležno tijelo je dužno odobriti obavljanje i mogućnost obavljanja regulirane profesije u slučajevima kada je mogućnost obavljanja te profesije u Republici Hrvatskoj uvjetovana kvalifikacijom koja potvrđuje uspješan završetak visokog obrazovanja (na sveučilištu, veleučilištu ili visokoj školi) u trajanju od četiri godine, u slučaju da kandidat posjeduje kvalifikaciju iz članka 11. podstavka c) ovoga Zakona.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 14. Direktive - regulira kompenzacijske mjere</p>	<p>Čl. 17. st. 1.-9. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijevaju u Republici Hrvatskoj, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sljedećih dopunskih mjera:</p> <p style="padding-left: 40px;">da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovog članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojeg stručnog iskustva u državi članici EEP-a ili trećoj državi takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4. ovog članka.</p> <p>(3) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> d) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili e) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili f) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća 	<p>Usklađeno.</p>		
--	--	-------------------	--	--

	<p>znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.</p> <p>(4) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj čije poznavanje je bitno za bavljenje profesijom i u odnosu na koje osposobljavanje koje je prošao kandidat pokazuje značajne razlike u pogledu njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koje se traži u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(5) Na temelju izbora kandidata iz stavka 1. ovoga članka, dopunska mjera unosi se u privremeno rješenje.</p> <p>(6) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.</p> <p>(7) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, ako postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske i koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(8) Kandidat nema pravo izbora između obavljanja razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti u profesiji u slučaju kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć vezano uz poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni sadržaj obavljanja regulirane profesije.</p> <p>(9) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka dopunsku mjeru odredit će privremenim rješenjem nadležno tijelo.</p>			
--	--	--	--	--

Čl. 15. Direktive - regulira se odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničke platforme	Nije primjenjivo.			
Čl. 16.- 20. Direktive - regulira zahtjeve koji se odnose na stručno iskustvo – upućuje se na Prilog IV. Direktive i djelatnosti navedene u popisu I., II. i III. navedenog Priloga.	Čl. 21., 22., 23. i 24. Zakona koji glase: Članak 21. (1) U slučaju kad je kod određenih djelatnosti za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti. (2) U slučaju djelatnosti iz Priloga IV. Direktive kada kandidat ne ispunjava uvjete iz članka 22., 23. i 24. ovog Zakona, njegove stručne kvalifikacije podliježu postupku priznavanja iz ove glave Zakona (opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija). Članak 22. (1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu I. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio: a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat dokazuje da je prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili	Usklađeno.		

	<p>čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), kad kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili</p> <p>e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p> <p>(3) Stavak 1. točka (e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.</p> <p>Članak 23.</p> <p>(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu II. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:</p> <p>a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao</p>			
--	---	--	--	--

	<p>samozaposleni trgovac-pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili</p> <p>b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili</p> <p>e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p>			
	(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovog članka			

	<p>bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p> <p>Članak 24.</p> <p>(1) U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti za obavljanje takve djelatnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:</p> <p>a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili</p> <p>b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili</p> <p>c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili</p> <p>d) tijekom tri uzastopne godine, na osnovi zaposlenja, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i c) ovog članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 21. Direktive</p> <p>- regulira načelo automatskog priznavanja za doktore medicine, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore stomatologije, veterinare, magistre farmacije, arhitekta i primalje</p>	<p>Čl. 25. st. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 12. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, temeljem dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovog članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovog Zakona.</p> <p>(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovog Zakona.</p> <p>(5) Odredbe stavka 1. ovog članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovog Zakona.</p> <p>(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o</p>	<p>Usklađeno.</p>		
---	---	-------------------	--	--

	<p>formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članka 54. ovog Zakona.</p> <p>(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica, a koji ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 40. i 41. istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).</p> <p>(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovog članka, Republika Hrvatska omogućuje pravovremeno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o</p>			
--	--	--	--	--

	<p>formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.</p> <p>(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.</p>			
<p>Čl. 22. Direktive</p> <p>- regulira zajedničke odredbe o osposobljavanju</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			
<p>Čl. 23. Direktive</p> <p>- regulira zajedničke odredbe o stečenim pravima vezano uz profesije liječnika, medicinskih sestara, stomatologa, veterinaru, farmaceuta i arhitekata</p> <p>Čl. 23 a</p> <p>-regulira stečena prava za nositelje kvalifikacija feldsher stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine vezano uz obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege</p>	<p>Čl. 49. st. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. i 15. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, koje posjeduju državljani država članica EU, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovog Zakona, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice EU kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije referentnog datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. Direktive, te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je ista izdana stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njenog izdavanja.</p> <p>(2) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, izdane na području bivše Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljenosti iz</p>	Usklađeno		

	<p>članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40, 41 i 44. ovog Zakona, ako ti dokazi potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 3. listopada 1990. godine za doktore medicine, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, i a) 3. travnja 1992. za doktore medicine specijaliste. <p>(3) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 2. podstavka a) ovog članka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V. Direktive, koje su izdale nadležne njemačke vlasti.</p> <p>(4) Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka koji se odnose na doktore dentalne medicine, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta, koje je državljanima država članica EU izdala bivša Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku započelo prije 1. siječnja 1993. godine, kada vlasti jedne od spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.</p> <p>(5) Odredba stavka 4. ovog članka primjenjuje se na arhitekta, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive. Odredba stavka 4. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, veterinare, primalje i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u</p>			
--	--	--	--	--

	<p>odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.</p> <p>(6) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 4. i 5. ovog članka kandidat je dužan priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Češke Republike odnosno Slovačke u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>(7) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta, koje je državljanima država članica EU izdao bivši Sovjetski Savez, a koje potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991. godine, a) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991. godine, b) za Litvu, prije 11. ožujka 1990. godine, <p>kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.</p> <p>(8) Odredba stavka 7. primjenjuje se na arhitekta, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive.</p> <p>(9) Odredba stavka 7. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore stomatologije, doktore stomatologije specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>(10) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 7., 8. i 9. ovog članka kandidat je dužan javnoj ispravi kojom dokazuje svoju formalnu osposobljenost priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Estonije, Latvije, odnosno Litve, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>(11) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao bivši Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje započelo, u Estoniji, prije 20. kolovoza 1991. godine, uz potvrdu iz stavka 10. ovog članka, potrebno je priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njenom području najmanje pet godina uzastopno, unutar sedam godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>(12) Ako u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare koji su državljani država članica EU, profesionalni nazivi ne odgovaraju profesionalnim nazivima navedenima za predmetnu državu članicu u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz, javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost, koje su izdale te države članice ako je uz njih priložena potvrda koju su izdale nadležne vlasti ili tijela države članice o istovrijednosti profesionalnog naziva u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost.</p> <p>(13) U potvrdi iz stavka 12. ovog članka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješan završetak osposobljenosti u skladu s člankom 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovog Zakona, te država članica EU koja ga je izdala postupi s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su profesionalni nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>(14) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte koje je državljanima država članica EU izdala bivša Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, u Republici Sloveniji, prije 25. lipnja 1991. godine, kada nadležne vlasti navedenih država potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive, radi pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare, magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.</p> <p>(15) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 14. ovog članka treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>Članak 50.</p> <p>Kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher), stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine, ne podliježu postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sukladno ovom Zakonu, ako nositelji takvih kvalifikacija profesiju za koju je izdana takva kvalifikacija obavljaju sukladno bugarskom nacionalnom sustavu socijalne zaštite na dan 1. siječnja 2000. godine i ako je Bugarska izdala potvrdu kojom nositelja takve kvalifikacije ovlašćuje za nastavak obavljanja profesije, iako dijelovi njihove aktivnosti podliježu primjeni odredaba Direktive koje se odnose na doktore medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 24. – 26., 28. i 29. Direktive</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za doktore medicine</p>	<p>Čl. 26., 27., 28., 29. i 30. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju doktora medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućuje pristup na sveučilišni studij medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje doktora medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija medicine u trajanju od šest godina ili 5500 sati teorijskog i praktičnog obrazovanja na sveučilištu ili pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Osposobljavanje doktora medicine daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka, b) dostatno razumijevanje građe, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja, c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka koje daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta prevencije, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju, i d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolničkim zdravstvenim ustanovama pod primjerenim nadzorom. 	Usklađeno		

	<p>Članak 28.</p> <p>(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona, i - ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja. <p>(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz članka 76. stavka 3. ovog Zakona.</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovog Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi. <p>(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovog Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.</p> <p>(3) Potvrda iz stavka 2. ovog članka potvrđuje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine, b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, c) da je imala poslovni nastan u državi članici do 			
--	--	--	--	--

	<p>datuma pristupanja te države Europskoj uniji.</p> <p>Članak 30.</p> <p>(1) Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s punom satnicom, - pod nadzorom nadležnih tijela države članice EU, - većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama, - najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita, - osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju, - u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine. 			
<p>Čl. 31. i 32. Direktive</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p>	<p>Članci 38. i 39. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 38.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina općeg obrazovanja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege obuhvaća najmanje tri godine obrazovanja ili 4600 sati teorijskog i kliničkog osposobljavanja u punoj satnici.</p> <p>(3) Trajanje teorijskog osposobljavanja iz stavka 2. ovog članka predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja</p>	Usklađeno		

	<p>osposobljavanja i uključuje najmanje program iz članka 39. ovog Zakona.</p> <p>(4) Teorijsko osposobljavanje obavlja se u strukovnim školama za medicinske sestre ili na visokim učilištima, a kliničko osposobljavanje obavlja se u bolničkim i drugim zdravstvenim ustanovama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene/sestrinske njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć.</p> <p>(5) Strukovne škole za medicinske sestre i visoka učilišta koja obrazuju medicinske sestre odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.</p> <p>Članak 39.</p> <p>(1) Obrazovni program za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sadrži najmanje sljedeće:</p> <p>a) Teorijsko obrazovanje koje se sastoji od:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zdravstvena skrb: priroda i etika struke, opća načela zdravlja i njege, načela njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu, opću i specijalističku kirurgiju, skrb za djecu i pedijatriju, skrb za roditelje, mentalno zdravlje i psihijatriju, skrb za starije i gerijatriju. 2. Osnovni predmeti anatomija i fiziologija, patologija, bakteriologija, virologija i parazitologija; biofizika, biokemija i radiologija, dijetetika, higijena (preventivna medicina, zdravstveno obrazovanje), farmakologija. 3. Društveni predmeti: sociologija, psihologija, načela administracije, načela poučavanja, socijalno i zdravstveno zakonodavstvo, pravni aspekti skrbi. <p>b) Kliničko obrazovanje koje se sastoji od zdravstvene njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu; opću i specijalističku</p>			
--	---	--	--	--

	<p>kirurgiju; skrb za djecu i pedijatriju; skrb za roditelje; mentalno zdravlje i psihijatriju; skrb za starije i gerijatriju; njegu u kući.</p> <p>(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovog članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima. Teorijsko obrazovanje vrednuje se i koordinira s kliničkim obrazovanjem tako da se znanja i vještine navedene u programu iz stavka 1. ovog članka mogu usvojiti na odgovarajući način.</p> <p>3) Osposobljavanjem medicinske sestre osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji sestrinstvo, uključujući i dostatno razumjevanje građe, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i socijalnog okruženja, b) odgovarajuće poznavanje prirode i etike profesije te općih načela zdravlja i sestrinstva c) odgovarajuće kliničko iskustvo stjecano u bolničkim zdravstvenim ustanovama, u drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod nadzorom nastavnika zdravstvene/sestrinske njege u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, gdje je broj kvalificiranih zdravstvenih radnika odgovarajući sestrinskoj njezi pacijenata, d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom obrazovanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s njim, e) iskustvo u radu s članovima ostalih zanimanja u zdravstvenoj djelatnosti. 			
<p>Čl. 34.-36. Direktive</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za doktore dentalne medicine</p>	<p>Čl. 31., 32. i 33. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 31.</p> <p>(1) Pristup osposobljavanju doktora dentalne medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na</p>	Usklađeno		

	<p>sveučilišni studij dentalne medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(2) Osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija stomatologije (teorijskog i praktičnog dijela), u trajanju od pet godina, koji najmanje obuhvaća program iz članka 32. ovog Zakona te koji se izvodi na sveučilištu, odnosno na drugoj ustanovi visokog obrazovanja pod nadzorom sveučilišta koja osigurava obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>(3) Doktoru stomatologije sa završenim sveučilišnim studijem stomatologije u Republici Hrvatskoj nadležno sveučilište izdat će potvrdu o izjednačenosti naziva doktor stomatologije s nazivom doktor/doktorica dentalne medicine.</p> <p>Članak 32.</p> <p>(1) Sveučilišni studijski program za doktore dentalne medicine sadrži najmanje sljedeće predmete.</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Osnovne predmete: kemija, fizika, biologija. b) Medicinsko-biološke predmete i opće medicinske predmete: anatomija, embriologija, histologija uključujući citologiju, fiziologija, biokemija (ili fiziološka kemija), patološka anatomija, opća patologija, farmakologija, mikrobiologija, higijena, preventivna medicina i epidemiologija, radiologija, fizioterapija, opća kirurgija, opća medicina uključujući pedijatriju, otorinolaringologija, dermatovenerologija, opća psihologija-psihopatologija- neuropatologija, anesteziologija. c) Predmete izravno povezane s dentalnom medicinom: protetika, dentalni materijali i oprema, konzervativna dentalna medicina, preventivna dentalna medicina, anesteziologija i sedacija, specijalna kirurgija, specijalna patologija, klinička praksa, pedodoncija, ortodoncija, parodontologija, radiologija u dentalnoj medicini, dentalna okluzija i funkcija čeljusti, strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo, socijalni aspekti prakse u 			
--	--	--	--	--

	<p>dentalnoj medicini.</p> <p>(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovog članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.</p> <p>(3) Osposobljavanjem doktora dentalne medicine osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka, b) odgovarajuće poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka u mjeri u kojoj ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu c) dostatno razumijevanje građe, funkcija zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, kako zdravih tako i bolesnih i njihovog odnosa s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta, d) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daje doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini, e) odgovarajuće iskustvo pod primjerenim nadzorom. <p>Doktor dentalne medicine kvalificiran je za djelatnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine i povezanih tkiva.</p> <p>Članak 33.</p> <p>(1) Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine uvjetovano je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju za doktora dentalne medicine iz članka 25. ili 31. ovog Zakona, i 			
--	--	--	--	--

	<p>- ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.</p> <p>(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora dentalne medicine propisuje pravilnikom ministar nadležan za zdravstvo.</p>			
<p>Čl. 38. Direktive</p> <p>- regulira priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za veterinare</p>	<p>Čl. 44. i 45. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 44.</p> <p>(1) Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina teoretskog i praktičnog sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili pod nadzorom sveučilišta, sadržavajući minimalno sveučilišni program studija kako je propisano u točki 5.4.1. Priloga V. Direktive.</p> <p>(2) Pristup osposobljavanju veterinaru podliježe posjedovanju isprave (diplome ili potvrde) koja omogućuje upis na odgovarajuće studije na sveučilište ili ustanove visokog obrazovanja kojima se priznaje istovjetni stupanj u svrhu takvog studija u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.</p> <p>(3) Osposobljavanje veterinaru daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji veterinarska djelatnost,</p> <p>b) primjereno poznavanje strukture organizma i životnih funkcija zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove hranidbe, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane za životinje koja odgovara njihovim potrebama,</p> <p>c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja,</p> <p>d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez obzira da li se</p>	Usklađeno		

	<p>smatraju pojedinačnima ili grupnima, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude,</p> <p>e) primjereno poznavanje preventivne medicine,</p> <p>f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi,</p> <p>g) primjereno poznavanje zakona, propisa i drugih akata koje se odnose na područja navedena u podstavcima a), b), c), d), e) i f),</p> <p>h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.</p> <p>Članak 45.</p> <p>(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinare iz točke 5.4.2. Priloga V. Direktive koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 44. ovog Zakona u svrhu pristupa profesiji veterinara i njena obavljanja, istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji su izdani u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovog članka moraju biti izdani od nadležnih tijela država članica EU i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.4.2. Priloga V. Direktive.</p>			
<p>Čl. 39. Direktive</p> <p>- regulira stečena prava specifična za veterinare</p>	<p>Čl. 61. Zakona glasi:</p> <p>Članak 61.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 49. stavak 4. i 5. ovog Zakona, u vezi s državljanima država članica EU, čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004. godine, priznaju se dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinara, ukoliko su popraćeni potvrdom o tome da su takve osobe stvarno i zakonito zaposlene na poslovima</p>	Usklađeno		

	veterinara u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.			
Čl. 40.-42. Direktive - reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za primalje	Čl. 40., 41., 42. i 43. Zakona koji glase: Članak 40. <p>(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.</p> <p>(2) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalje, izdan u državi članici EU, naveden u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, automatski se priznaje ukoliko ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>a) trogodišnje obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici te:</p> <ul style="list-style-type: none"> - posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti koji omogućuje upis na sveučilišta ili druge ustanove visokog obrazovanja ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja, - kojoj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 3. ovoga članka, <p>b) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici, u trajanju od najmanje dvije godine ili 3600 sati i posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru, navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive,</p> <p>c) obrazovanje za primalju u punoj nastavnoj satnici u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3000 sati uz posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru navedenih u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, sukladno stavku 3. ovoga članka.</p> <p>(3) Za primjenu načela automatskog priznavanja kvalifikacija</p>	Usklađeno		

	<p>iz stavka 2. ovog članka u Republici Hrvatskoj, država članica EU (država porijekla) izdaje potvrdu kojom se dokazuje da je kandidat, nakon pribavljanja dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, na zadovoljavajući način obavio sve stručne djelatnosti u okviru profesije primalja tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili drugoj ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.</p> <p>Članak 41.</p> <p>(1) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovog Zakona.</p> <p>(2) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Program osposobljavanja za primalju obuhvaća najmanje sljedeće predmete za obje vrste osposobljavanja:</p> <p>a) Teorijska i tehnička nastava:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe, osnovna sociologija i socio-medicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta. 			
--	---	--	--	--

	<p>2. Predmeti specifični za djelatnosti primalje: anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta; psihološki i socijalni čimbenici.</p> <p>b) Praktično i kliničko obrazovanje (mora se provoditi pod odgovarajućim nadzorom):</p> <ul style="list-style-type: none"> - savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 predporođajnih pregleda, - nadzor i njega najmanje 40 trudnica, - student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja rođenja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda, - aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak; ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji, - izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana - uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije - može se obaviti u simuliranoj situaciji, - nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim razdobljem, - nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi, - promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenčad, 			
--	--	--	--	--

	<p>novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetricije, - uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije - uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. <p>(2) Teorijska i tehnička nastava moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem na takav način da se stečena znanja i iskustva mogu usvojiti na odgovarajući način (dio a) i b) programa obrazovanja).</p> <p>(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti doprinose njihovom obrazovanju te ih se poučava o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.</p> <p>(4) Osposobljavanjem primalje osoba stječe sljedeća znanja i vještine:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi primalje, b) odgovarajuće poznavanje etike profesije i zakonodavstva, c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije, opstetricije i neonatologije, odnosa stanja između zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja, d) odgovarajuće kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoba osposobljenih za opstetriciju, e) odgovarajuće razumijevanje obrazovanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu s njima. <p>(5) Osposobljavanje primalje omogućava provođenje sljedećih djelatnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji, b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog 			
--	--	--	--	--

	<p>tijeka trudnoće, vršenje pregleda za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće,</p> <ul style="list-style-type: none"> c) savjetovanje ili upućivanje pregleda potrebnog za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća, d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani, e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenja stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima, f) vođenje spontanih poroda uključujući po potrebi epiziotemiju i u hitnim slučajevima porode na zadak, g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na doktora medicine specijalista, poduzimanje hitnih mjera u odsutnosti doktora medicine specijalista, posebno ručno odstranjenje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice, h) pregled i njega novorođenčeta uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta radi omogućavanja optimalnog napretka djeteta, j) obavljanje liječenja koje propiše doktor medicine specijalist ginekologije i opstetricije, k) priprema potrebnih pisanih izvješća. <p>Članak 43.</p> <p>(1) Odredbe članaka 26-42. koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva na odgovarajući način će se uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija.</p> <p>(2) U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu</p>			
--	--	--	--	--

	odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.			
Čl. 44.-45. Direktive - reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za magistre farmacije	Čl. 34., 35., 36. i 37. Zakona koji glase: Članak 34. (1) Pristup osposobljavanju magistara farmacije podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij farmacije u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU. (2) Osposobljavanje magistara farmacije obuhvaća završetak sveučilišnog studija farmacije u trajanju od pet godina, od čega minimalno četiri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja priznatog istovjetnog stupnja ili ustanovi koja je pod nadzorom sveučilišta i šest mjeseci stručnog osposobljavanja u javnoj ljekarni ili u bolničkoj ljekarni. Članak 35. (1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primjenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika. (2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovog članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja. 3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine: a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje	Usklađeno		

	<p>se koriste u proizvodnji lijekova</p> <ul style="list-style-type: none"> b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova, c) dostatno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost. <p>(4) Magistar farmacije može obavljati sljedeće poslove ljekarničke djelatnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) priprema farmaceutskog oblika lijeka, b) izrada i testiranje lijeka, c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova, d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko, e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama, f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi, g) informiranje i savjetovanje o lijekovima. <p>Članak 36.</p> <p>(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz nadležnog tijela države članice EU da je ta osoba zaposlena na poslovima farmaceuta tijekom razdoblja potrebnog za stručno iskustvo neophodnog za pristup profesiji magistra farmacije.</p> <p>(2) Dokaz iz stavka 1. ovog članka popraćen je s dokazom o formalnom osposobljavanju za magistre farmacije iz članka 34. ovog Zakona.</p> <p>Članak 37.</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 25. i 34. ovoga Zakona priznaje se samo u svrhu obavljanja profesije</p>			
--	--	--	--	--

	magistra farmacije.			
<p>Čl. 23., 27., 30., 33., 33. a, 37., 43. i 43. a Direktive</p> <p>- reguliraju stečena prava doktora medicine, doktora stomatologije, magistara farmacije, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege i primalja</p>	<p>Čl. 49. st. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. i 15. i članak 50. Zakona (naprijed navedeni).</p> <p>Čl. 52.-60. Zakona koji glase:</p> <p>Članak 52.</p> <p>Republika Hrvatska može od doktora medicine specijalista, čije je specijalističko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima u državi članici EU koji su na snazi od 20. lipnja 1975. godine, a koji su započeli specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983. godine, zahtijevati da uz dokaz o formalnoj osposobljenosti prilože i potvrdu da su stvarno i zakonito obavljali odgovarajuću specijalističku djelatnost na području države članice EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina prije njenog izdavanja.</p> <p>Članak 53.</p> <p>Republika Hrvatska priznaje dokaz o završenoj specijalizaciji doktora medicine specijalista koji je u Kraljevini Španjolskoj dodijeljen doktorima medicine koji su završili specijalizaciju prije 1. siječnja 1995. godine kad i ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja, ako je uz taj dokaz priložena svjedodžba izdana od nadležne španjolske vlasti koja potvrđuje da je osoba položila posebno specijalističko usavršavanje obavljeno u skladu s izvanrednim mjerama o priznavanju utvrđenim u Kraljevskom ukazu 1497/99, kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama doktora medicine specijalista, koji je za Kraljevinu Španjolsku utvrđen u točki 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V Direktive.</p> <p>Članak 54.</p> <p>(1) Republika Hrvatska priznaje potvrdu iz članka 29. ovog Zakona koja je izdana od nadležnog tijela države članice EU</p>	Usklađeno		

	<p>državljaninu države članice EU. Ministarstvo nadležno za zdravstvo Republike Hrvatske izdat će potvrdu u skladu s člankom 29. ovog Zakona hrvatskim državljanima radi obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u Republici Hrvatskoj.</p> <p>Članak 55.</p> <p>(1) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja poslova doktora dentalne medicine, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.3.2. Priloga V. Direktive za doktora dentalne medicine izdane u Talijanskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Saveznoj Republici Austriji, Češkoj Republici, Slovačkoj i Rumunjskoj doktorima dentalne medicine koji su završili studij prije datuma navedenog u Prilogu V. Direktive, ukoliko je takvim dokazima priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.</p> <p>(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) da je osoba stvarno i zakonito zaposlena na poslovima doktora dentalne medicine u toj državi članici najmanje tri godine tijekom pet godina koje prethode izdavanju potvrde, b) da je osoba kvalificirana za obavljanje poslova pod istim uvjetima kao i osobe sa kvalifikacijom navedenom u točki 5.3.2 Priloga V. Direktive. <p>(3) Iznimno, stavak 2. ovoga članka ne odnosi se na doktore dentalne medicine koji su završili trogodišnji studij, koji ovjerava nadležno tijelo u državi članici kao istovrijedno uvjetima iz članka 31. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Dokazima o formalnoj osposobljenosti izdanima u bivšoj Čehoslovačkoj, pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka priznaju se iste razine osposobljenosti kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti.</p> <p>Članak 56.</p> <p>(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine koji je izdan u Talijanskoj Republici osobama koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 28. siječnja 1980. godine i najkasnije</p>			
--	--	--	--	--

	<p>31. prosinca 1984. godine uz potvrdu koju su izdale nadležne talijanske vlasti.</p> <p>(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) da je kandidat položio odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju izvode nadležna talijanska tijela s ciljem da se utvrdi da imaju razinu znanja i vještina usporedive s osobama koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti navedenim za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive, b) da su zaposlene stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine najmanje tri uzastopne godine u Talijanskoj Republici tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde, c) da je kandidat ovlašten da se zaposli stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine kao i osoba koja ima dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive. <p>(3) Osobe koje su završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo kao istovjetno obrazovanje iz članka 31. ovoga Zakona, izuzimaju se iz trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz stavka 2. podstavka a) ovoga članka.</p> <p>(4) Odredbe stavaka 1.-3. ovoga članka odnose se i na osobe koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 31. prosinca 1984. godine uz uvjet da je gore navedeni trogodišnji studij započeo prije 31. prosinca 1994. godine.</p> <p>Članak 57.</p> <p>(1) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, navedene u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, a koje na dan naveden u toj točki ostvaruju to pravo na temelju odredaba koje su primjenjive na sestrinsku profesiju te koje na taj dan imaju poslovni nastan na njezinom području, u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona, te moraju uključivati punu</p>			
--	--	--	--	--

	<p>odgovornost za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene/sestrinske njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>(2) Kandidat koji ostvaruje stečena prava na temelju stavka 1. ovog članka prilaže potvrdu nadležne države članice EU da ima prava na obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu na području države članice EU bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.2.2. Priloga V. Direktive.</p> <p>(3) Republika Hrvatska priznaje potvrde iz stavka 2. ovoga članka koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje je ona sama izdala.</p> <p>(4) Za dokaze o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu, koji je dodijeljen u Poljskoj, primjenjuju se sljedeće odredbe o stečenim pravima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - u slučaju državljana iz država članica EU čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu izdani u Poljskoj, odnosno čije je obrazovanje započelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 38. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege potvrdu o tome da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću njegu u Poljskoj u određenom razdoblju: <ul style="list-style-type: none"> a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na diplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde, b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za 			
--	--	--	--	--

	<p>medicinsku sestru kojim se potvrđuje završetak programa osposobljavanja nakon završetka srednjeg obrazovanja koje je stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (diplom pielęgniarki albo pielęgniarki) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.</p> <p>(5) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege koji su u Poljskoj izdani medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. godine završile osposobljavanje, a nisu ispunjavale minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 38. ovoga Zakona, a koji su potvrđeni ispravom „<i>baccalaureus</i>“ dobivenom na temelju posebnog dopunskog programa iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu srednje škole (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola u kojima se podučavaju profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), a kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, definirane u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive.</p> <p>Članak 58.</p> <p>U slučaju državljana država članica EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečeni u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU ili čije je osposobljavanje započelo u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU, Republika Hrvatska priznaje njihove dokaze o osposobljenosti koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 38. ovog Zakona kao dovoljan</p>			
--	--	--	--	--

	<p>dokaz u svrhu obavljanja profesije medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege (<i>Certificat de competence profesionale de asistent medical generaliste</i>) sa završenim programom osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja stečenim na <i>coală postliceală</i>, ako uz taj dokaz nositelj kvalifikacije priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave. Navedene aktivnosti morale su uključivati potpunu odgovornost za planiranje, organizaciju i provođenje njege pacijenta.</p> <p>Članak 59.</p> <p>(1) Kandidatima iz države članice Europske unije, koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koja ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. ovog Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti javne isprave izdane od te države članice prije dana navedenog u točki 5.5.2., Priloga V. Direktive uz potvrdu o tome da je kandidat stvarno i zakonito zaposlen na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde, iako u skladu s člankom 40. stavkom 1. i člankom 41. ovog Zakona takvi dokazi nisu priznati ako uz njih nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovoga članka primjenjuju se na kandidate iz država članica EU čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuju završeno osposobljavanje na području bivše Demokratske Republike Njemačke, koja zadovoljava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. stavku 1. i članku 41. ovog Zakona, ali gdje se dokaz o formalnoj kvalifikaciji u smislu članka 40. stavka 1. i članka 41. ovog Zakona ne priznaje ako uz njega nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2., gdje on potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990. godine.</p> <p>(3) Ako kandidat ima poljske javne isprave kojima dokazuje formalnu osposobljenost za primalju, Republika Hrvatska priznaje stečena prava u sljedećim slučajevima:</p>			
--	--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - kada je kandidat državljanin države članice EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju izdani u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. ili kada je kandidat započeo osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a za slučaj kada kandidat ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti kako su određeni u članku 40. stavku 1. ovoga Zakona, ako je priložena potvrda da je kandidat zaposlen stvarno i zakonito na poslovima tijekom navedenog razdoblja: <ul style="list-style-type: none"> a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na diplomskom stupnju (<i>dyplom licencjata położnictwa</i>); najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde b) javna isprava o formalnoj osposobljenosti za primalju kojom se dokazuje završetak obrazovanja nakon srednjeg obrazovanja na medicinskoj strukovnoj školi (<i>dyplom położnej</i>); najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde. <p>(4) Republika Hrvatska priznaje javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost primalje izdana u Poljskoj, kandidatu koji je završio obrazovanje prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 40. ovoga Zakona, a što je potvrđeno ispravom „<i>baccalureus</i>“, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama zakona koji se odnosi na zvanje medicinskih sestara i primalje, medicinske i neke druge pravne akte (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92., pos. 885) i Uredbe Ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima izvođenja studija za medicinske sestre i primalje koje imaju svjedodžbu srednje škole, (završni ispit – matura) i imaju diplomu medicinskog lica i medicinskih strukovnih škola za zvanje medicinska sestra i primalja (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), u cilju provjere da je razina znanja i vještina</p>			
--	--	--	--	--

	<p>takve osobe usporediva s onom koju imaju primalje s kvalifikacijom, koje su u slučaju Poljske, utvrđene u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive.</p> <p>Članak 60.</p> <p>Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje izdani državljanima država članica EU u Rumunjskoj (asistent medical obstericā-ginecologie/obstetrics-gynecology nurse), prije datuma pristupanja Rumunjske u EU, koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 40. ovog Zakona, priznaju se kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije primalje, ako uz taj dokaz kandidat priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju primalje u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave.</p>			
<p>Čl. 46. Direktive</p> <p>- regulira priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za arhitekte</p>	<p>Čl. 46. st. 1. i 2. koji glase:</p> <p>(1) Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici ili šest godina sveučilišnog studija od kojih su najmanje tri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja. Osposobljavanje mora biti takvo da omogući uspješno polaganje završnog ispita sveučilišnog stupnja.</p> <p>(2) Osposobljavanje iz stavka 1. ovoga članka mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora imati arhitekturu kao osnovu komponentu, te mora uravnoteženo uključiti teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osiguravati sjecanje slijedećih znanja i vještina:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sposobnost da se izrade arhitektonski projekti koji ispunjavaju estetske i tehničke zahtjevi, - primjereno poznavanje povijesti i teorije arhitekture te pripadnih umjetnosti, tehnologija i humanističkih znanosti, - poznavanje lijepih umjetnosti koje su od utjecaja na kvalitetu arhitektonskih projekata, - primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještina koje su uključene u proces planiranja, 	Usklađeno		

	<ul style="list-style-type: none"> - razumijevanje odnosa između ljudi i zgrada te između zgrada i njihovog okoliša, kao i potrebe prilagodbe zgrada njihovih međuprostora ljudskim potrebama i mjerama, - razumijevanje arhitekture kao profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno pri pripremi idejnih rješenja koja uvažavaju društvene čimbenike, - razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnih rješenja za projekte, - razumijevanje konstrukcijskih i inženjerskih problema povezanih s projektima zgrada, - primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala ugodnost i zaštitu od klimatskih utjecaja, - potrebne vještine izrade projekata kojima se omogućuje ispunjavanje zahtjeva korisnika zgrada u okviru granica određenih troškovima i građevinskim propisima, - primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u prenošenje projektnih ideja u zgrade odnosno uključivanje planova u prostorno uređenje. 			
<p>Čl. 47. Direktive</p> <p>- regulira odstupanje od uvjeta osposobljavanja za arhitekte</p>	<p>Čl. 47. Zakona glasi:</p> <p>Članak 47.</p> <p>Iznimno od odredaba članka 46. ovoga Zakona, smatra se da su ispunjene odredbe članka 25. ovoga Zakona i u sljedećim slučajevima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osposobljavanje koje je postojalo od 5. kolovoza 1985. koju je pružao "Fachhochschulen" u Saveznoj Republici Njemačkoj tijekom razdoblja od tri godine i koje osposobljavanje je ispunjavalo zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona i pružalo pristup aktivnostima iz članka 48. ovog Zakona u Saveznoj Republici Njemačkoj pod profesionalnim nazivom "arhitekt", pod uvjetom da je osposobljavanje slijedilo četverogodišnje razdoblje rada u struci u 	Usklađeno		

	<p>Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom izdanom od strukovne organizacije u koju je upisan arhitekt na koga se odnosi ova odredba Zakona; strukovna organizacija prije izdavanja potvrde mora utvrditi da je rad arhitekta za kojeg izdaje potvrdu predstavljao uvjerljivu primjenu svih znanja i vještina iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona u području arhitekture; potvrda će se izdati u skladu s postupcima koji se primjenjuju na upis u strukovnu organizaciju,</p> <p>- osposobljavanje kao dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednih sveučilišnih studija koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona, što se potvrđuje ispitom iz arhitekture kojeg položi osoba koja je sedam ili više godina radila u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog projektnog ureda; taj ispit mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora odgovarati završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona.</p>			
<p>Čl. 48. Direktive - regulira obavljanje poslova arhitekata</p>	<p>Čl. 48. Zakona glasi:</p> <p>Članak 48.</p> <p>(1) U smislu ovoga Zakona, poslovi arhitekata su poslovi koji se redovito rade na temelju profesionalnog naziva "arhitekt".</p> <p>(2) Državljeni države članice EU, koji su ovlašteni da mogu rabiti naziv "arhitekt" u skladu sa zakonom koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svoga rada u području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje poslova arhitekata pod profesionalnim nazivom "arhitekt"; smatra se da potvrda koju tim osobama izda matična država članica potvrđuje arhitektonsku vrstu poslova tih osoba.</p>	Usklađeno		

<p>Čl. 49. Direktive</p> <p>- regulira stečena prava specifična za arhitekte</p>	<p>Čl. 62. Zakona glasi:</p> <p>Članak 62.</p> <p>(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekte naveden u točki 6. Prilogu VI. Direktive izdan od druge države članice EU, a koji dokaz potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava uvjete iz članka 46. ovoga Zakona, priznaje se u svrhu pristupa obavljanju poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanih od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Dokazom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i potvrda izdana od strane nadležnog tijela Savezne Republike Njemačke kojom se potvrđuje formalna osposobljenost izdana nakon 8. svibnja 1945. godine od nadležnog tijela Njemačke Demokratske Republike.</p> <p>(3) Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka, sljedeći dokazi o formalnoj osposobljenosti priznaju se, u svrhu pristupa obavljanja poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanim od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske, i to potvrde izdane državljanima drugih država članica EU koje izdaju te države članice, a koje su usvojile pravila koja uređuju pristup obavljanju poslova i obavljanje poslova arhitekata na sljedeće datume:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1. siječnja 1995. godine za Austriju, Finsku i Švedsku, - 1. svibnja 2004. godine za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku, - 5. kolovoza 1987. godine za sve ostale države članice EU. 	<p>Usklađeno</p>		
---	--	------------------	--	--

	<p>(4) Potvrde iz stavka 3. ovoga članka potvrđuju da je nositelj te potvrde bio ovlašten, ne kasnije od navedenog datuma, pravo rabiti profesionalni naziv "arhitekt", te da je u okviru tih pravila stvarno obavljao poslove arhitekata najmanje tri uzastopne godine u razdoblju od pet godina koje su prethodile izdavanju potvrde.</p>			
<p>Čl. 50. st. 1.-3. Direktive</p> <p>- regulira pitanje dokumentacije koja se dostavlja uz zahtjev za priznavanje stručne kvalifikacije te kada je to potrebno provjeru autentičnosti potvrde i dokaza o formalnim kvalifikacijama.</p>	<p>Čl. 15. st. 1. i 3. – 8. Zakona koji glase:</p> <p>(1) Postupak se pokreće zahtjevom kandidata kojeg isti podnosi nadležnom tijelu (u daljnjem tekstu: zahtjev).</p> <p>(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokaz o državljanstvu kandidata i - dokaz o ispunjavanju uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (potvrda o kompetencijama, dokaz o formalnoj osposobljenosti te stručnom iskustvu gdje je to primjereno). <p>(4) Uz dokaze iz stavka 3. ovog članka nadležno tijelo može zatražiti od kandidata da dostavi i druge dokaze sukladno Prilogu VII. Direktive.</p> <p>(5) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države ugovornice EEP-a potvrdu o autentičnosti dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, izdanih u drugoj državi ugovornici EEP-a.</p> <p>(6) U slučaju opravdane sumnje, kada je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdalo nadležno tijelo jedne države ugovornice EEP-a, a uključuje osposobljavanje primljeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države ugovornice EEP-a, nadležno tijelo ima pravo od nadležnog tijela države ugovornice EEP-a, koja je izdala dokaz, potvrditi njegovo porijeklo na način da utvrdi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) je li program osposobljavanja u nadležnoj organizaciji koja je izvela osposobljavanje formalno potvrdilo ovlašteno tijelo organizirano u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz, b) je li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednak onome koji bi bio izdan da je obrazovanje ili 	Usklađeno.		

	<p>stručno usavršavanje i osposobljavanje u cijelosti izvedeno u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,</p> <p>c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na teritoriju države ugovornice EEP-a koja je izdala dokaz.</p> <p>(7) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i dokazi iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podnose se u ovjerenoj preslici i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik. Ostali dokazi iz stavka 4. ovoga članka podnose se u običnoj preslici i neovjerenom prijevodu.</p> <p>(8) U slučaju reguliranih profesija iz glave IV. ovog Zakona, dokaz iz stavka 3. podstavka 2. ovog članka podnosi se u ovjerenoj preslici i u neovjerenom prijevodu. Ukoliko kandidat nije u mogućnosti podnijeti ovjerenu presliku dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovog članka, nadležno tijelo provjerit će sadržaj i autentičnost dokaza sukladno glavi VI. ovog Zakona.</p> <p>Članak 68. Zakona glasi:</p> <p>Podaci o kandidatu, dobiveni tijekom postupka provedenog sukladno ovome Zakonu smiju se upotrijebiti samo sukladno propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.</p>			
<p>Čl. 50. st. 4. Direktive glasi:</p> <p>4. Kad matična država članica traži od svojih državljana da svečano zaprisegnu ili da dadu zaprisegnutu izjavu, kako bi im bio dozvoljen pristup reguliranim profesijama; a kad tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljani drugih država članica, država članica domaćin se mora pobrinuti da dotične osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.</p>	- nema odgovarajućih odredbi		Navedeno se ne postavlja kao zahtjev za pristup reguliranim profesijama u Republici Hrvatskoj.	

<p>Čl. 51 . Direktive</p> <p>- regulira rok za potvrdu primitka zahtjeva za priznavanje stručne kvalifikacije te rok za provedbu postupka priznavanja stručnih kvalifikacija</p>	<p>Čl. 15. st. 2. Zakona glasi:</p> <p>(2) Nadležno tijelo, u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, o tome pisanim putem obavještava kandidata kojega, u slučaju primitka nepotpune dokumentacije, poziva da istu u roku od 90 dana dopuni. Ukoliko podnositelj zahtjeva tome pozivu ne udovolji, nadležno tijelo će zahtjev odbaciti kao nepotpun, osim ako kandidat opravda razloge propuštanja roka.</p> <p>Čl. 16. st. 1. i 2. Zakona glasi:</p> <p>(1) Nadležno tijelo dužno je donijeti rješenje o zahtjevu i dostaviti ga kandidatu najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana zaprimanja potpunog zahtjeva.</p> <p>(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti najviše za 1 mjesec, ako je to predviđeno posebnim propisima koji uređuju uvjete za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.</p> <p>Čl. 17. st. 10. Zakona glasi:</p> <p>(10) Protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv privremenog rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.</p> <p>Čl. 18. st. 3. Zakona glasi:</p> <p>(3) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.</p>	<p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p>	
---	--	---	--

<p>Čl. 52. Direktive</p> <p>- regulira korištenje profesionalnih naziva</p>	<p>Čl. 63. st. 1. i 2. Zakona glasi:</p> <p>(1) Ako je u Republici Hrvatskoj propisano korištenje profesionalnih naziva za neku od reguliranih profesija, kandidati koji su ovlašteni za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznanja stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu, koriste profesionalne nazive koji se za tu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj kao i odgovarajuće kratice.</p> <p>(2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, kandidat može koristiti profesionalni naziv koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajuću kraticu, ako podnese dokaz da je član tog tijela odnosno organizacije.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 53. Direktive</p> <p>- regulira potrebu znanja jezika koji su potrebni za bavljenje određenom profesijom u državi članici domaćinu</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			

<p>Čl. 54. Direktive - regulira pitanje korištenja akademskih titula</p>	<p>Čl. 64. Zakona glasi:</p> <p>(1) Neovisno o članku 7., članku 8. stavku 10. i članku 63. ovoga Zakona, kandidat ima pravo koristiti stručni i akademski naziv odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu, koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku države članice podrijetla.</p> <p>(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo od kandidata može u rješenju iz članka 18. ovoga Zakona zahtijevati da iza naziva iz stavka 1. ovoga članka slijedi naziv i adresa ustanove koja je naziv dodijelila.</p> <p>(3) U slučaju kada postoji mogućnost da se naziv iz stavka 1. ovoga članka zamijeni za naziv za koji je u Republici Hrvatskoj potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, nadležno tijelo može zahtijevati od kandidata da koristi naziv države članice podrijetla na odgovarajući način koji utvrdi nadležno tijelo rješenjem iz članka 18. ovoga Zakona.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 55. Direktive - regulira pitanje suglasnosti fondova za zdravstveno osiguranje</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			
<p>Čl. 56. st. 1. i 2. Direktive - regulira administrativnu suradnju nadležnih vlasti država članica i razmjenu informacija o poduzetim disciplinskim mjerama i kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i specifičnim okolnostima koje će vjerojatno utjecati na obavljanje profesije</p>	<p>Čl. 71. Zakona glasi:</p> <p>(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona i nadležna tijela surađuju s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.</p> <p>(2) Suradnja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva razmjenu podataka o mjerama poduzetim protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.</p>	Usklađeno.		

	<p>zahtijeva za obavljanje regulirane profesije i nadležnim tijelom za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije,</p> <ul style="list-style-type: none"> - podatke o rješenjima u postupku priznavanja, - podatke o pokrenutim žalbenim postupcima i o upravnim sporovima pokrenutima protiv privremenog rješenja o utvrđivanju dopunske mjere ili rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i o aktima Upravnog suda Republike Hrvatske povodom pokrenutih sporova, - popis osoba nadležnih tijela zaduženih za davanje potrebnih podataka te popunjavanje baze podataka podacima iz djelokruga nadležnog tijela, - popis nadležnih strukovnih organizacija ili drugih nadležnih tijela ili organizacija iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona. <p>(2) U okviru popisa reguliranih profesija iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, posebno se navode profesije koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, profesije kod kojih kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera iz članka 7. ovoga Zakona te profesije koje, sukladno Popisu 2. iz članka 72. ovog Zakona, imaju posebni program osposobljavanja iz članka 11. podstavka c) točke 2. ovoga Zakona.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 57. Direktive</p> <p>- regulira imenovanje kontakt-osobe te njezine zadaće</p>	<p>Čl. 66. Zakona glasi:</p> <p>(1) Kontakt točka koja je građanima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a dužna pružati potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija sukladno ovome Zakonu, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju regulirane profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo te po potrebi etička pravila, je Nacionalni ENIC/NARIC ured (u daljnjem tekstu: kontakt točka).</p> <p>(2) Kontakt točka dužna je, u suradnji s nadležnim tijelima Republike Hrvatske te nadležnim tijelima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a, pružati pomoć zainteresiranim osobama da ostvare prava koja proizlaze iz ovoga Zakona te pribaviti informacije o reguliranim profesijama i pristupu tim profesijama u drugim državama ugovornicama EEP-a kao i o razini stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje određene regulirane profesije u drugoj državi ugovornici EEP-a.</p> <p>(3) Na zahtjev Europske komisije, kontakt točka dužna je dostaviti obavijest Europskoj komisiji o rezultatima pružene pomoći iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 2 mjeseca od dana obraćanja zainteresiranih osoba kontakt točki.</p> <p>Čl. 70. Zakona glasi:</p> <p>Nadležna tijela savjetuju kandidate koji dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih stručnih kvalifikacija, te pružaju informacije i o drugim uvjetima koje kandidat mora ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene profesije u Republici Hrvatskoj.</p>	<p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p>		
<p>Čl. 58. i 59. Direktive</p> <p>- reguliraju Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija pri Komisiji te konzultacije stručnjaka</p>	<p>Nije primjenjivo.</p>			
<p>Čl. 60. st. 1. Direktive</p> <p>- regulira rok za slanje izvješća Komisiji o primjeni sustava</p>	<p>Čl. 65. st. 1. i 2. Zakona glasi:</p> <p>(1) Ministarstvo nadležno za rad određuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora.</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prikuplja sve informacije koje su relevantne za primjenu ovoga Zakona, kao što su informacije o uvjetima pristupa određenoj reguliranoj profesiji, - brine za jedinstvenu primjenu propisa koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, - dostavlja Europskoj komisiji svake dvije godine izvješće koje sadržava podatke o primjeni ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja, - zastupa Republiku Hrvatsku u koordinacijskoj skupini pri Europskoj komisiji, - imenuje, saziva i vodi, radi obavljanja svojih zadaća, međuresornu koordinaciju koju sačinjava po jedan predstavnik svakog nadležnog tijela. 			
<p>Čl. 60. st. 2. Direktive</p> <p>- regulira obvezu Komisije o sastavljanju izvješća o provedbi Direktive</p>	Nije primjenjivo.			
<p>Čl. 61. – 65. Direktive</p> <p>- regulira klauzulu o odstupanju od odredbi Direktive, opoziv Direktive, transponiranje te stupanje na snagu Direktive.</p>	Nije primjenjivo.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PRIJEDLOGA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE I PRAVNIM AKTIMA VIJEĆA EUROPE

1. Naziv (nacrt) prijedloga propisa te predmet i cilj njegova uređivanja

Prijedlog zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija

Cilj uređivanja Zakona su stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija sukladno Direktivi 2005/36/EZ, minimalne uvjete osposobljavanja za sektorske profesije, sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, sloboda pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj ne temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

2. Naziv propisa EU / pravnog akta VE te predmet i cilj njegova uređivanja

Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

Directive 2005/36/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on the recognition of professional qualifications (Text with EEA relevance)
(OJ L 255, 30.9.2005, p. 22–142)

32005L0036

Cilj Direktive je omogućiti osobama koje su stekle stručne kvalifikacije u jednoj od država članica pristup istoj profesiji i istim pravima prilikom obavljanja te profesije u drugoj državi članici, kao i državljanima te države članice. Navedeno ne dovodi u pitanje obvezu stručnjaka migranta da zadovolji sve nediskrimirajuće uvjete obavljanja te profesije koje je utvrdila ta država članica, ukoliko su oni objektivno opravdani i razmjerni.

3. Usklađenost s primarnim izvorom prava EU

UEZ, Glava III. Slobodno kretanje osoba, usluga i kapitala, Poglavlje 3. Usluge

Usklađeno

4. Usklađenost Prijedloga zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija s Direktivom 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija

a)	b)	c)	d)	e)
Prijedlog zakona o postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija				

<p>Čl.1. st. 1. Zakona</p> <p>- uređuje se cilj zakona</p>	<p>Čl. 1. Direktive glasi:</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila na temelju kojih države članice koje pristup uređenim profesijama i obavljanje tih profesija na svome teritoriju uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu «država članica domaćin») priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (u daljnjem tekstu «matična država članica»), koje nositelju omogućuju pristup istoj profesiji odnosno obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
<p>Čl. 1. st. 2. i 3. Zakona</p> <p>- utvrđuje da se na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija primjenjuje propis koji određuje opći upravni postupak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno te da izrazi koji se koriste u Zakonu, a koji imaju rodno značenje, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			

<p>Čl. 2. st. 1.-4. Zakona</p> <p>- uređuje opseg primjene Zakona</p> <p>Zakon se primjenjuje na državljane, odnosno državljanke država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: država ugovornica EEP-a), koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, a koji u Republici Hrvatskoj, kao osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost, žele obavljati određenu reguliranu profesiju (u daljnjem tekstu: kandidat).</p> <p>Primjenjuje se i na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, osim odredbi članaka 25. i 40. ovog Zakona.</p> <p>Također, primjenjuje se na odgovarajući način primjenjuju i na priznavanje stručnih kvalifikacija državljanima, odnosno državljkama država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli</p>	<p>Čl. 2. st. 1. i 2. Direktive glasi:</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati uređenu profesiju u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu zaposlene ili samostalno zaposlene osobe, uključujući i slobodne profesije.</p> <p>2. Država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnoj osposobljenosti stečen u državi koja nije članica Zajednice obavljaju uređenu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinome teritoriju u skladu s pravilima koja sama utvrdi. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III. poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti izobrazbe utvrđeni u tome poglavlju.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
---	--	-------------------	--	--

izvan države ugovornice EEP-a, osim odredbi glave III. 21., 22., 23., 24. te odredbi glave IV. članaka 25. i 40. ovog Zakona.				
<p>Čl. 2. st. 5. i 6. Zakona</p> <p>- uređuje isključenje primjene zakona na pomorce te na kvalifikacije osoba koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima</p>	<p>Čl. 2. st. 3. Direktive glasi:</p> <p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive se ne primjenjuju na uređene profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.</p>	Usklađeno.		
<p>Članak 3. alineje 1., 2., 6.-14. Zakona</p> <p>- uređuje pojmove koji su u uporabi u Zakonu te njihovo značenje</p>	<p>Čl. 3. st. 1. a., b., c., d., e., f., g. i h. Direktive, st. 2. i st. 3. glasi:</p> <p>1. U smislu ove Direktive se primjenjuju sljedeće definicije:</p> <p>(a) «uređena profesija»: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih, regulatornih ili upravnih odredaba izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; konkretno, uporaba stručnog naziva koji je zakonskim, regulatornim odnosno upravnim propisima ograničen na nositelje</p>	Usklađeno.		

	<p>određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, kao uređena profesija se tretira profesija iz stavka 2.;</p> <p>(b) «stručne kvalifikacije»: kvalifikacije koje su potkrijepljene dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom o stručnosti iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;</p> <p>(c) «dokaz o formalnoj osposobljenosti»: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdala vlast države članice imenovana na temelju zakonskih, regulatornih i upravnih odredaba te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završena stručna izobrazba koja je uglavnom stečena u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, kao dokaz o formalnoj osposobljenosti se tretira dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 3.;</p> <p>(d) «nadležna vlast»: vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje diploma o izobrazbi i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka navedenih u ovoj Direktivi;</p> <p>(e) «uređeno obrazovanje i izobrazba»: svaka izobrazba koja je izričito usmjerena na obavljanje određene profesije i koja obuhvaća</p>			
--	---	--	--	--

	<p>jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.</p> <p>Struktura i stupanj stručne izobrazbe odnosno vježbeničke i stručne prakse se određuje zakonima, uredbama i upravnim propisima države članice u pitanju ili podliježe praćenju odnosno odobrenju vlasti koje su imenovane u tu svrhu;</p> <p>(f) «stručno iskustvo»: stvarno i zakonito obavljanje predmetne profesije u državi članici;</p> <p>(g) «razdoblje prilagodbe»: obavljanje uređene profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog predstavnika struke; to razdoblje stručnog rada pod nadzorom može biti popraćeno dodatnom izobrazbom. Razdoblje stručnog rada pod nadzorom podliježe ocjenjivanju. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovoga ocjenjivanje te statusa migranta za vrijeme stručnog rada pod nadzorom utvrđuje nadležna vlast države članice domaćina.</p> <p>Status osobe koja obavlja stručni rad pod nadzorom u državi članici, posebice u pogledu prava boravka i pripadajućih obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pripomoći i nagrada, utvrđuju nadležne vlasti države članice u</p>			
--	---	--	--	--

	<p>skladu s primjenjivim pravom Zajednice;</p> <p>(h) «provjera sposobnosti»: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva koju provode nadležne vlasti države članice domaćina radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja uređene profesije u toj državi članici. Nadležne će vlasti za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom formalne osposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i izobrazbe koje zahtijeva država članica domaćin s obrazovanjem i izobrazbom koju je stekao podnositelj zahtjeva.</p> <p>Kod provjere sposobnosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.</p> <p>Pojedinosti u vezi s primjenom provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu za vrijeme pripreme za provjeru sposobnosti određuju nadležne vlasti te države;</p>			
--	--	--	--	--

	<p>2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz dodatka I. se tretira kao uređena profesija.</p> <p>Glavna svrha udruga i organizacija iz podstavka 1. je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. One su stoga podložne posebnom obliku priznavanja u državama članicama; one svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i daju im pravo na uporabu titule i oznake statusa člana te mogućnost uživanja povlastica koje proizlaze iz statusa koji odgovara tim formalnim kvalifikacijama.</p> <p>Država članica će svaki puta kada prizna udruhu odnosno organizaciju iz podstavka 1. o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.</p> <p>3. Kvalifikacije koje je izdala treća zemlja se smatraju dokazom formalne osposobljenosti ukoliko je država članica priznala taj dokaz o osposobljenosti u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinome teritoriju.</p>			
--	--	--	--	--

<p>Čl. 3. alineje 3.-5., 15. i 16. Zakona</p> <p>- uređuje uporabu i značenje pojmova regulirana profesija prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva, profesionalni naziv, stručni i akademski naziv i akademski stupanj, automatsko priznavanje te pojam Direktiva</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			
<p>Čl. 4. Zakona</p> <p>- uređuje uvjete pod kojima fizička osoba u Republici Hrvatskoj može obavljati usluge na privremenoj i povremenoj osnovi</p>	<p>Čl. 5. Direktive glasi:</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici:</p> <p>(a) ako je davatelj usluga u državi članici osnovan prema zakonskim propisima za bavljenje istim zanimanjem u toj državi (u daljnjem tekstu država članica osnivanja), i</p> <p>(b) kad se davatelj usluga seli, ako se u državi članici osnivanja određenim zanimanjem bavio najmanje dvije godine tijekom</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>desetogodišnjeg razdoblja prije davanja usluga, u slučaju da se bavljenje tim zanimanjem u toj državi članici zakonski ne uređuje. Uvjet kojim se traži dvije godine bavljenja zanimanjem ne primjenjuje se kad je bavljenje zanimanjem ili obrazovanje i izobrazba za to zanimanje zakonski uređeno.</p> <p>2. Odredbe iz ovog poglavlja ne primjenjuju se kad davatelj usluga odlazi na teritorij države članice domaćina privremeno ili povremeno baviti se zanimanjem iz stavka 1. Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se prema slučaju i pritom treba posebno voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, pravilnosti i kontinuitetu.</p> <p>3. Kad se davatelj usluga seli, on podliježe stručnim profesionalnim propisima stručne, pravne i administrativne prirode koji su izravno povezani sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom zanimanja, uporabom titula i s ozbiljnim profesionalnim nehanjem koji je izravno i posebno povezan sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u državi članici domaćinu za stručnjake koji se bave istim zanimanjem u toj državi članici.</p>			
Čl. 5. Zakona	Čl. 6. Direktive glasi:	Usklađeno.		

<p>- uređuje slučaj u kojem nadležno tijelo oslobađa kandidata od zahtjeva koje moraju ispunjavati osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj</p>	<p>U skladu s člankom 5. stavkom 1. država članica domaćin oslobodit će davatelje usluga osnovane u drugoj državi članici zahtjeva koje postavlja stručnjacima osnovanim na njezinu teritoriju koji se odnose na:</p> <p>(a) odobrenja stručne organizacije ili tijela, registracije kod te organizacije ili tijela odnosno članstva u njima. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu teritoriju u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju u toj stručnoj organizaciji ili tijelu, odnosno <i>pro forma</i> članstvo u njima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili kompliciraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za davatelja usluga. Preslika izjave i, kad je to potrebno, produljenja iz članka 7. stavka 1., popraćenih preslikom dokumenta iz članka 7. stavka 2., u slučaju zanimanja koja imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili koje imaju koristi od automatskog priznavanja iz glave III. poglavlja III., nadležno tijelo šalje mjerodavnoj profesionalnoj organizaciji ili tijelu i tako se za tu svrhu provodi automatska privremena registracija ili članstvo <i>pro forma</i>;</p> <p>(b) registraciju pri tijelu javne socijalne sigurnosti (zaštite) u</p>			
---	---	--	--	--

	svrhu rješavanja računa kod osiguravatelja koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika. Davatelj je usluga, međutim, dužan unaprijed, ili u žurnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o uslugama koje je pružio.			
<p>Čl. 6., 7, i 8. st. 1.-8. i st. 10. Zakona</p> <p>- uređuju prvo pružanje usluga u Republici Hrvatskoj, uporabu profesionalnih naziva te pitanje profesija koje imaju posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, a ne radi se o profesijama iz članka 25. stavka 1. ovog Zakona</p>	<p>Čl. 7. Direktive glasi:</p> <p>1. Države članice mogu zatražiti da davatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu izjavom u pisanom obliku uključujući pojedinosti svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Izjava se jedanput godišnje produljuje ako davatelj usluga namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državi članici tijekom te godine. Davatelj usluga može izjavu dopuniti u svim pojedinostima.</p> <p>2. Nadalje, pri prvom pružanju usluga odnosno ako je došlo do bitne promjene situacije, što je potkrijepljeno dokumentima, države članice mogu zatražiti da se izjavi prilože ovi dokumenti:</p> <p>(a) dokaz o nacionalnosti davatelja usluga;</p> <p>(b) potvrda kojom se potvrđuje da</p>	Usklađeno.		

	<p>je njezin nositelj pravno osnovan u državi članici za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno zabranu bavljenja zanimanjem;</p> <p>(c) dokaz o stručnim kvalifikacijama;</p> <p>(d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b), bilo koji dokaz da je davatelj usluge obavljao aktivnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina;</p> <p>(e) za zanimanja u području sigurnosti, kad to država članica traži za svoje državljane, dokaz o nekažnjavanju.</p> <p>3. Usluga se obavlja pod stručnom titulom koja postoji u propisima države članice osnivanja, ako takva titula postoji u toj državi članici za stručnu djelatnost o kojoj je riječ. Titula se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice osnivanja na takav način da se izbjegne moguća zamjena s titulom koja postoji u propisima države članice domaćina. Kad u državi članici osnivanja takva stručna titula ne postoji, davatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu kvalifikaciju na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga može pružati pod stručnom titulom države članice domaćina za slučajeve navedene u glavi III.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>poglavlju III.</p> <p>4. U slučaju zakonski uređenih zanimanja koja imaju javnozdravstvene ili sigurnosne posljedice i za koja se ne može primijeniti automatsko priznavanje navedeno u glavi III. poglavlju III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije davatelja usluga prije prvog pružanja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je cilj provjere izbjeći velike štete za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga prouzročene nedostatkom stručnih kvalifikacija davatelja usluga i kad to ne prelazi razinu potrebnu za tu svrhu.</p> <p>U roku od najviše mjesec dana nakon primitka i popratnih dokumenata, nadležno će tijelo nastojati obavijestiti davatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće zbog kojih dolazi do kašnjenja, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti davatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom roku za odluku koja se mora donijeti tijekom drugog mjeseca od primitka potpune dokumentacije.</p> <p>Kad je razlika između stručnih kvalifikacija davatelja usluga i izobrazbe potrebne u državi članici domaćinu takva da bi mogla biti štetna za javno zdravstvo i sigurnost, država članica domaćin mora davatelju usluga pružiti</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>moгуćnost da pokaže, u prvom redu provjerom sposobnosti, da je stekao znanje odnosno kompetenciju (stručnost). U svakom slučaju, u roku jednog mjeseca od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom, mora biti moguće pružiti uslugu.</p> <p>Ako izostane reakcija nadležnog tijela u rokovima utvrđenim prethodnim podstavcima, usluga se može pružati.</p> <p>U slučaju kad su kvalifikacije potvrđene ovim stavkom, usluga se pruža pod stručnom titulom države članice domaćina.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 8. st. 9. Zakona</p> <p>- utvrđuje da protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu, a da protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske</p>	<p>Čl. 51. st. 3. Direktive glasi:</p> <p>3. Odluka, ili nedonošenje odluke u predviđenom roku, može biti predmet žalbe prema nacionalnom pravu.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 9. Zakona</p> <p>- utvrđuje uvjete pod kojima kandidat gubi mogućnost pružanja usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, te gubitak prava da ostane registriran</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			
<p>Čl. 10. Zakona</p> <p>- propisuje podatke koji se daju primateljima usluga u slučaju kad se usluga u Republici Hrvatskoj pruža pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, odnosno pod formalnim kvalifikacijama kandidata</p>	<p>Čl. 9. Direktive glasi:</p> <p>U slučaju kad se usluga pruža pod stručnom titulom države članice osnivanja, odnosno pod formalnim kvalifikacijama davatelja usluga, uz ostale zahtjeve koji se odnose na obavijesti sadržane u pravu Zajednice, nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti da davatelj usluga primatelju podastre bilo koji od ovih podataka:</p> <p>(a) ako je davatelj usluga registriran u trgovačkom registru ili sličnom javnom registru, ime registra u kojem je registriran, njegov registracijski broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru;</p> <p>(b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici osnivanja, ime i adresu nadležnog nadzornog tijela;</p> <p>(c) ime bilo koje strukovne udruge ili sličnog tijela kod kojeg je davatelj usluga registriran;</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>(d) stručnu titulu, ili kad takva titula ne postoji, formalne kvalifikacije davatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;</p> <p>(e) ako davatelj usluga obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), broj PDV-a iz članka 22. stavka 1. šeste Direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na porez na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za procjenu;</p> <p>(f) pojedinosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na stručnu odgovornost.</p>			
<p>Čl. 11. Zakona glasi:</p> <p>- uređuje razine stručnih kvalifikacija</p>	<p>Čl. 11. Direktive glasi:</p> <p>U smislu primjene članka 13. stručne su kvalifikacije kategorizirane prema sljedećim stupnjevima:</p> <p>(a) potvrda o stručnosti (svjedodžba o osposobljenosti) koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određena na temelju zakonskih, regulatornih ili administrativnih odredaba te države članice na temelju:</p> <p>(i) tečaja za stručno osposobljavanje koje nije u sklopu certifikata ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodne</p>	Usklađeno.		

	<p>izobrazbe ili bavljenja zanimanjem s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju uzastopnih godina ili istog trajanja sa skraćenim radnim vremenom (povremeno) tijekom prethodnih 10 godina,</p> <p>(ii) ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;</p> <p>(b) svjedodžba kojom se potvrđuje da je završen studij drugog stupnja (srednjoškolski),</p> <p>(i) opći, uz studij ili stručno osposobljavanje, osim onog navedenog u točki (c) i/ili vježbenička ili stručna praksa (staž) potrebna uz taj studij,</p> <p>(ii) ili tehnički ili stručni, nadopunjen, kad je to potrebno, studijem ili stručnim osposobljavanjem kao što se navodi u točki (i), i/ili vježbenička ili stručna praksa (staž) potrebna uz taj studij;</p> <p>(c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak</p> <p>(i) izobrazbe nakon srednjoškolskog stupnja osim one navedene u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, s tim da je uvjet te izobrazbe općenito završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili</p>			
--	---	--	--	--

	<p>veleučilište ili završeno istovjetno srednjoškolsko obrazovanje te stručno osposobljavanje koje se može tražiti uz taj poslije srednjoškolski studij; ili</p> <p>(ii) u slučaju zakonski uređenih zanimanja, izobrazba posebne strukture, uključena u Prilog II., istovjetna stupnju izobrazbe predviđene točkom (i), koja osigurava sličan stručni standard i koja polaznika priprema za sličnu razinu odgovornosti i funkcija. Popis iz Priloga II. može se izmijeniti i dopuniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. kako bi se uzela u obzir izobrazba koja ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak izobrazbe nakon srednjoškolskog stupnja u trajanju od tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili ustanovi veleučilišta ili kojoj drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj izobrazbe te stručnu izobrazbu koja se traži uz studij nakon srednjoškolskog obrazovanja;</p> <p>(e) diploma kojom se potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio najmanje četverogodišnji studij nakon srednjoškolskog obrazovanja ili studij istog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili ustanovi veleučilišta ili kojoj drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj izobrazbe i,</p>			
--	---	--	--	--

	kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručnu izobrazbu koja se traži uz studij nakon srednjoškolskog obrazovanja.			
<p>Čl. 12. Zakona glasi:</p> <p>- utvrđuje uvjete pod kojima se sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije postupa kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti</p>	<p>Čl. 12. Direktive glasi:</p> <p>Svaki dokaz o formalnim kvalifikacijama ili skup dokaza o formalnim kvalifikacijama koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješan završetak izobrazbe u Zajednici koju je ta država članica priznala kao istovjetan stupanj i koji nositelju tih dokaza dodjeljuje ista prava pristupa zanimanju ili bavljenju zanimanjem ili je priprema za bavljenje tim zanimanjem smatrat će se dokazom o formalnim kvalifikacijama vrste obuhvaćene člankom 11. uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja premda ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim, regulatornim ili administrativnim odredbama koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup zanimanju ili za bavljenje zanimanjem, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih odredaba, također će se tretirati kao dokaz o formalnim kvalifikacijama prema istim uvjetima koji su navedeni u prvom podstavku. To je osobito mjerodavno ako matična država članica podigne stupanj izobrazbe</p>	Usklađeno.		

	potreban za pristup zanimanju i za bavljenje tim zanimanjem te ako pojedinac, koji je prošao prethodno potrebnu izobrazbu, koja ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije, koristi stečena prava u skladu s nacionalnim zakonskim, regulatornim ili administrativnim odredbama; u tom slučaju država članica domaćin u smislu primjene članka 13. smatra da prethodna izobrazba odgovara stupnju nove izobrazbe.			
<p>Čl. 13. st. 1. i st. 3. – 5. Zakona</p> <p>- regulira uvjete priznavanja</p>	<p>Čl. 13. Direktive glasi:</p> <p>1. Ako je pristup zakonski uređenom zanimanju ili bavljenje tim zanimanjem u državi članici domaćinu uvjetovano posebnim stručnim kvalifikacijama, nadležno je tijelo te države članice dužno dopustiti pristup tom zanimanju i bavljenje tim zanimanjem, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane, i kandidatima koji imaju potvrdu o stručnosti ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje traži druga država članica kako bi dobili pristup toj zanimanju, odnosno bavljenju tim zanimanjem na njezinu teritoriju.</p> <p>Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnim kvalifikacijama moraju ispunjavati ove uvjete:</p> <p>(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici imenovano u skladu sa zakonskim, regulatornim i administrativnim odredbama te</p>	Usklađeno		

	<p>države članice;</p> <p>(b) moraju jamčiti stupanj stručne kvalifikacije koji je u najmanju ruku istovjetan stupnju koji neposredno prethodi stupnju koji se traži u državi članici domaćinu kao što je navedeno u članku 11.</p> <p>2. Pristup zanimanju i bavljenje zanimanjem kao što je navedeno u stavku 1. odobrit će se i podnositeljima zahtjeva koji su se bavili zanimanjem navedenim u tom stavku dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja to zanimanje ne uređuje zakonski, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji pokazuju formalne kvalifikacije.</p> <p>Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnim kvalifikacijama moraju ispunjavati ove uvjete:</p> <p>(a) mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici imenovano u skladu sa zakonskim, regulatornim i administrativnim odredbama te države članice;</p> <p>(b) moraju jamčiti stupanj stručne kvalifikacije koji je u najmanju ruku istovjetan stupnju koji neposredno prethodi stupnju koji se traži u državi članici domaćinu kao što je navedeno u članku 11.;</p> <p>(c) moraju jamčiti da je njihov nositelj pripremljen za bavljenje zanimanjem o kojem je riječ.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se, međutim, tražiti ako dokaz o formalnim kvalifikacijama koje kandidat ima potvrđuje zakonski uređeno obrazovanje i izobrazbu u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnju kvalifikacije navedene u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba navedeni u Prilogu III. smatrat će se zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba kao što je na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti i dopuniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir zakonski uređeno obrazovanje i izobrazba koja predviđa usporediv stručni standard i koja priprema polaznika izobrazbe za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija.</p> <p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dopustit će pristup zakonski uređenom zanimanju i bavljenje tim zanimanjem kad pristup tom zanimanju na njezinu teritoriju ovisi o posjedovanju kvalifikacije kojom se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na ustanovi veleučilišta ili sveučilišnoj ustanovi i kad kandidat posjeduje kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>		
--	--	--	--

<p>Čl. 13. st. 2. Zakona</p> <p>- utvrđuje uvjete pod kojim je nadležno tijelo dužno dopustiti kandidatu pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske</p>	<p>Čl. 3. st. 3. Direktive glasi:</p> <p>3. Kvalifikacije koje je izdala treća zemlja se smatraju dokazom formalne osposobljenosti ukoliko je država članica priznala taj dokaz o osposobljenosti u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinome teritoriju.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
<p>Čl. 14. st. 1. Zakona</p> <p>- regulira da se opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene člancima 21., 22., 23. i 24. Zakona niti glavom IV. Zakona, te slučajeve kada kandidat zbog posebnih i izvanrednih okolnosti ne ispunjava uvjete utvrđene člancima 21., 22., 23. i 24. i glavom IV. Zakon</p>	<p>Čl. 10. Direktive glasi:</p> <p>Ovo se poglavlje odnosi na sva zanimanja koja nisu obuhvaćena poglavljima II. i III. ove glave te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva, zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene ovim poglavljima:</p> <p>(a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV. kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;</p> <p>(b) na liječnike sa završenim medicinskim fakultetom, liječnike specijaliste, medicinske sestre odgovorne za opću medicinsku skrb, stomatologe, stomatolog specijaliste, veterinare, primalje, ljekarnike i arhitekte, kad migrant ne ispunjava zahtjeve valjane i zakonite stručne prakse navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>(c) na arhitekte kad migrant ima dokaze o formalnim kvalifikacijama koje nisu navedene u Prilogu V. točki 5.7;</p> <p>(d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavka 1., članke 23. i 27. na liječnike, medicinske sestre, stomatologe, veterinare, primalje, ljekarnike i arhitekte koji imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama specijalista koji mora proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V., točkama 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i 5.7.1 i isključivo u svrhu priznavanja odgovarajuće specijalizacije;</p> <p>(e) na medicinske sestre odgovorne za opću skrb i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama specijalistica koje moraju proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2, kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre bez izobrazbe za opću skrb;</p> <p>(f) na specijalizirane medicinske sestre bez izobrazbe za opću skrb kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne djelatnosti obavljaju medicinske sestre odgovorne za opću medicinsku skrb, specijalizirane medicinske sestre bez izobrazbe za opću</p>			
--	---	--	--	--

	<p>medicinsku skrb ili specijalizirane medicinske sestre koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama kao specijalistice koje moraju proći izobrazbu za dodjelu titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2;</p> <p>(g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.</p>			
<p>Čl. 14. st. 2. i 5. Zakona</p> <p>- utvrđuje da postupak sukladno Zakonu provode nadležna tijela te mogućnost da nadležna tijela posebnim zakonom ili podzakonskim aktom, odnosno općim aktom, reguliraju dodatne uvjete za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta</p>	<p>Članak 2. st. 2. Direktive glasi:</p> <p>2. Država članica može dopustiti da državljani država članica koji posjeduju dokaz o stručnoj osposobljenosti stečen u državi koja nije članica Zajednice obavljaju uređenu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinome teritoriju u skladu s pravilima koja sama utvrdi. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III. poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti izobrazbe utvrđeni u tome poglavlju.</p> <p>Članak 3. st. 1.d Direktive glasi:</p> <p>(d) «nadležna vlast»: vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje diploma o izobrazbi i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka navedenih u ovoj Direktivi;</p>	<p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p>		

<p>Čl. 14. st. 3., 4. i 6. Zakona</p> <p>- utvrđuje da se uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za slobodno pružanje usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi, propisuju posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja te da se navedeno ne odnosi na regulirane profesije iz glave IV. Zakona za koje se stručne kvalifikacije priznaju prema načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.</p> <p>- utvrđuje zadaće nadležnih tijela u okviru provođenja gore navedenog postupka</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			
<p>Čl. 15. Zakona</p> <p>- uređuje pitanje dokumentacije koja se dostavlja uz zahtjev za</p>	<p>Čl. 50. st. 1.-3. Direktive glasi:</p> <p>1. Kad nadležno tijelo države članice domaćina odlučuje o primjeni ovlaštenja za obavljanje dotične regulirane profesije, na</p>	<p>Usklađeno.</p>		

<p>priznavanje stručne kvalifikacije te kada je to potrebno provjeru autentičnosti dokaza o ispunjavanju uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>- regulira rok za potvrdu primitka zahtjeva za priznavanje stručne kvalifikacije</p>	<p>temelju ove Glave ta nadležna tijela mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prologu VII.</p>			
	<p>Do datuma kad se podnose dokumenti iz Priloga VII., točke 1, (d), (e) i (f), oni ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p>			
	<p>Države članice, tijela i druge pravne osobe jamče povjerljivost podataka koje prime.</p>			
	<p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može tražiti od nadležnih tijela države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnim kvalifikacijama izdanih u drugoj državi članici kao i, kad je to promjenjivo, potvrdu činjenice da korisnik ispunjava, u svrhu Poglavlja III. ove Glave, minimalne uvjete izobrazbe navedene u člancima 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 i 46.</p>			
	<p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnim kvalifikacijama utvrđen u članku 3. stavku 1. točki (c), izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje izobrazbu primljenu u cijelosti ili djelomičnu, u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države članice, država članica domaćin ima pravo potvrditi kod nadležnih tijela države članice njegovo porijeklo.</p>			
	<p>(a) da li je program osposobljavanja u ustanovi koja je izvela osposobljavanje formalno</p>			

	<p>potvrdila obrazovna ustanova organizirana u državi članci porijekla;</p> <p>(b) da li je dokaz o formalnim izdanim kvalifikacijama jednak onome koji bi bio izdan da je studij u cijelosti izveden u državi članici, koja je izdala dokaz; i</p> <p>(c) da li dokaz o formalnim kvalifikacijama daje jednaka profesionalna prava na teritoriju države članice koja je izdala dokaze.</p> <p>Čl. 51. st. 1. Direktive glasi:</p> <p>1. Nadležna vlast države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku jednog mjeseca od dana primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavještava o tome podnositelja zahtjeva.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 16. st. 1. i 2. Zakona</p> <p>- uređuje rok za provedbu postupka priznavanja stručnih kvalifikacija</p>	<p>Čl. 51. st. 2. Direktive glasi:</p> <p>2. Nadležne vlasti države članice moraju obaviti postupak provjere zahtjeva za dobivanje odobrenja za obavljanje zakonski uređenih profesija što je brže moguće, te donijeti propisno obrazloženu odluku, u svakom slučaju u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva preda potpunu dokumentaciju. Međutim, ovaj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima koji potpadaju pod</p>			

	Poglavlje I. i II. ove Glave.			
<p>Čl. 16. st. 3.-6. Zakona</p> <p>(3) U slučaju da postupak provodi nadležno ministarstvo, isto je dužno u postupku priznavanja zatražiti mišljenje nadležne strukovne organizacije, ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, koje su dužne svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja takvog zahtjeva. U protivnom, nadležno ministarstvo može izdati rješenje bez takvog mišljenja. Nadležno ministarstvo može u postupku zatražiti mišljenje nadležne obrazovne ustanove.</p> <p>(4) Za izdavanje mišljenja iz stavka 3. ovoga članka nadležna strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija ne može tražiti plaćanje pristojbe ili naknadu drugih troškova.</p> <p>(5) Mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije iz stavka 3.</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			

<p>ovoga članka za nadležno ministarstvo nije obvezujuće.</p> <p>(6) Ako nadležno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev kandidata, ne donese rješenje o zahtjevu i ne dostavi ga kandidatu u roku iz stavka 1. ovog članka, odnosno u slučaju produljenja u roku iz stavka 2. ovog članka, smatrat će se da je zahtjev kandidata usvojen. U tom slučaju kandidat ima pravo tražiti od nadležnog tijela donošenje rješenje kojim se utvrđuje da je zahtjev kandidata usvojen, a koje je nadležno tijelo obvezno izdati u roku od osam dana od dana traženja kandidata.</p>				
<p>Čl. 17. st. 1.-9. Zakona - regulira kompenzacijske mjere</p>	<p>Čl. 14. Direktive glasi:</p> <p>1. Članak 13. ne sprječava državu članicu domaćina da od kandidata zatraži probno razdoblje do tri godine, odnosno da položi test sposobnosti ako:</p> <p>(a) je trajanje izobrazbe za koju je dao dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. godinu dana kraće od onog koji traži država članica domaćin;</p> <p>(b) izobrazba koju je prošao obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnim kvalifikacijama koje se</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>traže u državi članici domaćinu;</p> <p>(c) zakonski uređeno zanimanje u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više zakonski uređenih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućem zanimanju u matičnoj državi članici kandidata u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebnu izobrazbu koja se traži u državi članici domaćinu i koja obuhvaća znatno drukčiju građu od građe sadržane u potvrdi o stručnosti kandidata ili u dokazu o njegovim formalnim kvalifikacijama.</p> <p>2. Ako država članica domaćin koristi opciju navedenu u stavku 1. ona mora kandidatu ponuditi izbor između probnog razdoblja ili polaganja testa sposobnosti.</p> <p>Kad država članica smatra s obzirom na određeno zanimanje da je potrebno odstupiti od zahtjeva navedenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se kandidatu omogućuje izbor između probnog razdoblja i testa sposobnosti, o tome se unaprijed obavještavaju druge države članice i Komisija i pritom daje dovoljno razloga za to odstupanje.</p> <p>Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjereno, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od države članice o kojoj je riječ da se uzdrži od</p>			
--	---	--	--	--

	<p>poduzimanja predviđene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.</p> <p>3. Iznimno od načela prema kojem kandidat ima pravo izbora, kao što je navedeno u stavku 2. za zanimanja bavljenje kojima traži određeno poznavanje nacionalnog prava i s obzirom na koje je odredba o savjetu i/ili pomoći vezana uz nacionalno pravo bitan i konstantan aspekt stručne djelatnosti, država članica domaćim može propisati probno razdoblje ili test sposobnosti.</p> <p>To se također odnosi i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i stomatologe privatnike navedene u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće stručne aktivnosti obavljaju medicinske sestre nadležne za opću skrb ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnim kvalifikacijama kao specijalistice koje su prošle izobrazbu za dodjeljivanje titule navedene u Prilogu V. točki 5.2.2 i članku 10. točki (g).</p> <p>U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zatražiti probno razdoblje ili test sposobnosti ako se migrant namjerava baviti stručnim djelatnostima u svojstvu privatnika</p>			
--	--	--	--	--

	<p>ili menadžera tvrtke koja zahtijeva poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi u toj državi članici, pod uvjetom da poznavanje i primjenu tih propisa nadležna tijela države članice domaćina za pristup tim aktivnostima traže i od svojih državljana.</p> <p>4. U svrhu primjene stavka 1. točaka (b) i (c), 'bitno različita građa' znači građu čije je poznavanje bitno za bavljenje zanimanjem i s obzirom na koju izobrazba koju je migrant prošao pokazuje veliku razliku s obzirom na trajanje i sadržaj od one koju traži država članica domaćin.</p> <p>5. Stavak 1. primjenjuje se s dužnim obzirom na načelo razmjernosti. Ako država članica domaćim namjerava zatražiti od kandidata da obavi probno razdoblje, odnosno da položi test sposobnosti, ona u prvom redu mora utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u kojoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.</p>			
<p>Čl. 17. st. 10. Zakona</p> <p>- utvrđuje da protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat</p>	<p>Čl. 51. st. 3. Direktive glasi:</p> <p>3. Odluka, ili nedonošenje odluke u predviđenom roku, može biti predmet žalbe prema nacionalnom pravu.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 19. Zakona</p> <p>- utvrđuje da je nadležno tijelo dužno kandidatu u svim fazama postupka davati potrebne informacije te omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju.</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			
<p>Čl. 20. Zakona</p> <p>(1) Za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu plaća se pristojba • sukladno propisima koji uređuju upravne pristojbe, a plaća ju kandidat kod podnošenja podneska.</p> <p>(2) Visinu naknade za troškove obavljanja razdoblja prilagodbe pod vodstvom osposobljenoga stručnjaka, odnosno visinu naknade za troškove za eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe te za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata, kao i način plaćanja te raspodjelu naknade, propisuje nadležni ministar, a plaća je kandidat prije početka obavljanja razdoblja prilagodbe, eventualnog</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			

<p>dodatnog obrazovanja ili stručnog usavršavanja i osposobljavanja, odnosno provjere osposobljenosti.</p> <p>(3) Naknade troškova iz stavka 2. ovoga članka ne smiju biti više od naknada koje su za istu namjenu obavljanja profesije utvrđene za državljane i državljanke Republike Hrvatske te ne smiju prelaziti stvarne troškove postupka.</p>				
<p>Čl. 21.-24. Zakona</p> <p>- regulira zahtjeve koji se odnose na stručno iskustvo – upućuje se na Prilog IV. Direktive i djelatnosti navedene u popisu I., II. i III. navedenog Priloga</p>	<p>Čl. 3. st. 1.i te čl. 16.-20. Direktive glase:</p> <p>Članak 3. st. 1. i</p> <p>(i) «direktor poduzeća»: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću na jednom od sljedećih položaja:</p> <p>(i) kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća;</p> <p>(ii) kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje;</p> <p>(iii) na rukovodećem položaju trgovačke i/ili tehničke prirode koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća.</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	<p>Članak 16.</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili bavljenje tom djelatnošću ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno bavljenje djelatnošću u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Tom se djelatnošću moralo baviti u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p> <p>Članak 17.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:</p> <p>(a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili</p> <p>(b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik dokazuje da je prošao izobrazbu u trajanju od najmanje triju godina za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili</p> <p>(c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje dvije</p>	<p>Usklađeno.</p> <p>Usklađeno.</p>		
--	--	-------------------------------------	--	--

	<p>godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili</p> <p>(d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik), kad korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao privatnik) najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje tri godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.</p> <p>2. U slučaju (a) i (d) bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina od datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.</p> <p>3. Stavak 1. točka (e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.</p> <p>Članak 18.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa II.</p>			
--	--	--	--	--

Usklađeno.

	<p>uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:</p> <p>(a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili</p> <p>(b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao izobrazbu od najmanje tri godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili</p> <p>(c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio izobrazbu od najmanje dvije godine, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo; ili</p> <p>(d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao privatnik) najmanje pet godina; ili</p> <p>(e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to</p>			
--	--	--	--	--

	<p>pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo, ili</p> <p>(f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.</p> <p>2. U slučaju (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.</p> <p>Članak 19.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. uz Prilog IV., tom se djelatnošću moralo prethodno baviti:</p> <p>(a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke; ili</p> <p>(b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo, ili</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>(c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao privatnik) ili kao menadžer tvrtke, ako korisnik može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili</p> <p>(d) tijekom tri uzastopne godine, samostalno (kao privatnik), ako korisnik može dokazati da je prethodno prošao izobrazbu za djelatnost o kojoj je riječ, kao što to pokazuje svjedodžba (isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno stručno tijelo.</p> <p>2. U slučaju (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije datuma kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu navedenom u članku 56.</p> <p>Članak 20.</p> <p>Liste djelatnosti iz Priloga IV. za koje se stručno iskustvo priznaje temeljem članka 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

<p>Čl. 25. Zakona</p> <p>- regulira načelo automatskog priznavanja za doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, veterinare i arhitekte</p>	<p>Čl. 21. Direktive glasi:</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, farmaceute i arhitekte, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44..., odnosno 46.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje.</p> <p>Takve dokaze o formalnim kvalifikacijama moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2., odnosno 5.7.1. Priloga V.</p> <p>Odredbe prvog i drugog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.</p> <p>2. Svaka država članica, za potrebe obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	--	-------------------	--	--

	<p>nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima izobrazbe koji su utvrđeni člankom 28.</p> <p>Odredbe prethodnog podstavka nemaju utjecaja na stečena prava iz članka 30.</p> <p>3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41.; te za potrebe pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, priznaje tim dokazima na svom teritoriju jednaku valjanost kao i dokazima o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje. Ova odredba nema utjecaja na stečena prava iz članaka 23. i 43.</p> <p>4. Države članice nisu u obvezi priznati valjanost dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. U smislu ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.</p> <p>5. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V., koje se</p>			
--	--	--	--	--

	<p>automatski priznaju sukladno stavku 1., dokazuje dovršenje izobrazbe koja je započela nakon referentne akademske godine iz tog Priloga.</p> <p>6. Svaka država članica uvjetovat će pristup profesionalnim djelatnostima i njihovo obavljanje liječnicima, medicinskim sestrama za opću zdravstvenu skrb, stomatolozima, veterinarima, primaljama i farmaceutima, posjedovanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je dotična osoba tijekom svoje izobrazbe, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.</p> <p>Moguće su izmjene znanja i vještina iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3., u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihova usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Ni kod jedne države članice takvo ažuriranje ne povlači za sobom izmjene njenih postojećih zakonodavnih načela vezano uz strukturu profesija što se tiče izobrazbe i uvjeta pristupa za fizičke osobe.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>7. Svaka država članica obavještava Komisiju o zakonodavnim, regulatornim i upravnim odredbama koje usvaja u svezi izdavanja dokaza o formalnim kvalifikacijama s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnim kvalifikacijama s područja navedenih u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.</p> <p>Komisija objavljuje odgovarajuće priopćenje u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnim kvalifikacijama i, gdje je to primjereno, imena tijela koja izdaju dokaze o formalnim kvalifikacijama, priložene potvrde i odgovarajuće profesionalne titule iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. odnosno 5.7.1. Priloga V.</p>			
<p>Čl. 26., 27., 28., 29. i 30. Zakona</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za doktore medicine</p>	<p>Čl. 24. – 26., 28. i 29. Direktive glase:</p> <p>Članak 24.</p> <p>1. Za pristupanje osnovnoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup dotičnim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovna medicinska izobrazba</p>	Usklađeno.		

	<p>obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5500 sati teoretske i praktične izobrazbe koja se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., studij stručnog osposobljavanja iz prve točke može obuhvaćati šest mjeseci praktične izobrazbe s punom satnicom na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih vlasti.</p> <p>3. Osnovna medicinska izobrazba mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerenja bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b) dostatno razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p>			
--	--	--	--	--

	<p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Članak 25.</p> <p>1. Za pristupanje specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24. tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.</p> <p>2. Specijalistička medicinska izobrazba obuhvaća teoretsku i praktičnu izobrazbu na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog studija iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Izobrazba se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ona uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz dotičnih usluga.</p> <p>3. Izobrazba se odvija s punom satnicom u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ona obuhvaća sudjelovanje u punom opsegu medicinskih djelatnosti odjela na kojemu se izobrazba</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>odvija, uključujući dežurstva, na način da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojoj praktičnoj i teoretskoj izobrazbi tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s postupcima koje su utvrdile nadležne vlasti. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.</p> <p>4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkoj medicinskoj izobrazbi zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnoj medicinskoj izobrazbi iz točke 5.1.1. Priloga V.</p> <p>5. Minimalna razdoblja izobrazbe iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Članak 26.</p> <p>Dokaz o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su dodijelile nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V., za dotičnu specijalističku izobrazbu, a koji odgovara titulama koje su u uporabi u različitim državama članicama i navedene su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	--	-------------------	--	--

	<p>članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>Članak 28.</p> <p>1. Za pristupanje posebnoj izobrazbi iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa izobrazbe iz članka 24.</p> <p>2. Posebna izobrazba iz opće medicine koja rezultira dodjeljivanjem dokaza o formalnim kvalifikacijama koji su izdani prije 1. siječnja 2006. traje najmanje dvije godine s punom satnicom. U slučaju da je dokaz o formalnim kvalifikacijama izdan nakon tog datuma, izobrazba traje najmanje tri godine s punom satnicom.</p> <p>Ako program izobrazbe iz članka 24. obuhvaća praktičnu izobrazbu koja se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje te praktične izobrazbe može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prve točke za potvrde o izobrazbi koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog datuma.</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>Mogućnost koja je predviđena u drugoj točki dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebna izobrazba iz opće medicine trajala dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebna izobrazba iz opće medicine odvija se s punom satnicom, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktična nego teoretska.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p> <p>Praktična izobrazba odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugoj točki, praktična izobrazba može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.</p> <p>Izobrazba zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz opće medicine države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz osnovne medicinske izobrazbe iz Priloga V., točke 5.1.1.</p> <p>5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio izobrazbu predviđenu ovim člankom, ali je završio različitu, dodatnu izobrazbu, koju potvrđuju dokazi o formalnim kvalifikacijama koje su izdale nadležne vlasti u državi članici. Međutim, one ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnim kvalifikacijama osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na jednakom stupnju kao znanje stečeno izobrazbom koja je predviđena ovim člankom.</p> <p>Države članice, <i>inter alia</i>, određuju opseg u kojemu dopunska izobrazba i radno iskustvo u struci koje je kandidat već stekao mogu zamijeniti izobrazbu predviđenu ovim člankom.</p> <p>Države članice mogu izdati dokaze o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je kandidat stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulantni opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje</p>			
--	---	--	--	--

	<p>su navedene u stavku 3.</p> <p>Članak 29.</p> <p>Svaka država članica, podložno odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V.</p> <p>Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebnu izobrazbu iz opće medicine.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 31., 32. i 33. Zakona</p> <p>- uređuje priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za doktore dentalne medicine</p>	<p>Čl. 34.-36. Direktive glase:</p> <p>Članak 34.</p> <p>1. Prijem u osnovnu stomatološku izobrazbu pretpostavlja posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima, u državi članici, na sveučilištima ili visokoškolskim ustanovama, priznatog istovjetnog stupanja.</p> <p>2. Osnovna stomatološka izobrazba obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji, minimalno, obuhvaća program opisan u Prilogu V., točki 5.3.1., koji se obavlja na sveučilištu, na</p>	Usklađeno.		

	<p>visokoškolskoj ustanovi koja osigurava izobrazbu priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.3.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>3. Osnovna stomatološka izobrazba daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji stomatologija i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;</p> <p>(b) primjereno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, u mjeri u kojoj ti čimbenici utječu na stomatologiju;</p> <p>(c) primjereno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva,</p>			
--	--	--	--	--

	<p>zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta.</p> <p>(d) primjereno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju stomatolozima jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapijskoj stomatologiji;</p> <p>(e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.</p> <p>Ova izobrazba daje stomatologu stručnost koja je potrebna za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.</p> <p>Članak 35.</p> <p>1. Prijem u specijalističku stomatološku izobrazbu pretpostavlja završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru izobrazbe iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.</p> <p>2. Specijalistička stomatološka izobrazba obuhvaća teoretski i praktični studij na sveučilišnom centru, zdravstvenom, nastavnom ili istraživačkom centru, ili po potrebi, u zdravstvenoj ustanovi, koji su, u tu svrhu, odobrile nadležne službe ili tijela.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	---	-------------------	--	--

	<p>Redovni, specijalistički stomatološki programi traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo izobrazba podrazumijeva osobno sudjelovanje stomatologa, koji je na specijalizaciji, u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.</p> <p>Minimalno razdoblje izobrazbe iz drugog podstavka se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>3. Izdavanje dokaza o specijalističkoj stomatološkoj izobrazbi u državama članicama podliježe posjedovanju dokaza o osnovnoj stomatološkoj izobrazbi iz Priloga V., točke 5.3.2.</p> <p>Članak 36.</p> <p>1. U cilju ove direktive, profesionalne djelatnosti stomatologa su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u Prilogu V., točki 5.3.2.</p> <p>2. Zvanje stomatologa se temelji na stomatološkoj izobrazbi iz članka 34. i predstavlja posebno zvanje koje se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih medicinskih zvanja. Obavljanje poslova stomatologa zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnim</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.3.2. Imatelji takvog dokaza o formalnim kvalifikacijama se tretiraju na isti način kao i oni na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice jamče, da će, općenito, stomatolozi moći pristupiti i obavljati poslove preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz dužno poštivanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz članka V., točke 5.3.2.</p>			
<p>Čl. 34., 35., 36. i 37. Zakona</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za magistre farmacije</p>	<p>Čl. 44. i 45. Direktive glase:</p> <p>Članak 44.</p> <p>1. Prijem u studij stručne izobrazbe farmaceuta podliježe posjedovanju diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup dotičnim studijima u državi članci, na sveučilištima i visokoškolskim ustanovama priznatog istovjetnog stupnja</p> <p>2. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta potvrđuje izobrazbu u trajanju od minimalno pet godina, koja uključuje barem sljedeće:</p> <p>(a) četiri godine redovne teoretske i praktične izobrazbe na sveučilištu</p>	Usklađeno.		

	<p>ili na visokoškolskoj ustanovi priznatog, istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>(b) šest mjeseci pripravništva u ljekarni otvorenoj za javnost ili u bolnici, pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.</p> <p>Takav ciklus izobrazbe uključuje minimalno program opisan u Prilogu V, točki 5.6.1. Sadržaj naveden u Prilogu V, točki 5.6.1. se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>3. Izobrazba farmaceuta daje jamstvo da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjereno poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog, mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjereno poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih</p>			
--	--	--	--	--

	<p>tvari, te korištenje medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjereno znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju ovog znanja mogle dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) odgovarajuće poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p> <p>Članak 45.</p> <p>1. U svrhu ove direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti koji podliježu posjedovanje profesionalnih kvalifikacija, u jednoj ili više država članica, da bi se tim djelatnostima moglo pristupiti i obavljati ih, a djelatnosti su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama naveden u Prilogu V., točki 5.6.2.</p> <p>2. Države članice jamče da imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim, ispunjavaju odredbe članka 44., i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih poslova, što, prema potrebi, podliježe zahtjevu za dodatnim stručnim iskustvom.</p> <p>(a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda;</p> <p>(b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda;</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>(c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova;</p> <p>(d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko;</p> <p>(e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama;</p> <p>(f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama;</p> <p>(g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.</p> <p>3. Ukoliko država članica uvjetuje pristup ili obavljanje poslova farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama iz Priloga V., točke 5.6.2., ta država članica kao dovoljan dokaz, u vezi s tim, priznaje dokaze koje izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici koja navodi da je dotična osoba zaposlena na tim poslovima u matičnoj državi članici tijekom približnog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne važi za dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se traži u Velikom Vojvodstvu Luksemburg za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.</p> <p>5. Ukoliko je država članica dana 16. rujna 1985. imala uspostavljen</p>			
--	--	--	--	--

	<p>natjecateljski sustav ispitivanja u namjeri da između imatelja iz stavka 2. odabere one koji će postati vlasnici novih ljekarna, čije je osnivanje u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, uz odstupanje od članka 1., nastaviti sa takvim ispitivanjem i tražiti od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama za farmaceuta iz Priloga V., točke 5.6.2., ili za koje važe odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natjecateljskim sustavima.</p>			
<p>Članci 38. i 39. Zakona - reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu</p>	<p>Čl. 31. i 32. Direktive glase:</p> <p>Članak 31.</p> <p>1. Za pristupanje izobrazbi za medicinske sestre za opću njegu zahtijeva se završetak općeg obrazovanja od deset godina, koje je potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.</p> <p>2. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu odvija se s punom satnicom i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.</p>	Usklađeno.		

	<p>Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati i dopunjavati u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.</p> <p>Ove izmjene ne smiju ni u jednoj državi članici dovesti do bilo kojih izmjena i dopuna njezinih postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta pristupa fizičkim osobama.</p> <p>3. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4600 sati teoretske i kliničke izobrazbe, pri čemu trajanje teoretske izobrazbe predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničke izobrazbe najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja izobrazbe. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svoje izobrazbe stekle na studijima koji su najmanje jednakog stupnja.</p> <p>Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju izobrazbu medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretske i kliničke izobrazbe tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>4. Teoretska izobrazba jest onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojemu polaznice</p>			
--	---	--	--	--

	<p>osposobljavanja za medicinsku sestru stječu stručna znanja, spoznaje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i ocjenjivanje opće zdravstvene njege. Izobrazbu pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge kompetentne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.</p> <p>5. Klinička izobrazba jest onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojemu polaznice osposobljavanja za medicinsku sestru uče, kao dio tima ili u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i ocjenjivati potrebnu sveobuhvatnu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica osposobljavanja za medicinsku sestru uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati sveukupnu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenog zavoda ili u zajednici.</p> <p>Ova se izobrazba odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>Polaznice osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima dotičnog odjela ukoliko su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.</p> <p>6. Izobrazba medicinskih sestara za opću njegu mora osigurati da je dotična osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njege;</p> <p>(c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabrati zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;</p> <p>(d) sposobnost sudjelovanja u praktičnoj izobrazbi zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim</p>			
--	--	--	--	--

	<p>osobljem;</p> <p>(e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.</p> <p>Članak 32.</p> <p>Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti medicinskih sestara za opću njegu su djelatnosti koje se obavljaju na profesionalnoj osnovi, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.</p>	Usklađeno.		
<p>Čl. 40., 41., 42. i 43. Zakona</p> <p>- reguliraju priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za primalje</p>	<p>Čl. 40.-42. Direktive glase:</p> <p>Članak 40.</p> <p>1. Osposobljavanje babica obuhvaća ukupno minimalno:</p> <p>(a) posebno redovno osposobljavanje za babice, koje obuhvaća najmanje tri godine teoretskog i praktičnog obrazovanja (smjer I.) koji minimalno uključuje program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. ili</p> <p>(b) posebno redovno osposobljavanje za babice koje traje 18 mjeseci (smjer II.) koje obuhvaća minimalno obrazovni program opisan u Prilogu V., točki 5.5.1. koji nije predmet istovjetnog osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p>	Usklađeno.		

	<p>Države članice jamče da su ustanove, koje vrše osposobljavanje babica, odgovorne za usklađivanje teorije i prakse tijekom programa obrazovanja.</p> <p>Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.5.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka 2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>2. Pristup osposobljavanju za babice, ovisi o ispunjenju jednog od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih barem prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili</p> <p>(b) posjedovanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu u Prilogu V., točki 5.2.2. za smjer II.</p> <p>3. Osposobljavanje babica mora zajamčiti da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi babica, posebno porodništva i ginekologije;</p>			
--	--	--	--	--

	<p>(b) primjereno poznavanje etike profesije i profesionalnog zakonodavstva;</p> <p>(c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porođništva i neonatologije, te također poznavanje odnosa između stanja zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja.</p> <p>(d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i opstetriciju;</p> <p>(e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p> <p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za babice</p> <p>1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama za babice iz Priloga V., točke 5.5.2., automatski se priznaje u skladu s člankom 21., ukoliko ispunjava barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) redovno trogodišnje osposobljavanje za babice;</p> <p>(i) podliježe posjedovanju diplome ili potvrde ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>sveučilišta ili druge visokoškolske ustanove ili na drugi način jamči istovjetan stupanj znanja; ili</p> <p>(ii) mu slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.</p> <p>(b) redovno osposobljavanje za babice od barem dvije godine ili 3600 sati, što podliježe posjedovanju dokaza o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2.</p> <p>(c) redovno osposobljavanje za babice od minimalno 18 mjeseci ili 3000 sati, što podliježe dokazu o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz Priloga V., točke 5.2.2., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležna tijela u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je imatelj, nakon pribavljanja dokaza o formalnim kvalifikacijama za babicu, na zadovoljavajući način izvršio sve poslove babice tijekom odgovarajućeg razdoblja u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p> <p>Članak 42.</p> <p>Obavljanje stručnih poslova babice</p> <p>1. Odredbe ovog odjeljka se</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>primjenjuju na poslove babica kako je to utvrdila svaka država članica, ne dovodeći u pitanje stavak 2., koji se obavljaju pod stručnim nazivima navedenima u Prilogu V., točki 5.5.2.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je babicama omogućen pristup i obavljanje minimalno sljedećih poslova:</p> <p>(a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji;</p> <p>(b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće;</p> <p>(c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća;</p> <p>(d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani;</p> <p>(e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima;</p> <p>(f) vođenje spontanih poroda uključujući, po potrebi, epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak;</p> <p>(g) prepoznavanje znakova koji</p>			
--	---	--	--	--

	<p>upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na liječnika i pomoć liječniku, po potrebi; uz poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjivanje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice;</p> <p>(h) pregled i njega novorođenčeta, uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, po potrebi;</p> <p>(i) njega majke i praćenje njenog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta kako bi joj se omogućilo da svome djetetu pruži optimalan napredak;</p> <p>(j) vršenje liječenja koje propiše liječnik;</p> <p>(k) priprema potrebnih pismenih izvješća.</p>			
<p>Čl. 44. i 45. Zakona - regulira priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za veterinare</p>	<p>Čl. 38. Direktive glasi:</p> <p>1. Izobrazba veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokoškolskoj ustanovi koja vrši izobrazbu, priznatog istovjetnog stupanja ili pod nadzorom sveučilišta.</p> <p>Sadržaj naveden u Prilogu V., točki 5.4.1., se može izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58., stavka</p>	Usklađeno.		

	<p>2., u cilju prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Niti u jednoj državi članici takvo ažuriranje ne povlači za sobom bilo kakvu izmjenu i dopunu postojećih zakonskih načela koja se odnose na sustav profesija u pogledu izobrazbe i uvjeta prijema fizičkih osoba.</p> <p>2. Prijem u veterinarsko osposobljavanje podliježe posjedovanju diplome ili potvrde koja omogućuje upis za takve studije, na sveučilišne ili visokoškolske ustanove kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu dotičnog studija.</p> <p>3. Osposobljavanje za veterinara daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelje aktivnosti veterine;</p> <p>(b) primjereno poznavanje strukture i funkcija zdravlja životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove prehrane, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane koja odgovara njihovim potrebama;</p> <p>(c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja;</p> <p>(d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez</p>			
--	--	--	--	--

	<p>obzira da li se smatraju pojedinačnim ili grupnim, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude;</p> <p>(e) primjereno poznavanje preventivne medicine;</p> <p>(f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih prehrambenih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi;</p> <p>(g) primjereno poznavanje zakona, propisa i administrativnih odredbi koje se odnose na gore navedena područja.</p> <p>(h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.</p>			
<p>Čl. 46. st. 1. i 2. Zakona - regulira priznavanje kvalifikacija na temelju koordinacije minimalnih uvjeta osposobljavanja za arhitekte</p>	<p>Čl. 46. Direktive glasi:</p> <p>1. Izobrazba arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine redovnog studija na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Izobrazba se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.</p> <p>Takva izobrazba koja mora biti sveučilišnog stupnja, a kojoj je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i</p>	Usklađeno.		

	<p>praktične aspekte arhitektonske izobrazbe i jamčiti stjecanje sljedećeg znanja i vještina:</p> <p>(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;</p> <p>(b) primjereno poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i humanističkih znanosti;</p> <p>(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;</p> <p>(d) primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještina koje su potrebne za proces planiranja;</p> <p>(e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja, potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;</p> <p>(f) razumijevanje profesije arhitekture i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;</p> <p>(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;</p> <p>(h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;</p>			
--	--	--	--	--

	<p>(i) primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;</p> <p>(j) potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i graditeljskim propisima;</p> <p>(k) primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u generalni urbanistički plan.</p>			
<p>Čl. 46. st. 3. i 4. Zakona</p> <p>- utvrđuju da utvrđena znanja i vještine za arhitekte mogu biti izmijenjena u skladu s namjerom njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku te da takve izmjene ne smiju imati za posljedicu promjenu načela postojećih propisa koji se odnose na osposobljavanje i uvjete pristupa obavljanju poslova fizičkih osoba.</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			

<p>Čl. 47. Zakona - regulira odstupanje od uvjeta osposobljavanja za arhitekta</p>	<p>Čl. 47. Direktive glasi:</p> <p>1. Odstupanjem od članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: izobrazba koja je postojala 5. kolovoza 1985. koju je pružao "Fachhochschulen" u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajao je tri godine, ukoliko ispunjava zahtjeve iz članka 48. u toj državi članci, koji omogućuju pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod stručnim nazivom "arhitekt" ukoliko je izobrazba uslijedila nakon četverogodišnjeg razdoblja stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj kao to potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna udruga, kod koje je registriran arhitekt, koji želi koristiti odredbe te direktive.</p> <p>Strukovna udruga mora najprije zajamčiti da rad koji izvrši arhitekt na području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje sveukupno znanje i vještine navedene u članku 46., točki 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne udruge.</p> <p>2. Odstupanjem od članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: izobrazba kao dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednih sveučilišnih studija koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 46. što se potvrđuje ispitom iz</p>	<p>Usklađeno.</p>		
---	--	-------------------	--	--

	<p>arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i biti istovjetan zaključnom ispitu iz članka 46, stavaka 1., prvog podstavka.</p>			
<p>Čl. 48. Zakona - regulira obavljanje poslova arhitekata</p>	<p>Čl. 48. Direktive glasi:</p> <p>1. U svrhu ove direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju službenog nazva "arhitekt".</p> <p>2. Državljeni države članice, koji su ovlašteni da mogu koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svoga rada na području arhitekture, smatrati će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za izvođenje djelatnosti arhitekta, pod profesionalnim nazivom "arhitekt". Potvrda koju takvim osobama izda matična država članica, se smatra da potvrđuje arhitektonsku vrstu aktivnosti dotičnih osoba.</p>	Usklađeno.		

<p>Čl. 49., 50., 52. – 60. Zakona</p> <p>- reguliraju zajedničke odredbe o stečenim pravima vezano uz profesije liječnika, medicinskih sestara, stomatologa, veterinara, farmaceuta i arhitekata</p> <p>-reguliraju stečena prava za nositelje kvalifikacija feldsher stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine vezano uz obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege</p> <p>- reguliraju stečena prava doktora medicine, doktora stomatologije, magistara farmacije, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege i primalja</p>	<p>Čl. 23., 23a, 27., 30., 33., 33. a, 37., 43. i 43. a Direktive glase:</p> <p>Članak 23.</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljani država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima izobrazbe iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama koju su izdale te države članice kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak izobrazbe koja je započela prije referentnog datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njenog dobivanja.</p> <p>2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup</p>	<p>Usklađeno.</p>		
--	---	-------------------	--	--

	<p>profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute, dobivenim na teritoriju nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za izobrazbu iz članka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ukoliko ti dokazi potvrđuju uspješan završetak izobrazbe koja je započela prije:</p> <p>(a) 3. listopada 1990. godine za liječnike s osnovnom izobrazbom, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje i farmaceute, i</p> <p>(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.</p> <p>Dokazi o formalnim kvalifikacijama iz prvog podstavka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdale nadležne njemačke vlasti.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o</p>			
--	---	--	--	--

	<p>formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je izobrazba, za Češku Republiku i Slovačku, započela prije 1. siječnja 1993., kada vlasti bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnim kvalifikacijama na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p>			
--	--	--	--	--

	<p>4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čija je izobrazba započela</p> <p>(a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.,</p> <p>(b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.,</p> <p>(c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,</p> <p>kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanje istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti</p>			
--	--	--	--	--

	<p>iz članka 45. stavka 2., i arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>Što se tiče dokaza o formalnim kvalifikacijama za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je izobrazba započela, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz uvjerenje iz prethodnog podstavka treba priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom izobrazbom i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekta, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je izobrazba započela, za Sloveniju, prije 25.</p>			
--	---	--	--	--

	<p>lipnja 1991., kada vlasti gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom teritoriju jednako pravovaljani kao i dokazi o formalnim kvalifikacijama koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnim kvalifikacijama predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., što se tiče pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za liječnike s osnovnom izobrazbom, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, stomatologe specijaliste, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz to uvjerenje treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije datuma njenog izdavanja.</p> <p>6. Kada je riječ o državljanima država članica čiji se dokazi o formalnim kvalifikacijama za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu skrb, stomatologe, veterinare, primalje i farmaceute ne podudaraju sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz,</p>			
--	--	--	--	--

	<p>dokaze o formalnim kvalifikacijama koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnim kvalifikacijama potvrđuje uspješan završetak izobrazbe u skladu s člankom 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., odnosno 44. i država članica koja ga je izdala postupa s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.</p> <p>Članak 23a</p> <p>Kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher), stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine, ne podliježu postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sukladno ovom Zakonu, ako nositelji takvih kvalifikacija profesiju za koju je izdana takva kvalifikacija obavljaju sukladno bugarskom nacionalnom sustavu zdravstvene zaštite na dan 1. siječnja 2000. godine i ako je Bugarska izdala potvrdu kojom nositelja takve kvalifikacije ovlašćuje za nastavak obavljanja profesije, iako dijelovi njihove aktivnosti podliježu primjeni odredaba Direktive koje se odnose na doktore medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege.</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>Članak 27.</p> <p>1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čija je povremena specijalistička medicinska izobrazba bila uređena zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoju specijalističku izobrazbu najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnim kvalifikacijama prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile dodjeli te potvrde.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje dokaz o stručnoj osposobljenosti za liječnika specijalista koji je u Španjolskoj dodijeljen liječnicima koji su završili svoju specijalističku izobrazbu prije 1. siječnja 1995., čak i kad ta izobrazba ne zadovoljava minimalne uvjete izobrazbe predviđene u članku 25., ukoliko je tom dokazu o stručnoj osposobljenosti priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti, koja potvrđuje da je dotična osoba položila ispit iz posebne stručne osposobljenosti koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama o priznavanju, utvrđenima u Kraljevskom ukazu 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o stručnoj osposobljenosti za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točki 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V.</p> <p>3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnim kvalifikacijama za liječnika specijalista iz točke 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja uživaju njezini državljani, osigurava državljanima drugih država članica pravo da iskoriste te mjere ukoliko su ti dokazi o formalnim kvalifikacijama izdani prije datuma na koji je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za dotičnu specijalizaciju.</p> <p>Datumi ukidanja tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>Članak 30.</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo daje pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki uživaju to pravo temeljem</p>			
--	--	--	--	--

	<p>odredaba koje su primjenjive na medicinsku struku i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s diplomom medicinskog fakulteta, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom teritoriju, u skladu s odredbama članka 21. ili 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu u kojoj je navedeno pravo na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji uživaju stečena prava na temelju prve točke.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz stavka 1., druge točke., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem teritoriju kao dokazima o formalnim kvalifikacijama koje je ona sama dodijelila, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p> <p>Članak 33.</p> <p>1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću njegu, djelatnosti iz članka 23. moraju uključivati punu odgovornost za planiranje,</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>2. U pogledu dokaza o stručnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću njegu, koji je dodijeljen u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. U slučaju državljana iz država članica čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čija je izobrazba započela u Poljskoj, prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete izobrazbe navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali djelatnosti medicinske sestre za opću njegu u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:</p> <p>(a) dokaz o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde,</p> <p>(b) dokaz o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završetak visokoškolskog obrazovanja koje je stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarcki albo</p>			
--	--	--	--	--

	<p>pielęgniarki) –najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije datuma izdavanja potvrde.</p> <p>Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene njege koja se pruža pacijentu.</p> <p>3. Države članice priznaju dokaze o formalnim kvalifikacijama iz zdravstvene njege, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile izobrazbu koja nije zadovoljavala minimalne uvjete izobrazbe navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom 'diplomirani' dobivenom na temelju posebnog dopunskog programa iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu srednje škole (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola u kojima se podučavaju profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i</p>			
--	--	--	--	--

	<p>sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, definirane u točki 5.2.2. Priloga</p> <p>Članak 33a</p> <p>U slučaju državljana država članica EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečeni u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU ili čije je osposobljavanje započelo u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU, Republika Hrvatska priznaje njihove dokaze o osposobljenosti koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 38. ovog Zakona kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege (<i>Certificat de competence profesionale de asistent medical generalist</i>) sa završenim programom osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja stečenim na <i>coală postliceală</i>, ako uz taj dokaz nositelj kvalifikacije priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave. Navedene aktivnosti morale su uključivati potpunu odgovornost za planiranje, organizaciju i provođenje njege pacijenta.</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

	<p>Članak 37.</p> <p>1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih poslova doktora stomatologije, u okviru kvalifikacija koje su navedene u Prilogu V., točki 5.3.2., priznaje dokaz o formalnim kvalifikacijama za doktora izdanu u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, popraćeno potvrdom koju izdaju nadležna tijela te države članice.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena dva uvjeta:</p> <p>(a) da je osoba o kojoj je riječ zaposlena uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36. u toj državi članici, najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde;</p> <p>(b) da su te osobe ovlaštene da mogu obavljati navedene poslove po istim uvjetima kao i imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama navedenim za tu državu članicu u Prilogu V., točki 5.3.2.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo u dotičnoj državi članici kao istovjetno obrazovanje iz članka 34., se izuzimaju od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>drugog podstavka, točke (a).</p> <p>Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnim kvalifikacijama dobivenima u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju isti stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnim kvalifikacijama i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnim kvalifikacijama za doktora izdan u Italiji osobama koje su počele fakultetsko medicinsko obrazovanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984, ukoliko je popraćen potvrdom koju izdaju nadležna talijanska tijela.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:</p> <p>(a) da su osobe o kojima je riječ položile odgovarajući test sposobnosti koji izvode nadležna talijanska tijela s ciljem da se utvrdi da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osoba koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama navedenim za Italiju u Prilogu 5.3.2;</p> <p>(b) da su zaposlene uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine u Italiji, tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde;</p>			
--	---	--	--	--

	<p>(c) da su te osobe ovlaštene da se zaposle ili da jesu zaposlene uspješno, legalno i pretežno na poslovima iz članka 36., po istim uvjetima kao i imatelji dokaza o formalnim kvalifikacijama navedeni za tu državu članicu u Prilogu V., točki 5.3.2.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo kao istovjetnu izobrazbu onoj iz članka 34., se izuzimaju od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka, točke (a).</p> <p>Osobe koje su počele fakultetsko medicinsko obrazovanje nakon 31. prosinca 1984. se tretiraju na isti način kao i one navedene gore, uz uvjet da je gore navedeni trogodišnji studij započeo prije 31. prosinca 1994.</p> <p>Članak 43.</p> <p>1. U slučaju državljana države članice čiji dokazi o formalnim kvalifikacijama za babice ispunjavaju sve minimalne zahtjeve osposobljenosti, utvrđene u članku 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati, ukoliko nisu popraćeni potvrdom o stručnoj praksi iz članka 41., stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnim kvalifikacijama koje su izdale te države članice prije referentnog datuma, koji je naveden u Prilogu V., točki 5.5.2., popraćen potvrdom koja navodi da su ti državljani</p>	Usklađeno.		
--	---	------------	--	--

	<p>zaposleni uspješno i zakonito na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja ove potvrde.</p> <p>2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. se primjenjuju na državljane država članica čiji dokazi o formalnim kvalifikacijama za babicu potvrđuju dovršeno osposobljavanje na teritoriju bivše Njemačke Demokratske Republike, koje zadovoljava sve minimalne uvjete osposobljavanja utvrđene u članku 40., ali gdje se dokaz o formalnim kvalifikacijama u smislu članka 41. ne priznaje dok ne bude popraćen potvrdom o profesionalnom iskustvu iz članka 41., stavka 2, gdje on potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.</p> <p>3. Što se tiče poljskih isprava o formalnim kvalifikacijama za babicu, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.</p> <p>Države članice priznaju državljanima država članica čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za babicu izdani ili koji su se počeli osposobljavati u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne zahtjeve za osposobljavanjem iz članka 40., ukoliko je priložena potvrda o tome da su te osobe zaposlene stvarno i zakonito na poslovima tijekom dolje navedenog razdoblja:</p>			
--	---	--	--	--

	<p>(a) dokaz o formalnim kvalifikacijama za babicu na dodiplomskom stupnju (dyplom licencjata położnictwa); najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije datuma izdavanja potvrde.</p> <p>(b) isprava o formalnim kvalifikacijama za babicu koja ovjerava završetak obrazovanja nakon srednjoškolskog na medicinskoj strukovnoj školi (dyplom położnej); najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije datuma izdavanja potvrde.</p> <p>4. Države članice priznaju dokaze o formalnim kvalifikacijama u primaljstvu izdane babicama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne zahtjeve osposobljavanja iz članka 40., a što je potvrđeno diplomom "diplomirani", na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od dana 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama zakona koji se odnosi na zvanje medicinskih sestara i babica, medicinske i neke druge pravne akte (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92., pos. 885) i Uredbe Ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima izvođenja studija za medicinske sestre i babice koje imaju svjedodžbu srednje škole, (završni ispit –</p>			
--	--	--	--	--

	<p>matura) i imaju diplomu medicinskog liceja i medicinskih strukovnih škola za zvanje medicinske sestre i babice (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), u cilju provjere da je razina znanja i sposobnosti takve osobe usporediva s onom koju imaju babice koje imaju kvalifikacije, koje su u slučaju Poljske, utvrđene u Prilogu V., točki 5.5.2.</p> <p>Članak 43a</p> <p>Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje izdani državljanima država članica EU u Rumunjskoj (asistent medical obstericā-ginecologie/obstetrics-gynecology nurse), prije datuma pristupanja Rumunjske u EU, koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 40. ovog Zakona, priznaju se kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije primalje, ako uz taj dokaz kandidat priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju primalje u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave.</p>	Usklađeno.		
--	--	------------	--	--

<p>Čl. 51. Zakona</p> <p>(1) Diplome, svjedodžbe i druge javne isprave kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje, a koje je izdalo nadležno tijelo na području bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine, izjednačene su po pravnoj snazi s diplomama, svjedodžbama i drugim javnim ispravama izdanima od nadležnih tijela Republike Hrvatske te ne podliježu provjeri u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.</p> <p>(2) Nadležno ministarstvo izdaje potvrde o valjanosti javnih isprava o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovog članka koje su hrvatski ili strani državljani stekli u republikama bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine.</p>	<p>Nema odgovarajućih odredbi.</p>			
<p>Čl. 61. Zakona</p> <p>- regulira stečena prava specifična za veterinare</p>	<p>Čl. 39. Direktive glasi:</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u vezi s državljanima država članica, čije je dokaze o formalnim kvalifikacijama izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja</p>	<p>Usklađeno.</p>		

	2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnim kvalifikacijama za veterinaru, ukoliko su popraćeni potvrdom koja navodi da su takve osobe uspješno i zakonito zaposlene na dotičnim poslovima u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.			
Čl. 62. Zakona - regulira stečena prava specifična za arhitekte	Čl. 49. Direktive glasi: 1. Svaka država članica prihvaća dokaz o formalnim kvalifikacijama za arhitekte naveden u Prilogu VI., točki 6., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimum zahtjeva iz članka 46., a u svrhu pristupanja i izvođenja profesionalnih djelatnosti arhitekta takvim dokazima one na svom teritoriju priznaju isti učinak kao dokazima o formalnim kvalifikacijama za arhitekta, koje je sama izdala. U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke koje potvrđuju da su dokazi o formalnim kvalifikacijama koja su nakon 8. svibnja 1945. izdala nadležna tijela Demokratske Republike Njemačke, istovjetna takvim dokazima. 2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1.,	Usklađeno.		

	<p>svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnim kvalifikacijama, te im u svrhu pristupanja i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, priznanje isti učinak na svom teritoriju, kao dokaz o formalnim kvalifikacijama koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja reguliraju pristupanje i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p> <p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku.;</p> <p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz stavka 1. potvrđuju da je imatelj bio ovlašten najkasnije do toga datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je bio uistinu zaposlen u okviru tih uloga, na dotičnim poslovima, najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>Čl. 63. Zakona - regulira korištenje profesionalnih naziva</p>	<p>Čl. 52. Direktive glasi: 1. Ako je, u državi članici domaćinu, korištenje profesionalnih titula za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije zakonski uređeno,</p>	Usklađeno.		

	<p>državljeni drugih država članica koji su ovlašteni za obavljanje zakonski uređene profesije na temelju Glave III., koriste profesionalne titule države članice domaćina koje odgovaraju toj profesiji u toj državi članici te koriste odgovarajuće kratice.</p> <p>2. Kada je u državi članici domaćinu određenu profesiju zakonski uredila neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljanima država članica nije dopušteno koristiti profesionalnu titulu koju izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni odgovarajuću kraticu, ukoliko ne podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, to joj je, u odnosu na državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije, dozvoljeno samo pod uvjetima koji su određeni ovom direktivom.</p>			
<p>Čl. 64. Zakona</p> <p>- regulira pitanje korištenja akademskih titula</p>	<p>Članak 54. Direktive glasi:</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 7. i 52., država članica domaćin osigurava odgovarajućim osobama pravo na korištenje akademskih titula koje su im dodijeljene u državi članici porijekla, kao i mogućih skraćenih oblika istih, na jeziku države članice porijekla. Država članica domaćin može zahtijevati da iza te titule slijedi</p>	Usklađeno.		

	<p>naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Kada postoji mogućnost da se neka akademska titula države članice porijekla, u državi članici domaćinu zamijeni s titulom za koju je u toj državi potrebna dodatna izobrazba koju nositelj titule nije stekao, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademsku titulu države članice porijekla na odgovarajući način, koji odredi država članica domaćin.</p>			
<p>Članak 65. Zakona - regulira pitanje imenovanja koordinatora te prikupljanje podataka te rok za slanje izvješća Komisiji o primjeni sustava</p>	<p>Čl. 56. st. 4. i čl. 60. st. 1 Direktive glase:</p> <p>4. Svaka država članica određuje koordinatora aktivnosti vlasti iz stavka 1. i o tome obavještava ostale države članice i Komisiju. Dužnosti koordinatora su sljedeće:</p> <p>(a) promicati jedinstvenu primjenu ove direktive;</p> <p>(b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa zakonski uređenim profesijama u državama članicama.</p> <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontakt-osoba iz članka 57.</p> <p>Čl. 60. st. 1. 1. Počevši od 20. listopada 2007.</p>	Usklađeno.		

	<p>godine, države članice će Komisiji, svake dvije godine, slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema koji su proizašli iz primjene ove direktive.</p>			
<p>Čl. 66. Zakona - regulira imenovanje kontakt-osobe te njezine zadaće</p>	<p>Čl. 57. Direktive glasi: Svaka država članica će, najkasnije do 20. listopada 2007. godine, odrediti kontakt-osobe čiji je zadatak:</p> <p>(a) pružati građanima i kontakt-osobama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija u skladu s ovom direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo, i, po potrebi, etička pravila;</p> <p>(b) pomoći građanima da ostvare prava koja im daje ova direktiva, gdje je to primjereno, u suradnji s ostalim kontakt-osobama i nadležnim vlastima države članice domaćina.</p> <p>Na zahtjev Komisije, kontakt-osobe obavještavaju Komisiju o rezultatima upita, koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>	Usklađeno.		

Članak 67. st. 1. i 2. Zakona - regulira pitanje imenovanja koordinatora te prikupljanje podataka	Čl. 56. st 4. Direktive (gore naveden).	Usklađeno.		
Članak 67. st. 3.-5. Zakona - regulira način vođenja baza podataka	Nema odgovarajućih odredbi.			
Članak 68. Zakona - regulira pitanje dokumentacije koja se dostavlja uz zahtjev za priznavanje stručne kvalifikacije	Čl. 50. st. 1.-3. Direktive (gore naveden).	Usklađeno.		
Članak 69. Zakona - regulira izdavanje vodiča o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj	Nema odgovarajućih odredbi.			
Članak 70. Zakona - uređuje pitanje davanja savjeta kandidatima dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih	Čl. 57. Direktive (gore naveden).	Usklađeno.		

<p>stručnih kvalifikacija, te pružanju informacija o uvjetima koje kandidat mora ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene profesije u Republici Hrvatskoj.</p>				
<p>Članak 71. Zakona - regulira administrativnu suradnju nadležnih vlasti država članica i razmjenu informacija o mjerama poduzetima protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj</p>	<p>Članak 8. i 56. st. 1. i 2. Direktive glase:</p> <p>Članak 8.</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice osnivanja, da za svako pružanje usluga daju sve obavijesti potrebne kako bi se davatelj usluga zakonito osnovao i odgovarajuće ponašao te izbjegao bilo kakve disciplinske ili kaznene sankcije stručne prirode. Nadležna tijela države članice osnivanja osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih obavijesti potrebnih da bi se žalbe primatelja usluga na davatelja usluga mogle ispravno riješiti. Primatelji usluga obavještavaju se o ishodu žalbe.</p> <p>Članak 56. st. 1. i 2.</p>	<p>Usklađeno.</p>		
		<p>Usklađeno.</p>		

¹ Službeni list L 281, 23.11.1995., str. 31. direktive izmijenjene Uredbom (EZ) br. 1882/2003.

² Službeni list L 201, 31.07.2002., str. 37.

	<p>1. Nadležne vlasti države članice domaćina i države članice porijekla blisko će surađivati i uzajamno se pomagati kako bi olakšale primjenu ove direktive. Osigurat će povjerljivost informacija koje razmjenjuju.</p> <p>2. Nadležne vlasti države članice domaćina i države članice porijekla razmjenjuju informacije o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i specifičnim okolnostima koje će vjerojatno utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka u skladu s direktivama 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca glede obrade osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka¹ i 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. u svezi s obradom osobnih podataka i zaštitom privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama)².</p>			
<p>Čl. 72. – 77. Zakona</p> <p>- odredbe kojima se osigurava provedba Zakona te prijelazne i završne odredbe</p>	Nema odgovarajućih odredbi.			
<p>5. Usklađenost s ostalim izvorima prava EU</p> <p>-</p>				